

ΠΡΟΣΟΜΙΕΣ, ΑΥΤΟΜΕΛΑ ΚΑΙ ΕΙΡΜΟΙ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ήχος α' Ήχος β' Ήχος γ' Ήχος δ' Ήχος πλ. α' Ήχος πλ. β' Ήχος βαρύς Ήχος πλ. δ'

Αβραμιαίοι Παῖδες Ήχος α'

Άλιον ποντογενές Ήχος α'

Άλιον ποντογενές, κητώων εντόσθιον πύρ, τής τριημέρου ταφής σου ήν προεικόνισμα, ού Ιωνάς υποφήτης αναδέδεικται, σεσωσμένος γάρ ως καί προυπέποτο, ασινής εβόα, θύσω σοι μετά φωνής αινέσεως Κύριε.

Αναστάσεως ημέρα Ήχος α'

Αναστάσεως ημέρα, λαμπρυνθώμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, εκ γάρ θανάτου πρός ζώήν, καί εκ γής πρός ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν, επινίκιον άδοντας.

Ανθρακα πυρός τών Ησαΐου Ήχος α'

Ανθρακα πυρός τών Ησαΐου, Σεραφίμ θίγει χειλέων ποτέ, τή λαβίδι αφελόμενον καί περιθέν, ο δέ, καθηράμενος, Δικαιοσύνην μάθετε, πάσαν εκήρυττε.

Απεγνωσμένην κάθισμα Ήχος α'

Απέρριψάς με Ήχος α'

Απέρριψάς με, εις βάθη καρδίας θαλάσσης, καί έσωσάς με Σωτήρ, δουλείας θανάτου, καί έλυσας τόν δεσμόν, τών ανομιών μου.

Άσωμεν πάντες λαοί Ήχος α'

Άσωμεν πάντες λαοί, τώ εκ πικράς δουλείας, Φαραώ τόν Ισραήλ απαλλάξαντι, καί εν βυθώ θαλάσσης, ποδί αβρόχω οδηγήσαντι, ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται.

Αύτη η κλητή Ήχος α'

Αύτη η κλητή καί αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίς καί κυρία, εορτών εορτή, καί πανήγυρις εστί πανηγύρεων, εν ή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Γένους βροτείου Ιαμβικός Ήχος α'

Γένους βροτείου τήν ανάπλασιν πάλαι, Αδων Προφήτης Αββακούμ, προμηνύει, Ιδείν αφράστως αξιωθείς τόν τύπον. Νέον βρέφος γάρ, εξ όρους τής Παρθένου, Εξήλθε λαών, εις ανάπλασιν Λόγος.

Δεύτε πόμα πίωμεν Ήχος α'

Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, αλλ' αφθαρσίας πηγήν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστού, εν ώ στερεούμεθα.

Εικόνη λατρεύειν Ήχος α'

Εικόνη λατρεύειν, μουσικής συμφωνίας, συγκαλουμένης λαούς, εκ

τών ωδών Σιών άδοντες, πατρικώς οι Παίδες Δαυΐδ, τυράννου έλυσαν, τό παλίμφημον δόγμα, καί τήν φλόγα εις δρόσον μετέβαλον, ύμνον αναμέλποντες, ο υπερυψούμενος τών Πατέρων καί ημών, Θεός ευλογητός εί.

Εισακήκοα Κύριε τήν ακοήν Ήχος α΄

Εισακήκοα Κύριε τήν ακοήν σου, καί εφοβήθην, κατενόησα τά έργα σου, (ο Προφήτης έλεγε), καί εδόξασά σου τήν δύναμιν.

Εκ νυκτός ορθρίζοντες Ήχος α΄

Εκ νυκτός έργων Ιαμβικός Ήχος α΄

Εκ νυκτός έργων, εσκοτισμένης πλάνης Ιλασμόν ημίν Χριστέ τοίς εγρηγόρωσ, Νύν σοι τελούσιν ύμνον, ως ευεργέτη, Έλθοις πορίζων ευχερή τε τήν τρίβον, Καθ' ήν ανατρέχοντες, εύροιμεν κλέος.

Εκ νυκτός ορθρίζοντες Ήχος α΄

Εκ νυκτός ορθρίζοντες υμνούμέν σε Χριστέ, τόν τώ Πατρί συν άναρχον, καί Σωτήρα τών ψυχών ημών, Τήν ειρήνην τώ κόσμω παράσχου φιλάνθρωπε.

Εκύκλωσεν ημάς Ήχος α΄

Εκύκλωσεν ημάς εσχάτη άβυσσος, ουκ έστιν ο ρυόμενος, ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής, σώσον τόν λαόν σου ο Θεός ημών, σύ γάρ ισχύς, τών ασθενούντων καί επανόρθωσις.

Εν καμίνω Παίδες Ήχος α΄

Εν καμίνω Παίδες Ισραήλ, ως εν χωνευτηρίω, τώ κάλλει τής ευσεβείας, καθαρώτερον χρυσού, απέστιλβον λέγοντες. Ευλογείτε πάντα τά έργα, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Εν Πνεύματι προβλέπων Ήχος α΄

Εν Πνεύματι προβλέπων Προφήτα Αββακούμ, την του Λόγου σάρκωσιν εκήρυττες βοών, εν τώ εγγίζειν τα έτη επιγνωσθήση, εν τώ παρείναι τον καιρόν αναδειχθήση. Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Εν τή καμίνω Παίδες Ήχος α΄

Εν τή καμίνω Παίδες, Ισραήλ, ως εν χωνευτηρίω τώ κάλλει τής ευσεβείας, καθαρώτερον χρυσού απέστιλβον λέγοντες, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Επαινον ο θεόπτης Ήχος α΄

Επαινον ο θεόπτης, Μωϋσής τού Ισραήλ προανακρούεται, άρχει Μαριάμ δέ σοφών γυναικών. Ωδήν επνίκιον, τώ λυτρωτήθεώ πάντες άσωμεν.

Επί Σταυρού σε Δυνατέ Ήχος α΄

Επί Σταυρού σε Δυνατέ φωστήρ ο μέγας κατιδών τρόμω επαρθείς τάς ακτίνας συν έστειλεν έκρυσπε, πάσα δέ Κτίσις ύμνησεν, εν

φόβω τήν σήν μακροθυμίαν, καί γάρ επλήσθη η γή, τής σής
αινέσεως.

Επί τής θείας φυλακής Ἦχος α΄

Επί τής θείας φυλακής, ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών καί
δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον
σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Εποίησε κράτος Ἦχος α΄

Εποίησε κράτος, εν βραχίονι αυτού, καθείλε γάρ δυνάστας από
θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, ο Θεός τού Ισραήλ, εν οίς
επεσκέψατο ημάς, Ανατολή εξ ύψους, καί κατεύθυνεν ημάς, εις
οδόν ειρήνης.

Ἐσωσε λαόν Ιαμβικός Ἦχος α΄

Ἐσωσε λαόν, θαυματουργών Δεσπότης, Υγρόν θαλάσσης κύμα
χερσώσας πάλαι. Εκών δέ τεχθείς εκ Κόρης, τρίβον βατήν, Πόλου
τίθησιν ημίν, όν κατ ουσίαν, Ισόν τε Πατρί, καί βροτοίς δοξάζομεν.

Η δημιουργική Ἦχος α΄

Η δημιουργική, καί συνεκτική τών απάντων, Θεού σοφία καί
δύναμις, ακλινη ακράδαντον, τήν Εκκλησίαν στήριξον Χριστέ,
μόνος γάρ εί άγιος, ο εν αγίοις αναπαύόμενος.

Η κάμινος Σωτήρ εδροσίζετο Ἦχος α΄

Η κάμινος Σωτήρ εδροσίζετο, οι Παίδες δέ χορεύοντες έψαλλον,
Ευλογητός εί Κύριε ό Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Η τόν πρό συλλήψεως Ἦχος α΄

Η τόν πρό συλλήψεως αγνόν Σαμουήλ, αδιστάκτως τώ Θεώ
καθυποσχομένη, ιερομήτωρ Άννα νύν γηθομένη, άδει σύν ημίν.
Εστερεώθη, εν Κυρίω η καρδιά μου.

Θαύματος υπερφυσούς Ἦχος α΄

Θαύματος υπερφυσούς η δροσοβόλος, εξεικόνισε κάμινος τύπον, ου
γάρ ούς εδέξατο φλέγει Νέους, ώς ουδέ πύρ τής θεότητας,
Παρθένου ήν υπέδου νηδύν, διό ανυμνούντες αναμέλψωμεν,
Ευλογείτω η Κτίσις πάσα τόν Κύριον, καί υπερυψούτω, εις πάντας
τούς αιώνας.

Θεός ών ειρήνης Ἦχος α΄

Θεός ών ειρήνης, Πατήρ οικτιρμών, τής μεγάλης Βουλής σου τόν
Ἄγγελον, ειρήνην παρεχόμενον, απέστειλας ημίν, όθεν θεογνωσίας,
πρός φώς οδηγηθέντες, εκ νυκτός ορθρίζοντες, δοξολογούμεν σε,
Φιλάνθρωπε.

Ίδετε, ίδετε Ἦχος α΄

Ίδετε, ίδετε, ότι Θεός εγώ ειμι, ο δουλωθέντα τόν λαόν τού Ισραήλ,
τώ Μωϋσή δημαγωγείν, εν ερήμω προστάξας, καί σώσας ως
δυνατός τή εξουσία μου.

Ιταμώ θυμώ Ἦχος α΄

Ιταμώ θυμώ τε καί πυρί, θεῖος ἔρωσ ἀντιταπτόμενος, τό μὲν πύρ
εδρόσιζε, τῷ θυμῷ δέ εγγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν οσίων
τριφθόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ
φλογός, ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καί ἡμῶν Θεός εὐλογητός
εἶ.

Καταύγασον ἡμῶν Ἦχος α΄

Κατενόησα Παντοδύναμε Ἦχος α΄

Κατενόησα Παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν, καί μετὰ φόβου
εδόξασά σε Σωτήρ.

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις Ἦχος α΄

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καί συνέτριψας μοχλοὺς
αιωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ὡς ἐκ
κῆτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν Ἦχος α΄

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη, εἰς
κεφαλὴν γωνίας, αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ἣ ἐστερέωσε, τὴν
Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἦν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Μέγα τό μυστήριον Ἦχος α΄

Μέγα τό μυστήριον, τῆς σῆς Χριστέ οἰκονομίας! τοῦτο γάρ ἄνωθεν
προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Ἐξήλθες εβόα σοι, εἰς σωτηρίαν
λαοῦ σου φιλόανθρωπε.

Μήτηρ Παρθένε Ἦχος α΄

Μήτηρ Παρθένε, καί Θεοτόκε ἀψευδής, ἡ τεκούσα ἀσπόρως,
Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, τόν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, σέ
πιστοί, ἅπαντες ἀξίως, σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

Μήτραν ἀφλέκτως Ἰαμβικός Ἦχος α΄

Μήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης, Οἱ τῆς παλαιάς
πυρπολούμενοι νέοι, Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην. Ἄμφω δέ
δρώσα, θαυματουργία μιά, Λαούς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

Μυστήριον ξένον Ἦχος α΄

Μυστήριον ξένον, ὀρώ καί παράδοξον! οὐρανόν τό Σπήλαιον,
θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ
ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστός ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες
μεγαλύνομεν.

Ναίων Ἰωνάς Ἰαμβικός Ἦχος α΄

Ναίων Ἰωνάς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις, Ἐλθεῖν εδεῖτο, καί ζάλην
ἀπαρκέσαι. Νυγείς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννούντος βέλει, Χριστέ
προσαυδώ, τόν κακῶν ἀναιρέτην, θάπτον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς
ραθυμίας.

Νενίκηνται τῆς φύσεως Ἦχος α΄

Νενίκηνται τής φύσεως οι όροι, εν σοι Παρθένε άχραντε, παρθενεύει γάρ τόκος, καί ζωήν προμνηστεύεται θάνατος, Η μετά τό κον Παρθένος, καί μετά θάνατον ζώσα, σώζοις αεί, Θεοτόκε, τήν κληρονομίαν σου.

Νεύσον πρός ύμνους Ιαμβικός Ήχος α΄

Νεύσον πρός ύμνους οικετών Εύεργετα, Εχθρού ταπεινών τήν επηρμένην οφρύν, Φέρων τε Παντεπόπτα τής αμαρτίας, Υπερθεν ακλόνητον, εστηριγμένους, Μάκαρ, μελωδούς τή βάσει τής πίστεως.

Νεφέλην σε φωτός στιχηρά Ήχος α΄

Νεφέλην σε φωτός αϊδίου, Παρθένε, ο Προφήτης ωνόμασεν, εν σοί γάρ ως υετός επί πόκον, καταβάς ο Λόγος τού Πατρός, καί εκ σου ανατείλας, τόν κόσμον εφώτισε, τήν πλάνην κατήργησε, Χριστός ο Θεός ημών, αυτόν ικετεύουσα εκτενώς, Παναγία δεόμεθα, μή παύση υπέρ ημών, τών αληθή Θεοτόκον ομολογούντων σε.

Νύξ περιέσχε με Σωτήρ Ήχος α΄

Νύξ περιέσχε με Σωτήρ, αμαρτίας καί αχλύς, διό μοι ανάτειλον, τής μετανοίας Κύριε, τόν όρθρον ως εύσπλαγχνος, πρό τού με φθάσαι τό πέρας τό άδηλον, τό τής ζωής μου Χριστέ, η ζωή καί τό φώς.

Ο διά στύλου πυρός Ήχος α΄

Ο διά στύλου πυρός καί νεφέλης, τόν Ισραήλ οδηγήσας Θεός, τήν θάλασσαν διέρρηξεν, άρματα δέ Φαραώ εκάλυψεν, Άσωμεν ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται.

Ο διαπόντιον Ήχος α΄

Ο διαπόντιον, υπομείνας συμφοράν, φυγή κλύδωνος, κλήρου φορά, καί λαγόσι συσχεθείς, αλίου θηρός, ου διεφθάρη, αλλ' εβόα Ιωνάς, Πρός σέ η ζωή μου αναβήτω Χριστέ.

Ο εν τή βάτω οφθείς Ήχος α΄

Ο εν τή βάτω οφθείς, εν πυρί τώ Νομοθέτη, καί τόν τόκον τής αιπαρθένου εν αυτή προτυπώσας, ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ο θειότατος προετύπωσε Ήχος α΄

Ο θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσής, εν ερυθρά θαλάσση, διαβιβάσας Ισραήλ, τώ Σταυρώ σου τήν υγράν, τή ράβδω τεμών, ωδήν σοι εξόδιον, αναμέλπων Χριστέ ο Θεός.

Ο μόνος είδως τής τών βροτών Ήχος α΄

Ο μόνος είδως τής τών βροτών, ουσίας τήν ασθένειαν, καί συμπαθώς αυτήν μορφωσάμενος, περιζωσόν με εξ ύψους δύναμιν, τού βοάν σοι, Άγιος, ο ναός ο έμψυχος, τής αφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Ο Παίδας εκ καμίνου Ήχος α΄

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καί διά πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Ο πάλαι τώ Μωσεί στιχηρά Ἦχος α΄

Ο πάλαι τώ Μωσεί συλλαλήσας, επί τού όρους Σινά διά συμβόλων, Εγώ ειμι, λέγων ο Ων, σήμερον επ' όρος Θαβώρ, μεταμορφωθείς επί τών μαθητών, έδειξε τό αρχέτυπον κάλλος τής εικόνας, εν εαυτώ τήν ανθρωπίνην, αναλαβούσαν ουσίαν, καί τής τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσήν καί Ηλίαν, κοινωνούς εποιείτο τής ευφροσύνης, προμηνύοντας τήν ένδοξον διά Σταυρού, καί σωτήριον Ανάστασιν.

Ο τόν άνω βυθόν Ἦχος α΄

Ο τόν άνω βυθόν τής θείας ακαταληψίας, ευσεβώς ανανηξάμενος, καί τόν νούν ώς εκ πέτρας απεριλήπτου, τής θεαρχικής απαιωρήσας Τριάδος, παμμακάριστε Πάτερ, σέ μεγαλύνομεν.

Ο φωτίσας τή ελλάμψει Ἦχος α΄

Ο φωτίσας τή ελλάμψει, τής σής παρουσίας Χριστέ, καί φαιδρύνας τώ Σταυρώ σου, τού κόσμου τά πέρατα, τás καρδίας φώτισον, φωτί τής σής θεογνωσίας, τών ορθοδόξως υμνούντων σε.

Οι μή τή τροφή χρανθέντες Ἦχος α΄

Οι μή τή τροφή χρανθέντες Παίδες, βασιλικής τραπέζης, εις πύρ χαίροντες έβησαν ποτέ, καί εν φλογί δροσίζομενοι, προθύμως έψαλλον. Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Οι ουρανοί τών ουρανών Ἦχος α΄

Οι ουρανοί τών ουρανών, καί τό ύδωρ, τού περάνω τών ουρανών, ευλογείτε, υμνείτε, τόν Κύριον.

Οι Παίδες ευσεβεία Ἦχος α΄

Οι Παίδες ευσεβεία συντραφέντες, δυσσεβούς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρός απειλήν ουκ επτοήθησαν, αλλ' εν μέσω τής φλογός εστώτες έψαλλον, ο τών Πατέρων Θεός ευλογητός εί.

Ον φρίττουσιν Άγγελοι Ἦχος α΄

Ον φρίττουσιν Άγγελοι, καί πάσαι στρατιαί, ως Κτίστην καί Κύριον, υμνείτε ιερείς, δοξάσατε Παίδες, ευλογείτε λαοί, καί υπερψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ορθρίζοντες σέ ανυμνούμεν Ἦχος α΄

Ορθρίζοντες σέ ανυμνούμεν, Σωτήρ τού Κόσμου ειρήνην, ευράμενοι τώ Σταυρώ σου, δι ού ανεκαίνισας, τό γένος τό ανθρωπινον, φώς πρός, ανέσπερον άγων ημάς.

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος Ἦχος α΄

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος, καί αντί μύρου τόν ύμνον προσοίσωμεν τώ Δεσπότη, καί Χριστόν οψόμεθα, δικαιοσύνης

ήλιον, πάσι ζωήν ανατέλλοντα.

Όρος σε τή χάριτι Ἦχος α΄

Όρος σε τή χάριτι, τή θεία κατάσκιον, προβλεπτικοίς ο Αββακούμ, κατανοήσας οφθαλμοίς, εκ σου εξελεύσεσθαι, τού Ισραήλ προανεφώνει τόν Άγιον, εις σωτηρίαν ημών καί ανάπλασιν.

Όταν έλθης ο Θεός κοντάκιον Ἦχος α΄

Όταν έλθης ο Θεός, επί γής μετά δόξης, καί τρέμωσι τά σύμπαντα, ποταμός δέ τού πυρός πρό τού Βήματος έλκη, καί βίβλοι ανοίγωνται, καί τά κρυπτά δημοσιεύωνται· τότε ρύσαί με, εκ τού πυρός τού ασβέστου, καί αξίωσον, εκ δεξιών σου με στήναι, Κριτά δικαιοτάτε.

Πανεύφημοι μάρτυρες στιχηρά Ἦχος α΄

Πανεύφημοι μάρτυρες υμάς, ουχ η γή κατέκρυσεν, αλλ' ουρανόσ υπεδέξατο, υμίν ηνοιγήσαν, Παραδείσου πύλαι, καί εντός γενόμενοι, τού ξύλου τής ζωής απολαύετε, Χριστώ πρεσβεύοντες, δωρηθηναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην καί τό μέγα έλεος.

Πεποικιλμένη τή θεία δόξη Ἦχος α΄

Πεποικιλμένη τή θεία δόξη, η ιερά καί ευκλεής Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρός ευφροσύνην τούς πιστούς, εξαρχούσης Μαριάμ, μετά χορών καί τυμπάνων τώ σώ, άδοντας Μονογενεί, ενδόξως ότι δεδόξασται.

Πνεύματι προβλέπων Ἦχος α΄

Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Αββακούμ, τήν τού Λόγου σάρκωσιν, εκήρυττες βοών, Εν τώ εγγίζειν τά έτη επιγνωσθήση, εν τώ παρείναι τόν καιρόν αναδειχθήση, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ράβδος εκ τής ρίζης Ιεσσαί Ἦχος α΄

Ράβδος εκ τής ρίζης Ιεσσαί, καί άνθος εξ αυτής Χριστέ, εκ τής Παρθένου ανεβλάστησας, εξ όρους ο αινετός, κατασκίου δασέος, ήλθες σαρκωθείς εξ απειράνδρου, ο άυλος καί Θεός, Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.

Ρήσεις Προφητών καί ανίγματα Ἦχος α΄

Ρήσεις Προφητών καί ανίγματα, τήν σάρκωσιν υπέφηναν, τήν εκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος αστραπής σου, εις φώς εθνών εξελεύσεσθαι, καί φωνεί σοι άβυσσος, εν αγαλλιάσει, τή δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Σέ ήν περ είδε Μωϋσής Ἦχος α΄

Σέ ήν περ είδε Μωϋσής, ακατάφλεκτον βάτον, καί κλίμακα έμψυχον, ήν ο Ιακώβ τεθέαται, καί πύλην ουράνιον, διής διήλθε Χριστός ο Θεός ημών, ύμνοις, Μήτερ αγνή, μεγαλύνομεν.

Σέ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον Ἦχος α΄

Σέ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοούμεν οι πιστοί ως γάρ Παίδας

έσωσε τρεις, ο υπερυψούμενος, όλον με τόν άνθρωπον, εν τή γαστρί σου ανέπλασεν, ο αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Σέ τήν οραθείσαν πύλην Ἦχος α΄

Σέ τήν οραθείσαν πύλην, υπό Ιεζεκιήλ τού Προφήτου, εν ή ουδείς διήλθεν, εί μή Θεός μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, εν ύμνοις τιμώμέν σε.

Σέ τήν φαεινήν λαμπάδα Ἦχος α΄

Σέ τήν φαεινήν λαμπάδα, καί Μητέρα τού Θεού, τήν αρίζηλον δόξαν, καί ανωτέραν πάντων τών ποιημάτων, εν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Σού η τροπαιούχος Ἦχος α΄

Σού η τροπαιούχος δεξιά, θεοπρεπώς εν ισχύϊ δεδόξασται. αύτη γάρ αθάνατε, ως πανσθενής υπεναντίους έθραυσε, τοίς Ισραηλίταις, οδόν βυθού καινουργή»σασα.

Σπλάγχνων Ιωνάν Ἦχος α΄

Σπλάγχνων Ιωνάν, έμβρυον απήμεσεν, ενάλιος θήρ, οίον εδέξατο, τή Παρθένω δέ, ενοικήσας ο Λόγος καί σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας αδιάφθορον, ής γάρ, ουχ υπέστη ρεύσεως, τήν τεκούσαν, κατέσχευ απήμαντον.

Σταυρός κατεπάγη εν Κρανίω Ἦχος α΄

Σταυρός κατεπάγη εν Κρανίω, καί ήνηθησεν ημίν αθανασίαν, εκ πηγής αενάου, τής πλευράς τού Σωτήρος.

Στέργειν μέν ημάς Ιαμβικός Ἦχος α΄

Στέργειν μέν ημάς, ως ακίνδυνον φόβω, Ράον σιωπήν, τώ πόθω δέ Παρθένε, Ὑμνους υφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, Εργώδές εστιν, αλλά καί Μήτηρ σθένος, Ὅση πέφυκεν η προαίρεσις δίδου.

Στερεωθήτω η καρδιά μου Ἦχος α΄

Στερεωθήτω η καρδιά μου, εις το θέλημά σου Χριστε ο Θεός, ο εφ' υδάτων ουρανών, στερέωσας τον δεύτερον, και δράσας εν τοίς ύδασι, την γήν Παντοδύναμε.

Στερέωμά μου γενού Ἦχος α΄

Στερέωμά μου γενού, ο θεμελιώσας τήν γήν επί τών υδάτων, ότι ουκ έστιν Άγιος πλήν σου Κύριε.

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ Ἦχος α΄

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τώ Σταυρώ σου εν πέτρα με τή τής πίστεως μή σαλευθήναι τόν νούν, εχθρού προσβολαίς τού δυσμενούς, μόνος γάρ εί άγιος.

Στερέωσον Κύριε Ἦχος α΄

Στερέωσον Κύριε, τήν Εκκλησίαν σου, ήν εκτήσω τή δυνάμει τού Σταυρού σου, εν ώ εχθρόν εθριάμβευσας, καί εφώτισας τήν Οικουμένην.

Στερέωσόν με Χριστέ Ἦχος α΄

Στερέωσόν με Χριστέ, επί τήν άσειστον πέτραν τών εντολών σου, καί φώτισόν με φωτί τού προσώπου σου, ουκ έστι γάρ Άγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Σύν τώ θαυμασίω στάς Ἦχος α΄

Σύν τώ θαυμασίω στάς, Αββακούμ, επί τής θείας φυλακής σου Γρηγόριε, καί τόν επ ώμων Χερουβίμ κατανοήσας, τής παγκοσμίου γέγονας μνητής σωτηρίας, αεί κραυγάζων, Κύριε, δόξα τή δυνάμει σου.

Σύν τώ Ιωνά βοώμεν Ἦχος α΄

Σύν τώ Ιωνά βοώμεν σοι Κύριε, μετά φωνής αινέσεως δεόμενοι, ανάγαγε εκ φθορός τήν ζωήν ημών.

Τήν ζωοδόχον πηγήν Ἦχος α΄

Τήν ζωοδόχον πηγήν τήν άέναον, τήν φωτοφόρον λυχνίαν τήν πάγχρυσον, τόν ναόν τόν έμψυχον, τήν σκηνήν τήν άχραντον, τού ουρανού καί τής γής τήν πλατυτέραν, τήν Θεοτόκον εν ύμνοις τιμήσωμεν.

Τήν σήν ειρήνην Ἦχος α΄

Τήν σήν ειρήνην δός ημίν, Υιέ τού Θεού, άλλον γάρ εκτός σου, Θεόν ου γινώσκομεν, τό όνομά σου ονομάζομεν, ότι Θεός ζώντων, καί τών νεκρών υπάρχεις.

Τήν φωτοφόρον νεφέλην Ἦχος α΄

Τήν φωτοφόρον νεφέλην, εν ή ο πάντων Δεσπότης, ώς υετός εξ ουρανού, επί πόκον κατήλθε, καί εσαρκώθη δι' ημάς, γενόμενος άνθρωπος, ο άναρχος, μεγαλύνωμεν πάντες, ώς Μητέρα τού Θεού ημών αγνήν.

Τής ερήμου πολίης απολυτίκιον Ἦχος α΄

Τό θείον καί άρρητον κάλλος Ἦχος α΄

Τό θείον καί άρρητον κάλλος, τών αρετών σου Χριστέ διηγήσομαι, εξ αιδίου γάρ δόξης συναϊδιον, καί ενυπόστατον λάμψας απαύγασμα, Παρθενικής από γαστρός, τοίς εν σκότει καί σκιά, σωματωθείς άνέτειλας ήλιος.

Τό φαινόν ημίν εξανάτειλον Ἦχος α΄

Τό φαινόν ημίν εξανάτειλον, φώς τό απροσιτον, τοίς ορθρίζουσιν επί τά κρίματα, τών εντολών σου, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Χριστέ ο Θεός ημών.

Τόν εν Σινά τήν βάτον Ἦχος α΄

Τόν εν φλογί πυρός Ἦχος α΄

Τόν εν φλογί πυρός, καιομένης καμίνου διαφυλάξαντα Παίδας, καί εν μορφή Αγγελου συγκαταβάντα τούτοις, υμνείτε Κύριον, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν Προφήτην διέσωσας Ἦχος α΄

Τόν Προφήτην διέσωσας, εκ τού κήτους Φιλάνθρωπε, καμέ τού βυθού τών πταισμάτων, ανάγαγε δέομαι.

Τόν Προφήτην Ιωνάν Ἦχος α΄

Τον προφήτην Ιωνάν, εκμιμούμενος βοώ, την ζωήν μου αγαθέ, ελευθέρωσον φθοράς, και σώσόν με, Σωτήρ τού κόσμου κράζοντα, δόξα σοι.

Τόν τάφον σου Σωτήρ κάθισμα Ἦχος α΄

Τόν τάφον σου Σωτήρ, στρατιώται τηρούντες, νεκροί τή αστραπή, τού οφθέντος Αγγέλου, εγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξί τήν Ανάστασιν, σέ δοξάζομεν, τόν τής φθοράς καθαιρέτην, σοί προσπίπτομεν, τώ αναστάντι εκ τάφου, καί μόνω Θεώ ημών.

Τόν τούς υμνολόγους εν καμίνω Ἦχος α΄

Τόν τούς υμνολόγους εν καμίνω, διαφυλάξαντα Παίδα, καί τήν βροντώσαν κάμινον, μεταβαλόντα εις δρόσον, Χριστόν τόν Θεόν υμνείτε, καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Τόν τύπον τού θείου Σταυρού Ἦχος α΄

Τόν τύπον τού θείου Σταυρού Ιωνάς εν κοιλία τού κήτους, τεταμέναις παλάμαις, προδιεχάραξε καί ανέθορε σεσωσμένος τού θηρός τή δυνάμει σου Λόγε.

Τού Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι κάθισμα Ἦχος α΄

Τού Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τό Χαίρε, σύν τή φωνή εσαρκούτο, ο τών όλων Δεσπότης, εν σοί τή αγία κιβωτώ, ως έφη ο δίκαιος Δαυΐδ, Εδείχθης πλατυτέρα τών ουρανών, βαστάσασα τόν Κτίστην σου, δόξα τώ ενοικήσαντι εν σοί, δόξα τώ προελθόντι εκ σου, δόξα τώ ελευθερώσαντι ημάς, διά τού τόκου σου.

Τού λίθου σφραγισθέντος κάθισμα Ἦχος α΄

Τού λίθου σφραγισθέντος υπό τών Ιουδαίων, καί στρατιωτών φυλασσόντων τό άχραντόν σου Σώμα, ανέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τώ κόσμω τήν ζωήν, διά τούτο αι Δυνάμεις των ουρανών εβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τή Αναστάσει σου Χριστέ, δόξα τή βασιλεία σου, δόξα τή οικονομία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τούς εν καμίνω Παίδάς Ἦχος α΄

Τους εν καμίνω Παίδάς σου Σωτήρ, ουχ ήψατο ουδέ παρηνώχλησε τό πύρ, τότε οι τρεις ως εξ ενός στόματος, ύμνουν καί ευλόγουν λέγοντες. Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Τύπον τής αγνής Ἦχος α΄

Τύπον τής αγνής λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος έδειξεν άφλεκτος, καί νύν καθ' ημών, τών πειρασμών αγριαίνουσαν, κατασβέσαι αιτούμεν τήν κάμινον, ίνα σε Θεοτόκε, ακαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τὼ βοηθήσαντι Θεῷ Ἦχος α΄

Τὼ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τὼ Μωσῆ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατιά βυθίσαντι, ἐπινίκιον ὠδὴν ἄσωμεν. Ὅτι δεδόξασται.

Τὼ παντάνακτος ἐξεφάυλισαν Ἰαμβικός Ἦχος α΄

Τὼ παντάνακτος ἐξεφάυλισαν πόθῳ, Ἄπλητα θυμαίνοντος ηγκιστρωμένοι, Παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν, Οἷς εἴκαθε πύρ ἄσπετον, τὼ Δεσπότη, Λέγουσιν, Εἰς αἰώνας εὐλογητός εἶ.

Τὼ πρό τῶν αἰώνων Ἦχος α΄

Τὼ πρό τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρός γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τὼ Θεῷ βοήσωμεν, Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῶν ουρανίων ταγμάτων στιχηρά Ἦχος α΄

Τῶν ουρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἀχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτοκε ἀνεθέμεθα.

Υπήλθον ὡς νυμφώνα Ἦχος α΄

Υπήλθον ὡς νυμφώνα, τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄστεκτον, οἱ δι' εὐσέβειαν ποτέ, Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες σαφῶς, καὶ συμφώνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον ἐμελλον. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἕπνον σοι προσφέρομεν Ἦχος α΄

Ἕπνον σοι προσφέρομεν τῶν ἀσωμάτων, ὡσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ υμνοῦντες λέγομεν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φλόγα δροσίζουσιν Οσίους Ἦχος α΄

Φλόγα δροσίζουσιν Οσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, ἐδειξε Παισί, ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσιν τοῖς μέλπουσι, τὸν Δημιουργόν μόνον υμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Φλογώσεως ὁ Παῖδας Ἦχος α΄

Φλογώσεως ὁ Παῖδας ρυσάμενος σάρκα προσλαβόμενος, ἦλθεν ἐπὶ γῆς καὶ Σταυρῷ προσηλωθείς, σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο, ὁ μόνος εὐλογητός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Φωτίζου, φωτίζου Ἦχος α΄

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σε ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών, σύ δέ, ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χαίρε Παρθενίας Ἦχος α΄

Χείρας εν τώ λάκκω Ἦχος α΄

Χείρας εν τώ λάκκω βληθείς τών λεόντων ποτέ ο μέγας εν Προφήταις σταυροειδώς εκπετάσας Δανιήλ αβλαβής εκ τής τούτων καταβρώσεως σέσωσται, ευλογών Χριστόν τόν Θεόν εις τούς αιώνας.

Χορός αγγελικός κοντάκιον κάθισμα Ἦχος α΄

Χορός Αγγελικός, εκπληττέσθω τό θαύμα, βροτοί δέ ταίς φωναίς, ανακράζωμεν ύμνον, ορώντες τήν άφατον, τού Θεού συγκατάβασιν, όν γάρ τρέμουσι, τών ουρανών αι Δυνάμεις, γηραλέαι νύν, εναγκαλίζονται χείρες, τόν μόνον φιλόανθρωπον.

Χριστός γεννάται Ἦχος α΄

Χριστός γεννάται, δοξάσατε, Χριστός εξ ουρανών, απαντήσατε, Χριστός επί γής, υψώθητε, Άσατε τώ Κυρίω πάσα η γή, καί εν ευφροσύνη, ανυμνήσατε λαοί, ότι δεδόξασται.

Ω Μήτερ Παρθένε Ἦχος α΄

Ω Μήτερ Παρθένε, καί Θεοτόκε αψευδής, η τεκούσα ασπόρως, Χριστόν τόν Θεόν ημών, τόν εν Σταυρώ υψωθέντα σαρκί σέ οι πιστοί, άπαντες αξίως, σύν τούτω νύν μεγαλύνομεν.

Ω τού παραδόξου θαύματος Ἦχος α΄

Ω τού παραδόξου θαύματος! η πηγή τής ζωής, εν μνημείω τίθεται, καί κλίμαξ πρός ουρανόν, ο τάφος γίνεται, Ευφραίνου Γεθσημανή, τής Θεοτόκου τό άγιον τέμενος, Βοήσωμεν οι πιστοί, τόν Γαβριήλ κεκτημένοι ταξίαρχον, Κεχαριτωμένη χάιρε, μετά σου ο Κύριος, ο παρέχων τώ κόσμω διά σου τό μέγα έλεος.

Ωδήν επινίκιον Ἦχος α΄

Ωδήν επινίκιον, άσωμεν πάντες, Θεώ τώ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι υψηλώ, και σώσαντι τον Ισραήλ ότι δεδόξασται.

Άβυσσος αμαρτημάτων Ἦχος β΄

Άβυσσος αμαρτημάτων, εκύκλωσέ με εσχάτη, αλλ' ως τόν Προφήτην Ιωνάν, ανάγαγε Κύριε, Κύριε, εκ φθοράς τήν ζωήν μου.

Άγγελοι καί ουρανοί Ἦχος β΄

Άγγελοι καί ουρανοί, τόν επί θρόνου δόξης εποχούμενον, καί ως Θεόν απαύστως δοξαζόμενον, ευλογείτε, υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Άγγελος μέν τό χάιρε στιχηρά Ἦχος β΄

Άγγελος μέν τό Χάιρε, πρό τής σής συλλήψεως Κύριε, τή Κεχαριτωμένη εκόμισεν, Άγγελος δέ τόν λίθον τού ενδόξου σου μνήματος, εν τή σή Αναστάσει εκύλισεν, Ο μέν αντί τής λύπης, ευφροσύνης σύμβολα μηνύων, ο δέ αντί θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ημίν. Διό βοώμέν σοι, Ευεργέτα τών απάντων,

Κύριε δόξα σοι.

Ακήκοε Κύριε φωνής σου Ἦχος β΄

Ακήκοε Κύριε φωνής σου, ὃν εἶπας, Φωνή βοώντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ, ὅλος γεγονώς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δέ ἐβόησε. Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

Ανάρχου Γεννήτορος Ἦχος β΄

Ανάρχου Γεννήτορος, Υἱός Θεός καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διό τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος κάθισμα Ἦχος β΄

Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντα ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος, ἐφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Αποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτούς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένη, μόνε πολυέλεε.

Αναστάς ὁ Ἰησοῦς Ἦχος β΄

Αναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Αντίθεον πρόσταγμα Ἦχος β΄

Αντίθεον πρόσταγμα, παρανομοῦντος τυράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπισε, Χριστός δέ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημένος, καὶ υπερένδοξος.

Απορεῖ πάσα γλῶσσα Ἦχος β΄

Απορεῖ πάσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν ἱλιγγιά δέ νούς καὶ υπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε, ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γάρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἐνθεον ἡμῶν, σὺ γάρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σέ μεγαλύνομεν.

Αρχιστράτηγε Θεοῦ κοντάκιον Ἦχος β΄

Αρχιστράτηγε Θεοῦ λειτουργέ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ καὶ ἀρχηγέ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων Αρχιστράτηγος.

Ἄτριπτον ἀσυνήθη Ἦχος β΄

Ἄτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτός ἐβόα Ἰσραὴλ. Τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος Ἦχος β΄

Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος κάμινος Χαλδαϊκῆ, σαφῶς προγράφει σε Θεόνυμφε, τὸ γάρ θείον ἀϋλον ἐν υλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω, διό τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι κράζομεν, Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε Ἦχος β΄

Βυθού ανεκάλυψε πυθμένα καί διά ξηράς οικείους έλκει, εν αυτώ κατακαλύψας αντιπάλους, ο κραταιός, εν πολέμοις Κύριος, ότι δεδόξασται.

Βυθώ αμαρτημάτων Ήχος β΄

Βυθώ αμαρτημάτων συνέχομαι αεί, καί εν πελάγει τού βίου χειμάζομαι, αλλ' ώσπερ τόν Ιωνάν εκ τού θηρός, καμέ τών παθών ανάγαγε, καί διάσωσον Σωτήρ.

Γυναίκες ακουτίσθητε εξαποστειλάριον Ήχος β΄

Γυναίκες ακουτίσθητε, φωνήν αγαλλιιάσεως, Τύραννον Άδην πατήσας, φθοράς εξήγειρα κόσμον, δράμετε Φίλοις είπατε, τοίς εμοίς ευαγγέλια, βούλομαι γάρ τό πλάσμα μου, χαράν εκείθεν αυγάσαι, εξ ής προήλθεν η λύπη.

Δεύτε λαοί, άσωμεν Ήχος β΄

Δεύτε λαοί, άσωμεν άσμα Χριστώ τώ Θεώ, τώ διελόντι θάλασσαν, καί οδηγήσαντι, τόν λαόν όν ανήκε, δουλείας Αιγυπτίων, ότι δεδόξασται.

Εικόνοσ χρυσής Ήχος β΄

Εικόνοσ χρυσής, εν πεδίω Δεηρά λατρευσμένησ, οι τρείσ σου Παίδεσ κατεφρόνησαν, αθεωτάτου προστάγματοσ, μέσον δέ πυρόσ εμβληθέντεσ, δροσιζόμενοι έψαλλον, Ευλογητόσ εί ο Θεόσ, ο τών Πατέρων ημών.

Εισακήκοα Κύριε, τήν ακοήν Ήχος β΄

Εισακήκοα Κύριε, τήν ακοήν τήσ σήσ οικονομίασ, καί εδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Εισακήκοα τήν ακοήν Ήχος β΄

Εισακήκοα τήν ένδοξον Ήχος β΄

Εισακήκοα τήν ένδοξον οικονομίαν σου Χριστέ ο Θεόσ, ότι ετέχθησ εκ τήσ Παρθένου, ίνα εκ πλάνησ ρύση τούσ κραυγάζοντασ, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ελευθέρα μέν η κτίσισ Ιαμβικόσ Ήχος β΄

Ελευθέρα μέν η κτίσισ γνωρίζεται, Υιοί δέ φωτόσ, οι πρίν εσκοτισμένοι. Μόνοσ στενάζει, τού σκότουσ ό προστάτησ. Νύν ευλογείτω συντόνωσ τόν αίτιον, Η πρίν τάλαινα τών Εθνών παγκληρία.

Ελήλυθασ, εκ Παρθένου Ήχος β΄

Ελήλυθασ, εκ Παρθένου ου πρέσβυσ ουκ Άγγελοσ, αλλ' αυτοσ ο Κύριοσ, σεσαρκωμένοσ, καί έσωσασ, όλον με τόν άνθρωπον, διό κραυγάζω σοι, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Εμεγάλυνασ Χριστέ Ήχος β΄

Εμεγάλυνασ Χριστέ, τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον, αφ' ήσ ο Πλάστησ ημών, ομοιοπαθέσ ημίν περιέθου σώμα, τό τών ημετέρων λυτήριον

αμπλακημάτων ταύτην μακαρίζοντες, πάσαι γενεαί σέ
μεγαλύνομεν.

Εν αβύσσω Ἦχος β΄

Εν αβύσσω πταισμάτων κυκλούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τῆς εὐ-
σπλαγχνίας σου, επικαλούμαι ἀβυσσον, Ἐκ φθοράς ο Θεός με
ανάγαγε.

Εν βυθῷ Ἦχος β΄

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τήν Φαραωνίτιδα, πανστρατιάν ἡ
υπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τήν παμμόχθηρον
αμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γάρ
δεδοξασται.

Εν πέτρα με, τῆς πίστεως Ἦχος β΄

Εν πέτρα με, τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τό στόμα μου ἐπ΄
ἐχθρούς μου, ἠψφράνθη γάρ τό πνεύμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ
ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καί οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Εν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν Παίδων Ἦχος β΄

Εν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν Παίδων, προαπεικόνισας ποτέ, τήν σὴν
Μητέρα Κύριε, ὁ γάρ τύπος τούτους πυρός ἐξείλετο, ἀφλέκτως
εμβατεύοντας, ἦν υμνούμεν ἐμφανισθεῖσαν, διὰ σοῦ τοῖς πέρασι
σήμερον, καί ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος Ἦχος β΄

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦουσα,
Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ἡ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα κάθισμα Ἦχος β΄

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς
πανύμνητε Θεοτόκε, βλέψον εἰς λαόν τόν αμαρτήσαντα, δείξον ὡς
αεὶ τήν δυναστείαν σου, εἰς σέ γάρ ἐλπίζοντες, τό Χαίρει βοώμέν
σοι, ὡς ποτέ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Ἐφλεξε ρεῖθρῳ Ἰαμβικός Ἦχος β΄

Ἐφλεξε ρεῖθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας, Ὁ τῆς καμίνου τήν
μετάρσιον φλόγα, Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς Κατευνάσας, Τήν
δυσκάθεκτον ἀχλύν ἐξ αμαρτίας, Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ
Πνεύματος.

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν Ἦχος β΄

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τό Ὁμόστολον ψυχῆς ἀσπίλον σῶμα, καί
εἶξε τό τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πύρ. Αειζῶου δέ
ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τόν Κύριον
πάντα τὰ ἔργα υμνεῖτε, καί ὑπερυψούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εχθροῦ ζοφώδους Ἰαμβικός Ἦχος β΄

Εχθροῦ ζοφώδους καί βεβορβορωμένου, Ἰόν καθάρσει Πνεύματος
λελουμένοι, Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανή τρίβον, Ἄγουσαν

απρόσιτον εις θυμηδίαν, Μόνοις προσιτήν, οίς Θεός κατηλλάγη.

Η εν ουρανοίς Ἦχος β΄

Η θεόκλητος Μάρτυς στιχηρά Ἦχος β΄

Η θεόκλητος Μάρτυς Βαρβάρα, εν τώ σταδίω πάσχουσα έλεγε, Δεινά μέν τά παρόντα κολαστήρια, ώ δικαστά, ου προκρίνω δέ όλως, τών ουρανίων τά επίγεια, διά τούτο τέμνετε, ξέετε τάς σάρκας, πυρί παραδότε με, χαίρουσα απίω πρός τόν Νυμφίον μου Χριστόν, Ης ταίς ικεσίαις Σωτήρ, τά ελέη σου κατάπεμψον ημίν, καί σώσον τούς τήν άθλησιν αυτής, εκτελούντας πιστώς.

Η τόν αχώρητον Θεόν Ἦχος β΄

Η τόν αχώρητον Θεόν, εν γαστρί χωρήσασα, καί χαράν τώ κόσμω κυήσασα, σέ υμνούμεν, Παναγία Παρθένε.

Η τόν πρό ηλίου φωστήρα Ἦχος β΄

Η τόν πρό ηλίου φωστήρα, τόν Θεόν εξανατείλαντα, σωματικώς ημίν επιδημήσαντα, εκ λαγόνων παρθενικών, αφράστως σωματώσασα, ευλογημένη πάναγνε, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Η φωνή τού λόγου Ἦχος β΄

Η φωνή τού λόγου, ο λύχνος τού φωτός, ο εωσφόρος, ο τού Ηλίου Πρόδρομος, εν τή ερήμω, Μετανοείτε, πάσι βοά τοίς λαοίς, καί προκαθαίρεσθε, ιδού γάρ πάρεστι Χριστός, εκ φθοράς τόν κόσμον λυτρούμενος.

Ἦχου ρημάτων δεήσεως Ἦχος β΄

Ἦχου ρημάτων δεήσεως, εκ κατωδύνου Δέσποτα, ψυχής επακούσας, τών δεινών με λύτρωσαι, μόνος γάρ εί τής ημών, σωτηρίας πρόξενος.

Ἴδετε, ἴδετε Ἦχος β΄

Ἴδετε, ἴδετε, ότι εγώ ειμι, ο εν θαλάσση σώσας, καί εν ερήμω κορέσας, Ισραηλίτην λαόν, καί τό ύδωρ εκ πέτρας πηγάσας τοίς βροτοίς, ίνα τόν πάλαι τή φθορά, πεπτωκότα φορέσας, ελκύσω πρός εμαυτόν, δι' άφατον έλεος.

Ιησούς ο ζωής αρχηγός Ἦχος β΄

Ιησούς ο ζωής αρχηγός, λύσαι τό κατάκριμα ήκει, Αδάμ τού πρωτοπλάστου, καθαρσίων δέ, ως Θεός μή δεόμενος, τώ πεσόντι καθαίρεται εν τώ Ιορδάνη, εν ώ τήν έχθραν κτείνας, υπερέχουσαν, πάντα νούν ειρήνην χαρίζεται.

Ιμερτόν εξέφηνε σύν πανολβίω Ιαμβικός Ἦχος β΄

Ιμερτόν εξέφηνε σύν πανολβίω, Ἦχω Πατήρ, όν γαστρός εξηρεύξατο, Ναί φησιν ούτος, συμφυής γόνος πέλων, Φώταυγος εξώρουσεν ανθρώπων γένους, Λόγος τέ μου ζών, καί βροτός προμηθεία.

Ινδάλματος χρυσού Ἦχος β΄

Ινδάλματος χρυσού, καταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαί, τήν
απαράλλακτον καί ζώσαν Θεοῦ Εἰκόνα τεθεάμενοι, μέσον τῆς
φλογός ανέμελπον, ἡ οὐσωθείσα υμνεῖτω τόν Κύριον, πάσαν
Κτίσις, καί υπερυψούτω, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Ισχύν ο διδούς Ἦχος β΄

Ισχύν ο διδούς τοῖς Βασιλεύσιν ἡμῶν Κύριος, καί κέρας χριστῶν
αυτοῦ υψών, Παρθένου αποτίκτεται, μολεῖ δέ πρός τό Βάπτισμα,
διό πιστοί βοήσωμεν, οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ο Θεός ἡμῶν, καί οὐκ
ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάμινος ποτέ Ἦχος β΄

Κάμινος ποτέ, πυρός ἐν Βαβυλώνι, τάς ἐνεργείας διεμέριζε, τύ θείῳ
προστάγματι, τούς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τούς δέ πιστούς
δροσιζουσα ψάλλοντας, Ευλογεῖτε, πάντα τά ἔργα Κυρίου τόν
Κύριον.

Μεσίτης Θεοῦ Ἦχος β΄

Μεσίτης Θεοῦ, καί ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ο Θεός, διά σου γάρ
Δέσποτα, τήν πρός τόν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτός
ἀγνωσίας, προσαγωγήν ἐσχήκαμεν.

Μυστήριον παράδοξον Ἦχος β΄

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλώνας ἐδειξε κάμινος, πηγάσασα,
δρόσον, ὅτι ρεῖθροις ἐμελλεν, ἀϋλον πύρ εἰσδέχεσθαι ο Ιορδάνης,
καί στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τόν Κτίστην, ὄν ευλογούσι Λαοί,
καί υπερυψούσιν, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Νέους ευσεβεῖς Ἦχος β΄

Νέους ευσεβεῖς, καμίνω πυρός προσομιλήσαντας, διασυρίζον
πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καί θείου Ἀγγέλου
συγκατάβασις, ὅθεν ἐν φλογί δροσιζόμενοι, ευχαρίστως
ἀνέμελπον. Υπερύμνητε, ο τῶν Πατέρων Κύριος, καί Θεός
ευλογητός εἶ.

Ο ἀνθραξ τῷ Ησαΐα Ἦχος β΄

Ο ἀνθραξ τῷ Ησαΐα, προοφθεῖς, Ἥλιος παρθενικῆς ἀπό γαστρός
ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, καί θεογνωσίας φωτισμόν
δωρούμενος.

Ο ευσχήμων Ιωσήφ Ἦχος β΄

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, ἀπό τοῦ ξύλου καθελῶν τό ἀχραντόν σου
Σῶμα, σινδόνι καθαρὰ, ειλῆσας καί ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινώ
κηδεύσας ἀπέθετο.

Ο τήν κάμινον πάλαι Ἦχος β΄

Ο τού φωτός χορηγός Ἦχος β΄

Ο τού φωτός χορηγός, καί τῶν αἰῶνων ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτί

τών προσταγμάτων, οδήγησον ημάς, εκτός σου γάρ άλλον, Θεόν ου γινώσκομεν.

Ο φωτισμός Ἦχος β΄

Ο φωτισμός, τών εν σκότει κειμένων, η σωτηρία, τών απεγνωσμένων Χριστέ Σωτήρ μου πρὸς σέ ορθρίζω, Βασιλεύ τῆς ειρήνης, φώτισόν με τῆ επιλάμψει σου, άλλον γάρ εκτός σου Θεόν ουκ πίσταμαι.

Οίκος τού Εφραθά απόστιχα Ἦχος β΄

Οίκος τού Εφραθά, η Πόλις η αγία, τών Προφητών η δόξα, ευτρέπισον τόν οίκον, εν ώ τό θείον τίκτεται.

Όλος υπάρχουν έφεσις Ἦχος β΄

Όλος υπάρχουν έφεσις, όλος γλυκασμός, Λόγε Θεού, Παρθένου Υιέ, Θεέ θεών Κύριε, Αγίων Υπεράγιε, διό σε άπαντες σύν τῆ Τεκούση μεγαλύνομεν.

Οσκιόγραφον αχλύν Ἦχος β΄

Οσκιόγραφον αχλύν, αινιγμάτων σκεδάσας, καί τών πιστών εκβάσει τῆς αληθείας, διά τῆς θεόπαιδος, καταυγάσας τας καρδιάς, καί ημάς τώ φωτί σου Χριστέ καθοδήγησον.

Όσοι παλαιών εκλελύμεθα Ιαμβικός Ἦχος β΄

Όσοι παλαιών εκλελύμεθα βρόχων, Βορών λεόντων συντεθλασμένων μύλας, Αγαλλιώμεν, καί πλατύνωμεν στόμα, Λόγω πλέκοντες εκ λόγων μελωδιαν, Ω τών πρὸς ημάς ήδεται δωρημάτων.

Ότε εκ τού ξύλου σε νεκρόν στιχηρά Ἦχος β΄

Ότε εκ τού ξύλου σε νεκρόν, ο Αριμαθαίας καθείλε, τῆν τών απάντων ζωήν, σμύρνη καί σινδόνι σε Χριστέ εκήδευσε, καί τώ πόθω ηπείγετο, καρδία, καί χείλει, σώμα τό ακήρατον, σου περιπτύξασθαι, όμως συστελλόμενος φόβω, χαίρων ανεβόα σοι. Δόξα, τῆ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Πάντας υπερέβην στιχηρά Ἦχος β΄

Πίστιν Χριστού ωσει θώρακα Ἦχος β΄

Πίστιν Χριστού ωσει θώρακα, ένδον λαβών εν καρδία σου, τας εναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καί στέφει ουρανώω εστέφθης, αιωνίως ως αήττητος.

Ποίοις ευφημιών στέμμασιν στιχηρά Ἦχος β΄

Ποίοις ευφημιών στέμμασιν, αναδήσωμεν Πέτρον καί Παύλον; τούς διηρημένους τοίς σώμασι, καί ηνωμένους τώ Πνεύματι, τούς θεοκηρύκων πρωτοστάτας, τόν μέν, ως τών Αποστόλων προεξάρχοντα, τόν δέ, ως υπέρ τούς άλλους κοπιάσαντα, τούτους γάρ όντως αξίως, αθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοί, Χριστός ο Θεός ημών, ο έχων τό μέγα έλεος.

Πρός Κύριον εκ κήτους Ἦχος β΄

Πρός Κύριον εκ κήτους ο Ιωνάς εβόησε, Σύ με ανάγαγε, εκ πυθμένος Ἄδου δέομαι, ἵνα ως λυτρωτή, εν φωνή αιnéσεως, αληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Πρός το, Σήμερον ο Χριστός εν Βηθλεέμ Ἦχος β΄

Προσέχετε λαός μου τώ νόμω μου Ἦχος β΄

Προσέχετε λαός μου τώ νόμω μου, κλίνετε τό ούς υμών, εις τά ρήματα τού στόματός μου, ὅτι τό ὄνομά σου Κύριε εκάλεσα.

Προφήτα καί προόπτα τών μεγαλουργιών κοντάκιον Ἦχος β΄

Προφήτα καί προόπτα τών μεγαλουργιών τού Θεού, Ηλία μεγαλώνυμε, ο τώ φθέγματί σου στήσας τά υδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε υπέρ ημών, πρὸς τόν μόνον φιλόανθρωπον.

Πυρσώ καθαρθείς μυστικής Ιαμβικός Ἦχος β΄

Πυρσώ καθαρθείς μυστικής θεωρίας, Ὑμνών Προφήτης τήν βροτῶν καινουργίαν, Ρήγνυσι γήρυν, Πνεύματι κροτουμένην, Σάρκωσιν εμφαίνουσιν αρρήτου Λόγου, Ω τών δυναστών τά κράτη συνετρίβη.

Ρήμα τυράννου Ἦχος β΄

Ρήμα τυράννου, ἐπεὶ υπερίσχυσεν, επταπλασίως κάμινος, εξεκαύθη ποτέ, εν ἡ Παῖδες οὐκ εφλέχθησαν, Βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' εβόων, Πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνεῖτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αἰώνας.

Ρήτορες ανεδείχθησαν Παῖδες Ἦχος β΄

Ρήτορες ανεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ, εκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογούντες χεῖλεσιν ἐμελπον, ο υπέρθεος τών Πατέρων, καί ημών Θεός ευλογητός εἶ.

Σαρκί υπνώσας ως θνητός εξαποστειλάριον Ἦχος β΄

Σαρκί υπνώσας ως θνητός, ο Βασιλεύς καί Κύριος, τριήμερος εξανέστης, Ἀδάμ εγείρας εκ φθοράς, καί καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς αφθαρσίας, τού κόσμου σωτήριον.

Σήμερον ο Χριστός στιχηρά Ἦχος β΄

Σήμερον ο Χριστός, εν τώ Ναώ προσφέρεται ως βρέφος. Σήμερον υπό Νόμον γίνεται, ο Μωσεῖ διδούς τόν Νόμον, τών Ἀγγέλων αι στρατιαί τεθάμβηνται, εν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τόν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. Συμεών ευλαβείας πλησθεῖς καί χαράς εβόα. Νύν απολύεις με Σώτερ, εκ τῆς επικήρου ζωῆς πρὸς τήν ἀγήρω λήξιν, εἶδον γάρ σε καί ευφράνθην.

Σταυρός, ο φύλαξ πάσης εξαποστειλάριον Ἦχος β΄

Σταυρός, ο φύλαξ πάσης τῆς οικουμένης, Σταυρός, η ωραιότης τῆς Εκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τό κραταίωμα, Σταυρός, Πιστῶν τό στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων η δόξα, καί τών δαιμόνων τό τραύμα.

Στερωθέντα μου τόν νούν Ἦχος β΄

Στερωθέντα μου τόν νούν, καρποφόρον ο Θεός ανάδειξόν με, γεωργέ τών καλών, φυτουργέ τών αγαθών, τή ευσπλαγχνία σου.

Στερέωσον ημάς εν σοί Κύριε Ἦχος β΄

Στερέωσον ημάς εν σοί Κύριε, ο ξύλω νεκρώσας τήν αμαρτίαν, καί τόν φόβον σου εμφύτευσον, εις τάς καρδίας ημών τών υμνούντων σε.

Στίβει θαλάσσης Ιαμβικός Ἦχος β΄

Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, Ἡπειρον άύθις, Ισραήλ δεδειγμένον, Μέλας δέ πόντος, τριστάτας Αιγυπτίων, Ἐκρυσεν άρδην, υδατόστρωτος τάφος, Ρώμη κραταιά, δεξιάς τού Δεσπότου.

Σύ τώ λόγω σου Κύριε Ἦχος β΄

Τά άνω ζητών κοντάκιον Ἦχος β΄

Τά άνω ζητών, τοίς κάτω συναπτόμενος, καί άρμα πυρός, τόν στύλον εργασάμενος, δι' αυτού συνόμιλος, τών Αγγέλων γέγονας Όσιε, σύν αυτοίς Χριστώ τώ Θεώ, πρεσβέων απαύστως υπέρ πάντων ημών.

Τά μεγαλειά σου Παρθένε κοντάκιον Ἦχος β΄

Τά μεγαλειά σου Παρθένε τίς διηγήσεται; βρύεις γάρ θαύματα, καί πηγάζεις ιάματα, καί πρεσβεύεις υπέρ τών ψυχών ημών, ως θεολόγος καί φίλος Χριστού.

Τά Χερουβείμ μιμούμενοι Ἦχος β΄

Τά Χερουβείμ μιμούμενοι, Παίδες εν τή καμίνω εχόρευον βοώντες. Ευλογητός εί ο Θεός, ότι εν αληθεία καί κρίσει επήγαγες, ταύτα πάντα διά τάς αμαρτίας ημών, ο υπερύμνητος, καί δεδοξασμένος, εις πάντας τούς αιώνας.

Τήν αγνήν καί άχραντον Ἦχος β΄

Τήν αγνήν καί άχραντον, Μητέρα καί Παρθένον, ωδαίς ασμάτων άπαντες οι πιστοί, ευσεβώς ως Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τήν αχλύν τής ψυχής μου Ἦχος β΄

Τήν αχλύν τής ψυχής μου, Σωτήρ μου διασκεδάσας, τώ φωτί τών εντολών σου καταύγασόν με, ως μόνος τής ειρήνης Βασιλεύς.

Τήν άχραντον Εικόνα σου κάθισμα Ἦχος β΄

Τήν άχραντον Εικόνα σου προσκυνούμεν Αγαθέ αιτούμενοι συγχώρησιν τών πταισμάτων ημών Χριστέ ο Θεός βουλήσει γάρ ηυδόκησας σαρκί ανελθείν εν τώ Σταυρώ, ίνα ρύση ούς έπλασας εκ τής δουλείας τού εχθρού, όθεν ευχαρίστως βοώμέν σοι, χαράς επλήρωσας τά πάντα, ο Σωτήρ ημών, παραγενόμενος εις τό σώσαι τόν κόσμον.

Τήν εκ παρθένου σου Ἦχος β΄

Τήν εκ παρθένου σου γέννησιν, ο Προφήτης προβλέπων,

ανεκήρυττε βοών. Τήν ακοήν σου ακήκοα, καί εφοβήθην, ὅτι ἀπό θαιμάν, καί ἐξ ὄρους ἀγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ.

Τήν Μωσέως ὠδήν Ἦχος β΄

Τήν Μωσέως ὠδήν, ἀναλαβούσα βόησον ψυχή, βοηθός καί σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καί δοξάσω αὐτόν.

Τήν παρθενίαν σου Ἦχος β΄

Τήν παρθενίαν σου Θεοτόκε ἀμίαντε, ἦν οὐ κατέφλεξε, τό πύρ τῆς θεότητος, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τήν υπερφυώς σαρκί Ἦχος β΄

Τήν υπερφυώς σαρκί, συλλαβούσαν ἐν γαστρί, τόν ἐκ Πατρός ἀχρόνως, προεκλάμπαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, μεγαλύνωμεν πιστοί.

Τῆς πίστεως, ἐν πέτρα Ἦχος β΄

Τῆς πίστεως, ἐν πέτρα με στερεώσας, ἐπλάτυνας τό στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ἠψφράνθη γάρ τό πνεύμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καί οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τό Χαίρε ταίς Μυροφόροις φθεγξάμενος κοντάκιον Ἦχος β΄

Τό Χαίρε ταίς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τόν θρήνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τή Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, τοίς Ἀποστόλοις δέ τοίς σοίς κηρύττειν ἐπέταξας, ὁ Σωτήρ ἐξανέστη τού μνήματος.

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν ἐξαποστειλάριον Ἦχος β΄

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν, ἐν Γαλιλαίας, πίστει Χριστόν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καί κάτω, μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τό ὄνομα τού Πατρός, ἔθνη πάντα, καί τού Υἱού, καί ἀγίου Πνεύματος, καί συνεῖναι, τοίς Μύσταις ὡς υπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Τοίς τῶν αιμάτων σου κοντάκιον Ἦχος β΄

Τόν ἀρρήτω σοφία Ἦχος β΄

Τόν ἀρρήτω σοφία, συστησάμενον πάντα Θεόν Λόγον, καί ἐκ μή ὄντων, εἰς τό εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τά ἔργα ὡς Κύριον, καί υπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον Ἦχος β΄

Τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, τόν ἀρρήτω σοφία ἠκόντα καινουργήσαι τόν Ἀδάμ, βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοί ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Τόν ἐν καμίνω τού πυρός Ἦχος β΄

Τόν ἐν καμίνω τού πυρός, τῶν Εβραίων τοίς Παισί συγκαταβάνα, καί τήν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τά ἔργα ὡς

Κύριον, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν εν τή βάτω Μωσή Ἦχος β΄

Τόν εν τή βάτω Μωσή, τῆς Παρθένου τό θαύμα, εν Σιναίω τώ ὄρει, προτυπώσαντά ποτε, υμνεῖτε, ευλογεῖτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν εν φωναίς Ἀγγελικαίς Ἦχος β΄

Τόν εν φωναίς Ἀγγελικαίς, εν Ουρανοίς δοξαζόμενον Θεόν, αινέσωμεν ἅπαντες οι γηγενεῖς, εις τούς αιώνας ἅπαντας.

Τόν ζωοποιόν Σταυρόν κάθισμα Ἦχος β΄

Τόν ζωοποιόν Σταυρόν τῆς σῆς αγαθότητος, ὄν εδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοί προσάγομεν εις πρεσβείαν, Σώζε τούς βασιλεῖς καὶ τὰς πόλεις σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Τόν πάλαι δροσίσαντα Ἦχος β΄

Τόν πάλαι δροσίσαντα, τῶν Εβραίων τούς Παῖδας εν φλογί, καί φλέξαντα Κύριον, τούς Χαλδαίους παραδόξως εν αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες. Ευλογεῖτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν φωτισμόν ἡμῶν Ἦχος β΄

Τόξον συνετρίβη δυναστῶν Ἦχος β΄

Τόξον συνετρίβη δυναστῶν τώ κράτει σου Χριστέ, καί δύναμι ἀσθενεῖς, σέ περιεζώσαντο.

Τούς ασφαεῖς κοντάκιον Ἦχος β΄

Τούς ασφαεῖς καί θεοφθόγγους κήρυκας, τήν κορυφήν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εις ἀπόλαυσιν, τῶν αγαθῶν σου καί ἀνάπαυσιν, τούς πόνους γάρ ἐκείνων καί τόν θάνατον, ἐδέξω ὑπέρ πάσαν πλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τώ δόγματι τώ τυραννικῷ Ἦχος β΄

Τώ δόγματι τώ τυραννικῷ, οι ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μή πεισθέντες, εν τῇ καμίνω βληθέντες, Θεόν ὠμολόγουν ψάλλοντες, Ευλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Τώ τήν ἄβατον Ἦχος β΄

Τώ τήν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείω αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καί πεζεύσαι δι' αὐτῆς, τόν Ἰσραηλίτην λαόν καθοδηγήσαντι, Κυρίω ἄσωμεν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε Ἦχος β΄

Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιούτου; ἢ τις ἐώρακέ ποτε, ὅτι Παρθένος ἐυρέθη εν γαστρί ἔχουσα, καί ἀνωδίως τό βρέφος ἀποτεκούσα; τοιούτόν σου τό θαύμα, καί σέ ἀγνή Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἐξαποστειλάριον Ἦχος β΄

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστέ πρὸς τόν Πατέρα

συνεδριάζων, Ἄγγελοι προτρέχοντες εκραύγαζον Ἄρατε πύλας ἄρατε, ὁ Βασιλεύς γάρ ανήλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Τῶν υπέρ νούν αγαθών στιχηρά Ἦχος β΄

Τῶν υπέρ νούν αγαθών δεξάμενος ἔρωτα, πάντα τά εν τῷ κόσμῳ
τερπνά υπερείδες θεόληπτε, εντεύθεν γάρ τῷ καρπῷ ουχ εάλως,
καθάπερ Ἀδάμ τόν ὄφιν δέ εν αποκρουσάμενος δι' εγκρατείας,
αγγελικῶς τόν βίον διήνυσας, καί νύν εν ουρανοίς αυλίζη,
επαπολαύων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, Θεόν ιλεούμενος υπέρ ημών, τῶν
πιστῶς εκτελούντων, ηγιασμένε Σάββα τὴν μνήμην σου.

Τῶν υπέρ νούν δωρεών Ἦχος β΄

Ὕμνῳ σε, ακοή γάρ Κύριε Ἦχος β΄

Ὕμνῳ σε, ακοή γάρ Κύριε, εισακήκοα καί εξέστην, ἕως εμοῦ ἤκεις
γάρ, ἐμέ ζητῶν τόν πλανηθέντα, Διό τὴν πολλήν σου
συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμέ δοξάζω Πολυέλεε.

Υπερευλογημένη υπάρχεις κάθισμα τρι Ἦχος β΄

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γάρ τοῦ εκ σοῦ
σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ηχημαλώτισται, ὁ Ἀδάμ ανακέκληται, ἡ κατάρρα
εζωοποιήθημεν, διό ανυμνοῦντες βοῶμεν. Ευλογητός Χριστός ὁ
Θεός ημών, ὁ οὕτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

Φανοτάταις τόν νούν ελλαμπόμενος Ἦχος β΄

Φανοτάταις τόν νούν ελλαμπόμενος, Πάτερ αναβάσεσι, καθάπερ
ἄσαρκος, μετὰ σαρκός εβίωσας, μή βραχεῖς αμαρτίαις Πατάπιε.

Χειρόγραφον εικόνα Ἦχος β΄

Χειρόγραφον εικόνα μή σεβασθέντες, ἀλλ' αγράφῳ ουσία
θωρακισθέντες τρισμακάριοι, εν τῷ σκάμματι τοῦ πυρός
εδοξάσθητε, εν μέσῳ δέ φλογός ανυποστάτου ιστάμενοι, Θεόν
επεκαλείσθε, Τάχυνον ὁ Οικτίρμων, καί σπεύσον ως ελεήμων, εἰς
τὴν βοήθειαν ημών, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ψυχαίς καθαραίς Ἦχος β΄

Ψυχαίς καθαραίς, καί αρρυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν
ακηλίδωτον, καί υπέραγνον Μητέρα τοῦ Εμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ
εξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι, φείσαι τῶν ψυχῶν
ημών, Χριστέ ὁ Θεός, καί σώσον ημάς.

Ὡ τοῦ μεγίστου μυστηρίου! Ἦχος β΄

Ὡ τοῦ μεγίστου μυστηρίου! βλέπων τά θαύματα, ανακηρύττω τὴν
θεότητα, ουκ αρνούμαι τὴν ανθρωπότητα, ὁ γάρ Εμμανουήλ
φύσεως μέν πύλας ἠνοιξεν, ως φιλάνθρωπος, παρθενίας δέ κλείθρα
ου διέρρηξεν, ως Θεός, ἀλλ' οὕτως εκ μήτρας προήλθεν, ως δι'
ακοῆς εισηλθεν, οὕτως εσαρκώθη, ως συνελήφθη, ἀπαθῶς
εισηλθεν, ἀφράστως εξήλθε, κατὰ τόν Προφήτην τόν λέγοντα.
Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, ουδεῖς ου μή διέλθη δι' αὐτῆς, εὐμή

μόνος Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ο έχων τό μέγα έλεος.

Ω τών υπέρ νούν Ιαμβικός Ήχος β΄

Ω τών υπέρ νούν, τού τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη πάναγνε, Μήτηρ ευλογημένη, Δι' ής τυχόντες παντελούς σωτηρίας, Επάξιον κροτούμεν ως ευεργέτη, Δώρον φέροντες ύμνον ευχαριστίας.

Ως ωράθης Χριστέ Ήχος β΄

Άβυσσος εσχάτη Ήχος γ΄

Άβυσσος εσχάτη αμαρτιών εκύκλωσέ με, καί εκλείπει τό πνεύμά μου, αλλ' εκτείνας Δέσποτα, σόν υψηλόν βραχίονα, ως τόν Πέτρον με, κυβερνήτα διάσωσον.

Ανάγαγε εκ φθοράς Ήχος γ΄

Ανάγαγε εκ φθοράς με Κύριε ο Θεός μου ο Ιωνάς εβόα, καγώ βοώ σοι, εκ τού βυθού ρύσαι με Σωτήρ, τών πολλών μου κακών, όπως αίνεσιν φωνής, θύσω σοι μόνε Φιλάνθρωπε.

Άσμα καινόν Ήχος γ΄

Αστέκτω πυρί ενωθέντες Ήχος γ΄

Αστέκτω πυρί ενωθέντες, οι θεοσεβείας προεστώτες Νεανίαι, τή φλογί δέ μή λωβηθέντες, θείον ύμνον έμελπον. Ευλογείτε πάντα τά έργα τόν Κύριον, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Άσωμεν τώ Κυρίω άσμα Ήχος γ΄

Άσωμεν τώ Κυρίω, τώ ποιήσαν Ήχος γ΄

Άσωμεν τώ Κυρίω, τώ ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, εν ερυθρά θαλάσση, πόντω γάρ εκάλυψε τούς υπεναντίους, καί έσωσε τόν Ισραήλ, αυτώ μόνω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Βαβυλωνία κάμιнос Ήχος γ΄

Βαβυλωνία κάμιнос, τούς παίδας ουκ έφλεξεν, ουδέ τής θεότητος τό πύρ, τήν Παρθένον διέφθειρε, διό μετά τών Παίδων πιστοί βοήσωμεν. Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Βυθός μοι τών παθών επανέστη Ήχος γ΄

Βυθός μοι τών παθών επανέστη, καί ζάλη εναντίων ανέμων, αλλά προφθάσας με σύ, σώσον Σωτήρ, καί ρύσαι φθοράς, ως έσωσας, τού θηρός τόν Προφήτην.

Βυθώ αμαρτημάτων Ήχος γ΄

Βυθώ αμαρτημάτων, συνέχομαι Σωτήρ, καί εν πελάγει τού βίου βυθίζομαι αλλ' ώσπερ τόν Ιωνάν εκ τού θηρός, καμέ τών παθών ανάγαγε, καί διάσωσόν με.

Γενναίοι Μάρτυρες στιχηρά Ήχος γ΄

Γενναίοι Μάρτυρες αληθείας, υμάς ού βία τυραννική, ού θωπεία απατηλή, ού μελών εκκοπαί, ουδέ θανάτου απειλαί, τής πρός τό θείον αγάπης, χωρίσαι δεδύνηνται, διό παρρησίαν έχοντες, πρός

Χριστόν τόν επί πάντων Θεόν, ταύτην αμοιβήν τών αλγεινών βασάνων αιτήσασθε, παρά Χριστού, λαβείν ευχαίς υμών, τό μέγα έλεος.

Δεύτε Άπαντα τά πέρατα στιχηρά 'Ηχος γ'

Δεύτε άπαντα τά πέρατα τής γής, τήν σεπτήν Μετάστασιν τής Θεομήτορος μακαρίσωμεν, εν χερσί γάρ τού Υιού, τήν ψυχήν τήν άμωμον εναπέθετο, όθεν τή Αγία Κοιμήσει αυτής, ο κόσμος ανεζωοποιήθη, ψαλμοίς καί ύμνοις, καί ωδαίς πνευματικαίς μετά τών Ασωμάτων, καί τών Αποστόλων εορτάζων φαιδρώς.

Εβόησα εν στεναγμοίς 'Ηχος γ'

Εβόησέ σοι 'Ηχος γ'

Εβόησέ σοι, ιδών ο Πρέσβυς, τοίς οφθαλμοίς τό σωτήριον, ό λαοίς επέστη. Εκ Θεού Χριστέ σύ Θεός μου.

Έθου προς ημάς 'Ηχος γ'

Έθου προς ημάς, κραταιάν αγάπησιν Κύριε, τόν μονογενή γάρ σου Υιόν, υπέρ ημών εις θάνατον δέδωκας, διό σοι κραυγάζομεν, ευχαριστούντες. Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Εισακήκοα τήν ακοήν 'Ηχος γ'

Εκάλυπεν ουρανούς 'Ηχος γ'

Εκάλυπεν ουρανούς, η αρετή σου Χριστέ, τής κιβωτού γάρ προελθών, τού αγιάσματος σου, τής αφθόρου Μητρός, εν τώ ναώ τής δόξης σου, ώφθης ώς βρέφος, αγκαλοφορούμενος, καί επληρώθη τά πάντα τής σής αι νέσεως.

Εν νόμω, σκιά 'Ηχος γ'

Εν νόμω, σκιά καί γράμματι, τύπον κατίδωμεν οι πιστοί, πάν άρσεν τό τήν μήτραν διανοίγον, άγιον Θεώ, διό πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ανάρχου Υιόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, απειράνδρω, μεγαλύνομεν.

Εν Πνεύματι τώ Ιερώ εξαποστειλάριον 'Ηχος γ'

Εν πνεύματι τώ ιερώ παραστάς ο Πρεσβύτες, αγκάλαις υπεδέξατο, τόν τού νόμου Δεσπότην, κραυγάζων. Νύν τού δεσμού με, τής σαρκός απόλυσον, ως ειρηκας εν ειρήνη, είδον γάρ τοίς οφθαλμοίς, αποκάλυψιν εθνών, καί Ισραήλ σωτηρίαν.

Εν Σιναίω τώ όρει κατείδέ σε 'Ηχος γ'

Εν Σιναίω τώ όρει κατείδέ σε, εν τή βάτω Μωϋσής, τήν αφλέκτως τό πύρ τής θεότητας, συλλαβούσαν εν γαστρί. Δανιήλ δέ σε είδεν, όρος αλατόμητον, ράβδον βλαστήσασαν, Ησαΐας κέκραγε, τήν εκ ρίζης Δαυίδ.

Ενύλου φλόγα πυρός 'Ηχος γ'

Ενύλου φλόγα πυρός, δί' Αϋλου κατεμάραναν, θεοφορούμενοι Παίδες, καί έψαλλον, ευλογείτε πάντα τά έργα τόν Κύριον, καί

υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Επεσκέψατο ημάς εξαποστειλάριον Ἦχος γ'

Επεσκέψατο ημάς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ημῶν, ἀνατολή ἀνατολῶν, καί οἱ ἐν σκότει καί σκιά, εὐρομεν τήν ἀλήθειαν, καί γάρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Επεφάνη ὁ Σωτήρ εξαποστειλάριον Ἦχος γ'

Επεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καί τούς ἐν σκότει καί σκιά, καθεύδοντας ἐφώτισε, καί γάρ ἦλθεν ἐφάνη, τό φῶς τό ἀπρόσιτον.

Επί τῆς γῆς Ἦχος γ'

Επί τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὠφθης, καί τοίς βροτοίς ἐκῶν συνανεστράφης, ὁ ἀκατάληπτος, πρὸς σέ οὖν ὀρθρίζοντες, ἀνυμνούμεν σε Φιλανθρωπε.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου Ἦχος γ'

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Ευλογητός Κύριος Ἦχος γ'

Ευλογητός Κύριος, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδός αὐτοῦ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ημάς, ἀνατολή ἐξ ὕψους, καί κατηύθυνεν ημάς, εἰς ὁδόν εἰρήνης.

Ἡ Παρθένος σήμερον κάθισμα Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον, τόν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἐρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως, Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθείσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καί τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τόν πρό αιώνων Θεόν.

Θαυμαστός ἐνδόξως Ἦχος γ'

Θαυμαστός ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σύ εἶ ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γέωσας, καί ἄρματα καλύψας, καί λαόν διασώσας, ἄδοντά σοι ὡς λυτρωτή ημῶν Θεῷ.

Θείας πίστεως κάθισμα Ἦχος γ'

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παύλόν σε τῆ Ἐκκλησία, ζηλωτήν ἐν ἱερέυσιν ἀνέδειξε, Συνεκβοά σοι καί Ἄβελ πρὸς Κύριον, καί Ζαχαρίου τό αἷμα τό δίκαιον, Πάτερ Ὅσιε, Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ἴδετε, ἴδετε Ἦχος γ'

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, Ὁ Σωτήρ τοῦ Κόσμου, τό φῶς τό ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

Καινόν τό θαύμα Ἦχος γ'

Καινόν τό θαύμα καί θεοπρεπές! τῆς Παρθένου γάρ τήν κεκλεισμένην πύλην, σαφῶς διοδεύει Κύριος, γυμνός ἐν εἰσόδῳ,

καί σαρκοφόρος ώφθη εν εξόδω Θεός, καί μένει η πύλη
κεκλεισμένη, ταύτην αφράστως, ως Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Λατρεύειν ζώντι Θεώ Ἦχος γ΄

Λατρεύειν ζώντι Θεώ, οι εν Βαβυλώνι Παῖδες προσκαρτερήσαντες,
μουσικῶν οργάνων κατεφρονησαν, καί φλογός μέσον εστώτες,
θεοτερπή ύμνον αναμέλποντες έλεγον. Ευλογείτε πάντα τά έργα
Κυρίου τόν Κύριον.

Μεγάλη τού Σταυρού σου Ἦχος γ΄

Μεγάλη τού Σταυρού σου Κύριε η δύναμις, επάγη γάρ εν τόπω, καί
ενεργεί εν Κόσμω, καί ανέδειξεν εξ αλιέων Αποστόλους, καί εξ
εθνών Μάρτυρας, ίνα πρεσβεύωσιν υπέρ τών ψυχών ημών.

Μέγιστον θαύμα στιχηρά Ἦχος γ΄

Μέγιστον θαύμα! παρθένος τεκούσα, καί τό τεχθέν Θεός πρό
αιώνων, προφανής ο τόκος, καί τό τελούμενον υπέρ φύσιν. Ω
Μυστηρίου φρικώδους! ο καί νοούμενον, άφραστον μένει, καί
θεωρούμενον, ου καταλαμβάνεται. Μακαρία σύ εί άχραντε Κόρη,
Αδάμ τού γηγενούς θυγάτηρ, καί Θεού τού Υψίστου φανείσα μήτηρ.
Αυτόν ικέτευε, σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Μή εν ποταμοίς Ἦχος γ΄

Μή εν ποταμοίς, οργισθής Κύριε, μή εν ποταμοίς ο θυμός σου, ή εν
θαλάσση τό όρμημά σου.

Ο εκ μή όντων τά πάντα Ἦχος γ΄

Ο εκ μή όντων τά πάντα παραγαγών, τώ Λόγω κτιζόμενα,
τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ Δέσποτα, εν τή αγάπη τή σή
στερέωσόν με.

Ο ουρανόν τοίς άστροίς εξαποστειλάριον Ἦχος γ΄

Ο ουρανόν τοίς άστροίς, κατακοσμήσας ως Θεός, καί διά τών σών
Αγγέλων, πάσαν τήν γήν φωταγωγών, Δημιουργέ τών απάντων,
τούς ανυμνούντάς σε σώζε.

Ο τά ύδατα Ἦχος γ΄

Ο τά ύδατα πάλαι, νεύματι θείω, εις μίαν συναγωγήν συναθροίσας,
καί τεμών θάλασσαν Ισραηλίτη λαώ, ούτος ο Θεός ημών,
δεδοξασμένος υπάρχει, αυτώ μόνω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Ο τήν φλόγα Ἦχος γ΄

Ο τήν φλόγα δροσίσας τής καμίνου, καί τούς Παίδας αφλέκτους
διασώσας, ευλογητός εί εις τούς αιώνας Κύριε, ο Θεός ο τών
Πατέρων ημών.

Οι τώ γλυκεί τού Αχράντου Ἦχος γ΄

Οι τώ γλυκεί τού Αχράντου σου Τόκου, Βέλει τρωθέντες Αγνή, σου
τό αξιέραστον κάλλος θαυμάζοντες, άμα σύν Αγγέλοις επαξίως σε,
ως μητέρα Θεού μεγαλύνομεν.

Ορθρίζοντες ανυμνούμέν σε Λόγε Ἦχος γ΄

Ορθρίζοντες ανυμνούμέν σε Λόγε, Υιέ Θεού Μονογενές, τήν σήν ειρήνην δός ημίν, καί ελέησον ημάς τούς ανυμνούντάς σε, καί πιστώσ προσκυνούντας.

Οτά ύδατα πάλαι Ἦχος γ΄

Οτά ύδατα πάλαι, νεύματι θείω εις μίαν συναγωγήν συναθροί σας, καί τεμων θάλασσαν, Ισραηλίτη λαώ, ούτος ο Θεός ημών, δεδοξασμένος υπάρχει, αυτώ μόνω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Πρός σέ ορθρίζω Ἦχος γ΄

Πρός σέ ορθρίζω, τόν τού παντός Δημιουργόν, τήν υπερέχουσαν πάντανούν ειρήνην, διότι φώς τά προστάγματά σου, εν οίς με καθοδήγησον.

Σέ ακατάφλεκτον βάτον Ἦχος γ΄

Σέ τήν αθάνατον Κύριε πηγήν Ἦχος γ΄

Σέ τήν αθάνατον Κύριε πηγήν, τήν δι' Αγίων ιάματα, τών ανθρώπων τώ γένει παρέχουσαν, αεί μεγαλύνομεν, ότι σώζεις τάς ψυχάς ημών.

Σέ τήν ακατάφλεκτον Βάτον Ἦχος γ΄

Σέ τήν ακατάφλεκτον Βάτον, καί αγίαν Παρθένον, τήν Μητέρα τού Φωτός, καί Θεοτόκον, τήν ελπίδα πάντων ημών μεγαλύνομεν.

Σέ τόν εν πυρί δροσίσαντα Ἦχος γ΄

Σέ τόν εν πυρί δροσίσαντα, Παιδας θεολογήσαντας, καί Παρθένω, ακηράτω, ενοικήσαντα, Θεόν Λόγον υμνούμεν, ευσεβώς μελωδούντες. Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Σκηνώσεως Ιωνάς Ἦχος γ΄

Σκηνώσεως Ιωνάς, τής εν κατωτάτω άδου τής φύσεως, σύμβολον γεγονώς εβόα, ανάγαγε εκ φθοράς, τήν ζωήν μου Φιλάνθρωπε.

Σοβαρός ο τύραννος Ἦχος γ΄

Σταυροφανώς Μωϋσής στιχηρά Ἦχος γ΄

Σταυροφανώς Μωϋσής, εν τώ όρει, χείρας εκτείνας προς ύψος, τόν Αμαλήκ ετροπούτο, σύ δέ Σωτήρ τάς παλάμας απλώσας, εν τώ Σταυρώ τώ τιμίω, ενηγκαλίσω με σώσας, τής δουλείας τού εχθρού, καί έδωκάς μοι σημείωσιν ζωής, από τόξου φυγείν τών εναντίων μου. Διά τούτο, Λόγε, προσκυνώ τόν Σταυρόν σου τόν τίμιον.

Στείρα ψυχή καί άγονε Ἦχος γ΄

Στείρα ψυχή καί άγονε, κτήσαι καρπόν ευκλεή, ευτεκνουμένη βόησον. Εστερεώθην διά σου ο Θεός, ουκ έστιν άγιος, ουκ έστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στειρωθέντα μου τόν νούν Ἦχος γ΄

Στειρωθέντα μου τόν νούν, καρποφόρον ο Θεός ανάδειξόν με, γεωργέ τών καλών, φυτουργέ τών αγαθών, τή ευσπλαγχνία σου.

Στερέωσον Κύριε Ἦχος γ΄

Στερέωσον Κύριε, τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ φώτισον εἰς τὴν σὴν υμνωδίαν, τοῦ δοξάζειν σε Σωτὴρ εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Σώσόν με Κύριε ο Θεός μου Ἦχος γ΄

Σώσόν με Κύριε ο Θεός μου, σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία, ο κλύδων με τῶν παθῶν εκταράττει, καὶ τό βάρος τῶν ανομιῶν με βυθίζει, δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Τά Χερουβὶμ μιμούμενοι Ἦχος γ΄

Τά Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες. Εὐλογητὸς εἶ ο Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει, ἐπήγαγες τὰ ἅπαντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τεμνομένην θάλασσαν Ἦχος γ΄

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν Ἦχος γ΄

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν. Τὴν ἀκοὴν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ θαμῶν, καὶ ἐξ ὀρους ἁγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας, Χριστέ.

Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρί Ἦχος γ΄

Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρί, προγραφείσαν ἐν Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τό θείον ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβούσαν πῦρ, τὴν ολόφωτον καὶ ἀσβεστον λαμπάδα, τὴν ὄντως Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμώντες σέ μεγαλύνομεν.

Τὴν Μωσέως ὠδήν Ἦχος γ΄

Τὴν Μωσέως ὠδήν, ἀναλαβούσα βόησον ψυχῇ, Βοηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τὴν σὴν εἰρήνην Ἦχος γ΄

Τὴν σὴν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χριστέ, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς παράσχου, καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν ὠραιότητα κάθισμα Ἦχος γ΄

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τό ὑπέρλαμπρον, τό τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε. Ποίόν σοι ἐγκώμιον, προσάγαγῶ ἐπάξιον, τί δέ ονομάσω σε; ἀπορώ καὶ ἐξίσταμαι, διό ὡς προσετάγην βοῶ σοι. Χαίρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Τῆς νυκτός διελθούσης Ἦχος γ΄

Τῆς νυκτός διελθούσης, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τό φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε, διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε τάγματα Ἀγγέλων καὶ δοξολογεῖ σε Χριστέ ο Θεός.

Τό κατάσκιον ὄρος Ἦχος γ΄

Τό κατάσκιον ὄρος, ο Αββακούμ προεώρα, τήν ἀχραντόν σου μήτραν Αγνή, διό καί ανεκραύγαζεν. Από Θαιμάν ἤξει ο Θεός ο Ἄγιος, καί ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Τό ξένον καί ἀπόρρητον Ἦχος γ'

Τό ξένον καί ἀπόρρητον, τού ἀχράντου σου τόκου, θεοπρεπές μυστήριον, καταπλήττει Αγγέλους, καί τών βροτῶν τάς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη, καί γάρ Θεός ἐν μήτρα σου, σαρκωθείς ασυγχύτως, ἀνευ σποράς, ὠφθης ο ἀπρόσιτος προσιτός μοι, ἐνώσας με θεότητι, τή αὐτοῦ παραδόξως.

Τό πρίν εἰκόνι τή χρυσή Ἦχος γ'

Τό πρίν εἰκόνι τή χρυσή, Περσικῶ σεβάσματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς, ὑμνούντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου. Ο τών Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Τό στερέωμα Ἦχος γ'

Τό στερέωμα, τών ἐπί σοί πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τήν Εκκλησίαν, ἦν ἐκτήσω, τώ τιμίῳ σου αἵματι.

Τό φῶς σου τό ἀνέσπερον Χριστέ Ἦχος γ'

Τό φῶς σου τό ἀνέσπερον Χριστέ, καταύγασον ο Θεός τή ταπεινή μου ψυχή, καί ὀδήγησον εἰς τόν φόβον σου, διότι φῶς τά προστάγματά σου.

Τόν ἐν τή βάτῳ Μωσή Ἦχος γ'

Τόν ἐν τή βάτῳ Μωσή, τῆς Παρθένου τό θαύμα, ἐν Σιναίῳ τώ ὄρει προτυπώσαντά ποτέ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καί υπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τόν ἐν φλογί Ἦχος γ'

Τόν ἐν φλογί τοῖς Παισί τών Εβραίων, συγκαταβάντα θεϊκή τή δυνάμει, καί οφθέντα Κύριον, ιερεῖς εὐλογεῖτε, καί υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τόν ἐξ ἀνάρχου τού Πατρός Ἦχος γ'

Τόν ἐξ ἀνάρχου τού Πατρός, γεννηθέντα πρό αἰώνων Θεόν, καί ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καί Θεόν ἐκ τού Θεού, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καί υπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τόν νυμφώνά σου βλέπω εξαποστειλάριον Ἦχος γ'

Τόν νυμφώνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καί ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τήν στολήν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καί σώσόν με.

Τόν υπ' Αγγέλων ἀσιγήτως Ἦχος γ'

Τόν υπ' Αγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοί τών οὐρανῶν, γῆ καί ὄρη καί βουνοί, καί βυθός καί πάν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτόν ὡς Κτίστην, καί Λυτρωτήν

ευλογείτε.

Τόξον έθραυσας εχθρών Ήχος γ΄

Τόξον έθραυσας εχθρών, και θυρεούς συνέτιψας εν ισχύϊ, Δέσποτα Χριστέ, τό στερέωμα ημών, άγιος εί Κύριε.

Τούς εις τά τέλη τών αιώνων Ήχος γ΄

Τούς εις τά τέλη τών αιώνων, καταντήσαντας φιλάνθρωπε, και τρικυμίαις πειρασμών, απολέσθαι κινδυνεύοντας, βοώντας, μή παρίδης. Σώσον Σωτήρ ως έσωσας, τού θηρός τόν προφήτην.

Τρεις Παίδες εν καμίνω Ήχος γ΄

Τρεις Παίδες εν καμίνω, τήν Τριάδα τυπώσαντες, τού πυρός τήν απειλήν κατεπάτησαν, και υμνούντες εβόων. Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Τώ τύπω τού σταυρού Ήχος γ΄

Τών γηγενών τίς ήκουσε Ήχος γ΄

Τών γηγενών τίς ήκουσε τοιούτον, ή τίς εώρακε ποτέ; ότι παρθένος ευρέθη εν γαστρί έχουσα, και ανωδίνως τό βρέφος αποτεκούσα τοιούτόν σου τό θαύμα και σέ αγνή Θεοκυήτορ Μαρία μεγαλύνομεν.

Τών υπ' Αγγέλων ασιγήτως Ήχος γ΄

Τών υπ' Αγγέλων ασιγήτως, εν υψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οι ουρανοί τών ουραनों, γή και όρη και βουνοί, και βυθός και πάν γένος ανθρώπων, ύμνοις αυτόν ως Κτίστην, και Λυτρωτήν ευλογείτε.

Φαραώ τά άρματα Ήχος γ΄

Φαραώ τά άρματα, βυθώ καλύψας Κύριε τήν θάλασσαν διέρρηξας, και έσωσας άσμασιν υμνούντά σε, λαόν Ισραηλίτην.

Φώς αναλλοίωτον εξαποστειλάριον Ήχος γ΄

Φώς αναλλοίωτον Λόγε, φωτός Πατρός αγεννήτου, έν τώ φανέντι φωτί σου, σήμερα έν Θαβωρίω, φώς είδομεν τόν, Πατέρα, φώς και τό Πνεύμα, φωταγωγούν πάσαν Κτίσιν.

Χέρσον αβυσσοτόκον πέδον ήλιος Ήχος γ΄

Χέρσον αβυσσοτόκον πέδον ήλιος, επεπόλευσέ ποτε, ωσει τέιχος γάρ επάγη, εκατέρωθεν ύδωρ, λαώ πεζοποντοπορούντι, και θεαρέστως μέλποντι. Άσωμεν τώ Κυρίω, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Ως είδεν Ησαίας συμβολικώς Ήχος γ΄

Ως είδεν Ησαίας συμβολικώς, εν θρόνω επηρμένω Θεόν, υπ' Αγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ώ τάλας! εβόα, εγώ, πρό γάρ είδον σωματούμενον Θεόν, φωτός ανεσπέρου, και ειρήνης δεσπόζοντα.

Ως όμβρος επ' άγρωστιν Ήχος γ΄

Ως πάλαι τούς ευσεβείς Ήχος γ΄

Ως πάλαι τούς ευσεβείς, τρεις Παίδας εδρόσισας, εν τή φλογί τή

Χαλδαϊκή, τώ φωτιστικώ τής θεότητος πυρί, καί ημάς καταύγασον,
Ευλογητός εἰ κράζοντας, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Αβραμιαίοι ποτέ Ἦχος δ'

Αβραμιαίοι ποτέ, εν Βαβυλώνι παίδες, καμίνου φλόγα
κατεπάτησαν, καί υμνούντες ἐψαλλον, ευλογητός ο Θεός, ο τών
Πατέρων ημών.

Αβραμιαίοι ποτέ, εν Βαβυλώνι Παίδες, καμίνου φλόγα
κατεπάτησαν, εν ὕμνοις κραυγάζοντες, ο τών Πατέρων Θεός
ευλογητός εἰ.

Ακήκοεν ο Προφήτης Ἦχος δ'

Ακήκοεν ο Προφήτης, τήν ἐλευσίν σου Κύριε καί εφοβήθη, ὅτι
μέλλεις εκ Παρθένου τίκτεσθαι, καί ανθρώποις δείκνυσθαι, καί
ἐλεγεν. Ακήκοα τήν ακοήν σου, καί εφοβήθην, δόξα τή δυνάμει σου
Κύριε.

Ἄκουε Κόρη Παρθένε Ἦχος δ'

Ἄκουε Κόρη Παρθένε αγνή, ειπάτω δὴ ο Γαβριήλ, βουλήν Υψίστου
αρχαίαν αληθινήν, γενού πρός υποδοχήν ετοιμη Θεού, Διά σου γάρ ο
αχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται, διό καί χαίρων βοώ,
Ευλογεῖτε, πάντα τά ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ἄναξ ἀνάκτων Ιαμβικός Ἦχος δ'

Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος, Λόγος προελθών, Πατρός ἐξ
αναιτίου. Ισοσθενές σου Πνεύμα τοῖς Αποστόλοις, Νημερτές
εξέπεμψας ως ευεργέτης, Ἄδουσι, Δόξα τώ κράτει σου, Κύριε.

Ἀναστάς ο Ιησοῦς Ἦχος δ'

Ἀναστάς ο Ιησοῦς ἀπό τού τάφου καθώς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τήν
αἰώνιον ζωήν καί μέγα ἔλεος.

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε Ἦχος δ'

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε, τό φῶς τών προσταγμάτων σου, ὅτι πρός σέ
Χριστέ τό πνεύμά μου, ορθρίζει καί υμνεῖ σε, σύ γάρ εἰ Θεός ημών,
καί πρός σέ καταφεύγω, τής ειρήνης Βασιλεύ

Ἀνοίξω το στόμά μου Ἦχος δ'

Ἀνοίξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται Πνεύματος, καί λόγου
ερεύξομαι, τή Βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρώς
πανηγυρίζων, καί ἄσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα (τήν
κοίμησιν, τήν εἰσδον, τήν σύλληψιν).

Ἄπας γηγενής Ἦχος δ'

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τώ πνεύματι λαμπαδουχούμενος,
πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τήν ιερά
θαυμάσια (τήν ιεράν Μετάστασιν, τά ιερά Εισόδια,) τής
Θεομήτορος, καί βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Αγνή

αειπάρθενε.

Άρματα Φαραώ Ἦχος δ'

Άρματα Φαραώ, καί τήν δύναμιν αὐτοῦ, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ὁ κραταιός ἐν πολέμοις, ἄσωμεν αὐτῷ ἄσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως δεδόξασται

Ασεβεῖς οὐκ ὀψονται Ἦχος δ'

Ασεβεῖς οὐκ ὀψονται, τήν δόξαν σου, ἀλλ' ἡμεῖς σέ Μονογενές, Πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης θεότητος, ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες, ἀνυμνούμέν σε φιλόανθρωπε.

Ἄσομαί σοι Κύριε Ἦχος δ'

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας δέ ἄρματα Φαραώ, καί τήν δύναμιν.

Ἀφ' ὕψους κατήλθες Ἦχος δ'

Ἀφ' ὕψους κατήλθες, βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καί ταπεινήν ἀνύψωσας ἐξ ἄδου κατωτάτου, φύσιν βροτείαν, οὐ γάρ ἐστὶν ἅγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Γῆ καί πάντα τά ἐν αὐτῇ Ἦχος δ'

Γῆ καί πάντα τά ἐν αὐτῇ, θάλασσα καί πάσαι αἰ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καί σκότος, ψύχος καί καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τόν Κύριον, καί ὑπερυψούτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον Ἦχος δ'

Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον, τῆς σῆς εἰκόνος ἐπὶ Σταυροῦ σου ἕστης, καί ἐτάκησαν τά ἔθνη, σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἰσχύς μου καί ὕμνησις.

Δροσοβόλον μὲν τήν κάμινον Ἦχος δ'

Δροσοβόλον μὲν τήν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Οσίοις Παισὶ, τοὺς Χαλδαίους δέ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τόν τύραννον ἐπέισε βοᾶν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν

Εβόησαν, ἐν ευφροσύνῃ Ἦχος δ'

Εβόησαν, ἐν ευφροσύνῃ Δικαίων τά πνεύματα, Νῦν τῷ Κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται, καί ραντίσματι, καινουργεῖσθω λαός Θεοῦ Αἵματος.

Εβόησε, προτυπῶν Ἦχος δ'

Εβόησε, προτυπῶν τήν ταφήν τήν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνάς, ἐν τῷ κῆτει δεόμενος, Ἐκ φθοράς με ρύσαι, Ἰησοῦ βασιλεύ τῶν δυνάμεων.

Ἐδωκας σημείωσιν στιχηρά ἀπόστιχα Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τόν Σταυρόν σου τόν τίμιον, δι' οὐ ἐθριάμβευσας, τάς ἀρχάς τοῦ σκότους, καί τάς ἐξουσίας, καί ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τήν ἀρχαίαν μακαριότητα, διό σου τήν φιλόανθρωπον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε,

ο Σωτήρ τών ψυχών ημών.

Ἐθυσας τώ Θεώ θυσίαν αιθέσεως Ἦχος δ'

Εἰς πάσαν τήν γήν ἐξήλθεν Ἦχος δ'

Εἰσακήκοα ο Θεός Ἦχος δ'

Εἰσακήκοα ο Θεός, τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, κατενόησα τά ἔργα σου, ο Προφήτης ἔλεγε, καί ἐδόξασά σου τήν δύναμιν.

Εἰσακήκοα τήν ἐνδοξον Ἦχος δ'

Εἰσακήκοα τήν ἐνδοξον οικονομίαν σου Χριστέ ο Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ρύση τούς κραυγάζοντας, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐκλινας Χριστέ Ἦχος δ'

Ἐκλινας Χριστέ τή καταβάσει σου, ουρανοῦς ἐν συνέσει, καί ὠφθης σεσαρκωμένος ἐπί γῆς. Διό πάντες βοῶμεν. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Εν κήτει Χριστέ τριημερεύσας Ἦχος δ'

Εν κήτει Χριστέ τριημερεύσας, Ἰωνάς προέγραψέ σε τόν ἀθάνατον, ὡς νεκρόν ἐκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεύσαντα.

Εν Κυρίῳ Θεῷ μου Ἦχος δ'

Εν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου, διό οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Εν πελάγει τού βίου Ἦχος δ'

Εν πελάγει τού βίου, ταίς πράξεσί μου κατήλθον εἰς βυθόν, ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, οὕτω βοῶ σοι. Ἐκ βυθού τών κακῶν με ἀνάγαγε δέομαι, Ἰέ τού Θεοῦ καί Λόγε.

Εν πυρί φλογός παρίστανται Ἦχος δ'

Εν πυρί φλογός παρίστανται, σοί Χερουβείμ, Σεραφεείμ Κύριε, καί πάσα κτίσις ὕμνον ἀδει σοι τερπνόν. Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καί υπερυψοῦτε, Χριστόν τόν μόνον Δημιουργόν, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Εν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Ἦχος δ'

Εν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσική, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν τῷ θλίβεσθαίμε Ἦχος δ'

Εν τῷ θλίβεσθαίμε, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καί ἐπήκουσέ μου, ο Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Εξέστη τά σύμπαντα Ἦχος δ'

Εξέστη τά σύμπαντα, ἐπί τῇ θείᾳ δόξῃ σου, (ἐν τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου,) σύ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεες ἐν μήτρα, τόν ἐπί πάντων Θεόν, καί τέτοκας ἀχρονον Υἱόν, πάσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Επαρθέντα σε ιδούσα Ἦχος δ΄

Επαρθέντα σε ιδούσα η Εκκλησία, επί Σταυρού τόν Ἴλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη εν τῇ τάξει αὐτῆς, εικότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Επαρθέντα σε ιδούσα η Εκκλησία, επί τόν Ἴλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη εν τῇ τάξει αὐτῆς, εικότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Επεφάνης σήμερον κοντάκιον Ἦχος δ΄

Επεφάνης σήμερον τῇ οικουμένη, καί τό φώς σου Κύριε, εσημειώθη εφ' ἡμάς, ἐν επιγνώσει υμνούντάς σε. Ἦλθες εφάνης τό Φώς τό ἀπρόσιτον.

Εποίησε κράτος Ἦχος δ΄

Εποίησε κράτος εν βραχίονι αὐτοῦ, καθείλε γάρ δυνάστας ἀπό θρόνων, καί ὑψωσε ταπεινούς, ο Θεός τοῦ Ἰσραήλ, εν οἷς επεσκέψατο ἡμάς, Ανατολή ἐξ ὑψους, καί κατηύθυνεν ἡμάς εις ὁδόν εἰρήνης.

Ἐρρηξε γαστρός Ἰαμβικός Ἦχος δ΄

Ἐρρηξε γαστρός ητεκνωμένης πέδας, Ὑβριν τε δυσκάθεκτον ευτεκνουμένης, Μόνη προσευχή τῆς Προφήτιδος πάλαι Ἄννης, φερούσης πνεύμα συντετριμμένον, Πρός τόν δυνάστην, καί Θεόν τῶν γνώσεων.

Εστερεώθη η καρδιά μου Ἦχος δ΄

Εστερεώθη η καρδιά μου εν Κυρίῳ, υψώθη κέρας μου εν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τό στόμα μου, ευφράνθη εν σωτηρίῳ σου

Εὐά μέν τῷ τῆς παρακοῆς Ἦχος δ΄

Εὐά μέν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τήν κατάραν εισωκίσατο, σύ δέ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τήν ευλογίαν ἐξήνηθης, Ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ευεργέτα Χριστέ Παντοδύναμε Ἦχος δ΄

Ευεργέτα Χριστέ Παντοδύναμε, τούς εν μέσω φλογός ευσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καί ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τά ἔργα, ευλογεῖτε υμνεῖτε τόν Κύριον.

Ευφραίνεται ἐπί σοί Ἦχος δ΄

Ευφραίνεται ἐπί σοί, η Εκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σύ μου ισχύς Κύριε, καί καταφυγή καί στερέωμα.

Ευφράνθητι Ιερουσαλήμ Ἦχος δ΄

Ευφράνθητι Ιερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οι αγαπώντες Σιών, ο βασιλεύων γάρ εις τούς αἰώνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἦλθεν, ευλαβείσθω πάσα η γῆ, εκ προσώπου αὐτοῦ, καί βοάτω, Πάντα τά ἔργα υμνεῖτε τόν Κύριον.

Ζάλη με λογισμών Ἦχος δ'

Ζάλη με λογισμών καταλαβούσα, εις βυθόν καθέλκει με, αμέτρων πλημμελημάτων, αλλά σύ Κυβερνήτα αγαθέ, προφθάσας διάσωσόν με.

Ἦθελον δάκρυσιν εξαλείψαι Ἦχος δ'

Ἦθελον δάκρυσιν εξαλείψαι, τών εμών πταισμάτων Κύριε τό χειρόγραφον, καί τό υπόλοιπον τής ζωής μου, διά μετανοίας ευαρεστήσαι σοι, αλλ' ο εχθρός απατά με, καί πολεμεί τήν ψυχήν μου. Κύριε, πρίν εις τέλος απόλωμαι, σώσόν με.

Ἦλθον εις τά βάθη Ἦχος δ'

Ἦλθον εις τά βάθη τής θαλάσσης, καί κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλών αμαρτημάτων, αλλ' ως Θεός εκ φθοράς ανάγαγε, τήν ζωήν μου ως φιλόανθρωπος.

Θαλάσσης τό ερυθραίου Ἦχος δ'

Θαλάσσης τό ερυθραίου πέλαγος, αβρόχοις ίχνεσιν, ο παλαιός πεζεύσας Ισραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τού Αμαλήκ τήν δύναμιν, εν τή ερήμω ετροπώσατο.

Θείω καλυφθείς Ιαμβικός Ἦχος δ'

Θείω καλυφθείς ο βραδύγλωσσος γνόφω. Ερρητόρευσε τόν θεόγραφον νόμον Ιλύν γάρ εκτινάξας όμματος νόου, Ορά τόν όντα, καί μυείται Πνεύματος Γνώσιν, γεραίρων ευθέις τοίς άσμασιν.

Θεόν ανθρώποις ιδείν Ἦχος δ'

Θεόν ανθρώποις ιδείν αδύνατον, όν ου τολμά Αγγέλων ατενίσαι τά τάγματα, διά σου δέ Πάναγνε ωράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, όν μεγαλύνοντες, σύν ταίς ουρανίαις Στρατιαίς σέ μακαρίζομεν

Θεόν Πατέρα δημιουργόν Ἦχος δ'

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν Ἦχος δ'

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, συστήσασθε εορτήν, καί αγαλλόμενοι, δεύτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετά βαϊών καί κλάδων, ύμνοις κραυγάζοντες, Ευλογημένος ο ερχόμενος, εν ονόματι Κυρίου, Σωτήρος ημών.

Θύσω σοι, μετά φωνής Ἦχος δ'

Θύσω σοι, μετά φωνής αιnéσεως κυριε, η Εκκλησία βοά σοι, εκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τώ δι' οίκτον, εκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Ιλασμός ημίν Χριστέ Ιαμβικός Ἦχος δ'

Ιλασμός ημίν Χριστέ καί σωτηρία, Ο Δεσπότης έλαμψας εκ τής Παρθένου, Ίν, ως Προφήτην θηρός εκ θαλατίου, Στέρνων Ιωνάν, τής φθοράς διαρπάσης, Όλον τόν Αδάμ, παγγενή πεπτωκότα.

Ιωακείμ καί Άννα κοντάκιον Ἦχος δ'

Ιωακείμ καί Άννα όνειδισμού ατεκνίας, καί Αδάμ καί Εύα, εκ τής

φθοράς τού θανάτου, ηλευθερώθησαν, Άχραντε, εν τή αγία γεννήσει σου, αυτήν εορτάζει καί ο λαός σου, ενοχής τών πταισμάτων, λυτρωθείς εν τώ κράζειν σοι, Η στείρα τίκτει τήν Θεοτόκον, καί τροφόν τής ζωής ημών.

Κατεπλάγη Ιωσήφ κάθισμα Ήχος δ'

Κατεπλάγη Ιωσήφ, τό υπέρ φύσιν θεωρών, καί ελάμβανεν εις νούν, τόν επί πόκον υετόν, εν τή ασπόρω συλλήψει σου Θεοτόκε, Βάτον εν πυρί ακατάφλεκτον, Ράβδον Ααρών τήν βλαστήσασαν, καί μαρτυρών ο Μνήστωρ σου καί φύλαξ, τοίς Ιερέυσιν εκραύγαζε, Παρθένος τίκτει, καί μετά τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κρυπτόν θείον άχραντον Ήχος δ'

Κρυπτόν θείον άχραντον, εν σοί τελείται εμφανές Μυστήριον, Παρθένε άχραντε, καί γάρ Θεός εκ σού σεσωμάτωται, δι' ευσπλαχνίαν, διό σε ως Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Κύριε, ανελθών εν τώ Σταυρώ Ήχος δ'

Κύριε, ανελθών εν τώ Σταυρώ, τήν προγονικήν ημών κατάραν εξήλειψας καί κατελθών εν τώ Άδη, τούς απ' αιώνος δεσμίους ηλευθέρωσας, αφθαρσίας δωρούμενος τών ανθρώπων τώ γένει, διά τούτο υμνούντες, δοξάζομεν, τήν ζωοποιόν καί σωτήριόν σου Έγερσιν.

Λίθος αχειρότμητος Ήχος δ'

Λίθος αχειρότμητος όρους, εξ αλαξεύτου σου Παρθένε, ακρογωνιαίος ετηήθη, Χριστός συνάψας τάς διεστώτας φύσεις, Διό επαγαλλόμενοι σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Λόγου Θεού άφραστον Ήχος δ'

Λόγου Θεού άφραστον εν σοί τελείται, εμφανώς Μυστήριον, Παρθένε άχραντε, καί γάρ Θεός, εκ σού σεσωμάτωται δι' ευσπλαχνίαν, διό σε ως Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Λύει τά δεσμά Ιαμβικός Ήχος δ'

Λύει τά δεσμά καί δροσίζει τήν φλόγα, Ο τρισσοφεγγής τής θεαρχίας τύπος, Υμνούσι Παίδες, ευλογεί δέ τόν μόνον, Σωτήρα καί παντουργόν, ως ευεργέτην, Η δημιουργηθείσα σύμπασα κτίσις.

Λυτήριον κάθαρσιν αμπλακημάτων Ιαμβικός Ήχος δ'

Λυτήριον κάθαρσιν αμπλακημάτων, Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον, Ω τέκνα φωτόμορφα τής Εκκλησίας, Νύν εκ Σιών γάρ εξελέλυθε νόμος, Η γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Λυτρωτά τού παντός Ήχος δ'

Λυτρωτά τού παντός παντοδύναμε, τούς εν μέσω φλογός ευσεβήσαντας, συγκαταβάς εδρόσισας, καί εδίδαξας μέλπειν, Πάντα τά έργα ευλογείτε, υμνείτε τόν Κύριον.

Μεγαλύνομεν πάντες Ἦχος δ'

Μεγαλύνομεν πάντες, τήν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτήρ ημών, η δόξα τών δούλων σου, καί στέφανος τών πιστών, ο μεγαλύνας την μνήμην τής τεκούσης σε.

Μετά τόκου σε Αγνή Ἦχος δ'

Μετά τόκου σε Αγνή, καί πρό τού τόκου, καί εν τόκω άχραντε, σέ πάσα η κτίσις καταγγέλλουσα, ως Θεοτόκου αληθή μεγαλύνομεν.

Μή παραδώης ημάς Ἦχος δ'

Μή παραδώης ημάς εις τέλος, διά τό όνομά σου καί μή διασκεδάσης τήν διαθήκην σου, καί μή αποστήσης τό έλεός σου αφ' ημών, Κύριε ο Θεός τών Πατέρων ημών, ο υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Μωϋσής εν τώ όρει Ἦχος δ'

Νάουσαν ακρότομον Ἦχος δ'

Νάουσαν ακρότομον, προστάγματι σώ, στερεάν εθήλασε πέτραν, Ισραηλίτης λαός, η δέ πέτρα σύ Χριστέ, υπάρχεις καί ζωή, εν ώ εστερεώθη η Εκκλησία κρίζουσα, Ωσαννά, ευλογημένος εί ο ερχόμενος.

Νέοι τρεις εν Βαβυλώνι Ἦχος δ'

Νέοι τρεις εν Βαβυλώνι, προσταγμα τυραννικόν, εις φλήναφον θέμενοι, μέσον τού πυρός ανεβών, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Νύν αναστήσομαι Ἦχος δ'

Νύν αναστήσομαι, προφητικώς έφη ο Θεός, νύν υψωθήσομαι, νύν δοξασθήσομαι, τόν πεσόντα προσλαβών εκ τής Παρθένου, καί πρός φώς τό θαυμαστόν, ανυψών τής εμήs θεότητος.

Ο ανατείλας το φώς Ἦχος δ'

Ο ανατείλας τό φώς, καί φωτίσας τόν όρθρον, καί δείξας τήν ημέραν, δόξα σοι, Ιησού Υιέ τού Θεού.

Ο διασώσας εν πυρί Ἦχος δ'

Ο διασώσας εν πυρί, τούς Αβραμιαίους σου Παίδαs, καί τούς Χαλδαίους ανελών, οίς αδικως δικαίους ενήδρευσαν, υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων, ευλογητός εί.

Ο εν αρχή άναρχος Λόγος Ἦχος δ'

Ο εν αρχή άναρχος Λόγος, σύν Πατρί καί τώ Πνεύματι, Υιός μονογενής, ευλογημένος εί καί υπερυψούμενος, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Ο εν τώ όρει τώ Μωσει Ἦχος δ'

Ο εν τώ όρει τώ Μωσει συλλαλήσας, καί τύπον τής Παρθένου τήν βάτον δείξας, ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Ο εξ υψίστου κληθείς Ἦχος δ'

Ο εξ υψίστου κληθείς, ουκ απ' ανθρώπων, ότε τό επίγειον σκότος

ημαύρωσε, τούς οφθαλμούς σου τού σώματος, τής ασεβείας, δημοσιεύον τήν σκυθρωπότητα, τότε τό ουράνιον, φώς περιήστραψε, σής διανοίας τά όμματα, τής ευσεβείας ανακαλύπτου τήν ωραιότητα, όθεν επέγνως τόν εξάγοντα, φώς εκ σκότους Χριστόν τόν Θεον ημών, όν ικέτευε σώσαι, καί φωτίσαι τάς ψυχάς ημών.

Ο καθήμενος εν δόξη Ἦχος δ΄

Ο καθήμενος εν δόξη, επί θρόνου θεότητας, εν νεφέλη κούφη, ήλθεν Ιησούς ο υπέρθεος, τή ακηράτω παλάμη καί διέσωσε, τούς κραυγάζοντας, δόξα Χριστέ τή δυνάμει σου.

Ο κτησάμενος ημάς Ἦχος δ΄

Ο κτησάμενος ημάς, περιούσιον λαόν, τώ αίματί σου, Κύριε, τήν εν ομονοία σήν ειρήνην δός ημίν, φυλάττων τήν ποιμήνην σου.

Ο πατάξας Αίγυπτον Ἦχος δ΄

Ο πατάξας Αίγυπτον, καί Φαραώ τόν τύραννον, βυθίσας εν θαλάσση, λαόν διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκώς άδοντα, ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται.

Ο στερεών βροντήν Ἦχος δ΄

Ο στερεών βροντήν καί κτίζων πνεύμα, στερέωσόν με Κύριε, ίνα υμνώ σε ειλικρινώς, καί ποιώ τό θέλημά σου, ότι ουκ έστιν Άγιος, ως σύ ο Θεός ημών.

Ο τά σύμπαντα φέρων Ἦχος δ΄

Ο τά σύμπαντα φέρων, τή απορρήτω σου δυνάμει Χριστέ, τούς οσίους σου Παίδας, εν τή φλογί εδρόσισας κράζοντας, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ο τόκος σου άφθορος Ἦχος δ΄

Ο τόκος σου άφθορος εδείχθη, Θεός εκ λαγόνων σου προήλθε, σαρκοφόρος, ός ώφθη επί γής, καί τοίς ανθρώποις συνανεστράφη, σέ Θεοτόκε, διό πάντες μεγαλύνομεν.

Ο τού φωτός διατμήξας Ἦχος δ΄

Ο τού φωτός διατμήξας τό πρωτόγονον χάος, ως εν φωτί τά έργα υμνεί σε Χριστέ, τόν Δημιουργόν, εν τώ φωτί σου, τάς οδούς ημών εύθυνον.

Ο τών Πατέρων Θεός Ἦχος δ΄

Ο τών Πατέρων Θεός, μή κατασχύνης ημάς, αλλά δώρησαι ημίν, εν παρρησία βοάν σοι. Ευλογητός εί ο Θεός

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ κάθισμα Ἦχος δ΄

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, Εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς Βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν τήν σήν, όπλου

ειρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Οδιασώσας εν πυρί Ἦχος δ'

Οδιασώσας εν πυρί, τούς Αβραμιαίους σου Παίδας, καί τούς Χαλδαίους ανελών, οίς ἀδίκως δικαίους ενήδρευσαν, υπερόμνητε Κύριε, ο Θεός, ο τών Πατέρων ευλογητός εἶ.

Οι εν Βαβυλώνι Παῖδες Ἦχος δ'

Οι εν Βαβυλώνι Παῖδες, τώ θείω πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου καί φλογός απειλήν, ανδρείως κατεπάτησαν, καί μέσον πυρός εμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψάλλον, Ευλογείτε πάντα τά ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ἐρθρον φαινόν ημῖν Ἦχος δ'

Ὅτι ἐποίησέ μοι Ἦχος δ'

Ὅτι ἐποίησέ μοι, μεγαλεία ο δυνατός, καί ἅγιον τό ὄνομα αυτού, καί τό ἔλεος αυτού, εις γενεάν και γενεάν, τοίς φοβουμένοις αυτόν.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν Ἦχος δ'

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, η εξ εθνών Εκκλησία, καί η πολλή εν τέκνοις, ησθένησε συναγωγή, τώ θαυμαστώ Θεώ ημών βοήσωμεν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ουκ ἐλάτρευσαν Ἦχος δ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τή κτίσει οι θεόφρονες, παρά τόν Κτίσαντα, ἀλλά πυρός απειλήν; ανδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐψάλλον. Υπερύμνητε, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εἶ.

Ουκ εν σοφία Ἦχος δ'

Ούκ εν σοφία. καί δυνάμει καί πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' εν σοί τή τού Πατρός, ενυποστάτῳ Σοφία Χριστέ, ου γάρ εστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Ουκ ἔστι σοι ὅμοιος Ἦχος δ'

Ουκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε, εν χειρί γάρ κραταιά, ἐλυτρώσω τόν λαόν, ὄν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε.

Ουκ ἔστιν Ἅγιος ως σύ Ἦχος δ'

Ουκ ἔστιν Ἅγιος ως σύ, Κύριε ο Θεός μου, ὁ υψώσας τό κέρασ, τών πιστών σου Αγαθέ, καί στε ρεώσας ημάσ, εν τή πέτρα τής ομολογίας σου

Ούτος ο Θεός ημών Ἦχος δ'

Ούτος ο Θεός ημών, ο εκ Παρθένου σαρκωθεῖς, καί τήν φύσιν θεώσας, ὄν υμνούντες βοώμεν, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Παῖδας ευαγεῖς Ἦχος δ'

Παῖδας ευαγεῖς εν τή καμίνῳ, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος, νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην ἀπασαν, αγειρει ψάλλουσαν. Τόν Κύριον υμνεῖτε τά ἔργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αἰώνας.

Πάντα τά έργα τού Θεού Ἦχος δ'

Πάντα τά έργα τού Θεού, καί πάσα κτίσις, ευλογείτε τόν Κύριον, ὅτι τοίς ανθρώποις εκ τῆς γῆς ανέτειλε τό φώς, καί τήν οικουμένην πάσαν εφώτισε, καί ζωῆν αἰώνιον τώ κόσμῳ εδωρήσατο, υμνεῖτε λαοί, καί υπερυψούτε, αὐτόν εις τούς αἰώνας.

Πύρ φλέγον Ἄγγελος Ἦχος δ'

Σέ τήν υπερένδοξον νύμφην Ἦχος δ'

Σέ τήν υπερένδοξον νύμφην, καί Παναγίαν Θεοτόκον, τήν τόν Κτίστην τεκούσαν, τών ορατῶν τε πάντων καί αοράτων, εν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σύ Κύριέ μου φώς Ἦχος δ'

Σύ Κύριέ μου φώς, εις τόν κόσμον ελήλυθας, φώς ἅγιον επιστρέφον, εκ ζοφώδους αγνοίας, τούς πίστει ανυμνούντάς σε.

Σύμφωνον εθρόησεν οργάνων Ἰαμβικός Ἦχος δ'

Σύμφωνον εθρόησεν οργάνων μέλος, Σέβειν τό χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας. Ἡ τού Παρακλήτου δέ φωσφόρος χάρις, Σεβασμιάζει τού βοάν, Τριάς μόνη, Ἰσοσθενής, ἀναρχος, ευλογητός εἶ.

Τά σύμπαντα Δέσποτα Ἦχος δ'

Τά σύμπαντα Δέσποτα, τή σή σοφία συνεστήσω, γῆς δέ πάλιν ἠδρασας, ως οἶδας τόν πυθμένα, τή βάσει πηξάμενος επί υδάτων ἀπείρων, διό πάντες βοῶμεν αναμέλποντες. Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, ἀπαύστως τόν Κύριον.

Ταχύ προκατάλαβε κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε Σωθεῖς διά πίστεως, Σώζων πολυάθλε, σωτήριος γέγονας, χειμαζομένων λιμήν, προνοία Χριστοῦ τού Θεοῦ, βρῦεις γάρ ιαμάτων, ποταμούς τοίς ποθούσι, παύεις αρρωστημάτων, τόν φλογμόν καθ' ἐκάστην, διό τήν θείαν μνήμην σου, πίστει γεραίρομεν.

Τή εικόνη τή χρυσή Ἦχος δ'

Τή εικόνη τή χρυσή, μή προσκυνήσαντες Παῖδες Ἀβραμιαῖοι, εδοκιμάζοντο, ὡσπερ χρυσός εν χωνευτηρίῳ, εν καμίνῳ γάρ πυρός, ως εν θαλάμῳ φωτεινῷ, εχόρευον βοώντες. Ευλογητός ο Θεός ο τῶν Πατέρων ημών.

Τήν ανεξιχνίαστον θείαν Ἦχος δ'

Τήν ανεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς εκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τού Υψίστου, ο Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν εκραύγαζε. Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Τήν θείαν ταύτην Ἦχος δ'

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεύτε τάς χεῖρας κροτήσωμεν, τόν εξ αὐτῆς

τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι Ἦχος δ'

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι, ὁ ευαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ κηρύσσων ἐν ἰσχυρῷ ὑψωσὸν φωνῆν, Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς Ἦχος δ'

Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας Χριστέ ὁ Θεός, προμηνύων ὁ προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρὰς ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον κάθισμα Ἦχος δ'

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπι γῆς πεφανέρωται, Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρόν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὐ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ Ἦχος δ'

Τὸν ἄσπορον τόκον σου Ἦχος δ'

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε Ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸν βασιλέα Χριστὸν Ἦχος δ'

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας Ἦχος δ'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας, ἀφλέκτους τηρήσαντα, καὶ τὸ πύρ κατασβέσαντα, ὑμνήσωμεν λέγοντες, Ευλογητός εἶ κυριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου οραθέντα Ἦχος δ'

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου οραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρός τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαός ὑπερυψούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν Σταυρῷ, σαρκί Ἦχος δ'

Τὸν ἐν Σταυρῷ, σαρκί προσηλωθέντα, καὶ υποδείξαντα ἡμῖν ὄπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερυψούτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα Ἦχος δ'

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ ἀποδείξαντα ἡμῖν ὄπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερυψούτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα στιχηρά Ἦχος δ'

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς

ευφημήσωμεν, Γεώργιον τόν αιίδιμον Μάρτυρα, όν υπέρ Χριστού πυρούμενον, εχάλκευσαν κίνδυνοι, και εστόμωσαν βάσανοι, και ποικίλαι κολάσεις ανήλωσαν, σώμα τό φύσει φθειρόμενον, ενίκα γάρ ο πόθος τήν φύσιν, διά θανάτου πείθων τόν εραστήν, διαβήναι πρός τόν ποθούμενον, Χριστόν τόν Θεόν, και Σωτήρα τών ψυχών ημών.

Τόν φωτισμόν σου, Κύριε Ήχος δ΄

Τόν φωτισμόν σου, Κύριε κατάπεμψον ημίν, και τής αχλύος ημάς τών πταισμάτων λύσον αγαθέ, τήν ειρήνην ουρανόθεν δωρούμενος.

Τόξον δυνατών ησθένησε Ήχος δ΄

Τόξον δυνατών ησθένησε, και οι ασθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διά τούτο εστερεώθη, εν Κυρίω η καρδιά μου.

Τού βίου τήν θάλασσαν Ήχος δ΄

Τού βίου τήν θάλασσαν, υψουμένην καθορών, τών πειρασμών τώ κλύδωνι, τώ εύδίω λιμένι σου προσδραμών, βοώ σοι, Ανάγαγε, εκ φθοράς τήν ζωήν μου Πολυέλεε

Τούς ουρανούς η αρετή σου Ήχος δ΄

Τούς ουρανούς η αρετή σου κατεκάλυψε, και η γή επληρώθη τής δόξης σου Χριστέ, διό απαύστως κραυγάζομεν, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Τούς σούς υμνολόγους Ήχος δ΄

Τούς σούς υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζώσα και άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, και εν τή θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον.

Τριστάτας κραταιούς Ήχος δ΄

Τριστάτας κραταιούς, ο τεχθείς εκ παρθένου, απαθείας εν βυθώ, ψυχής τό τριμερές, καταπόντισον δέομαι, όπως σοι ως εν τυμπάνω τή νεκρώσει τού σώματος, επινίκιον άσω μελώδημα.

Τώ θείω φέγγει σου Ήχος δ΄

Τώ θείω φέγγει σου Αγαθέ, τάς τών ορθριζόντων σοι ψυχάς, πόθω καταύγασον δέομαι, σέ ειδέναι Λόγε Θεού, τόν όντως Θεόν, εκ ζόφου τών πταισμάτων ανακαλούμενον

Τώ όδηγήσαντι πάλαι Ήχος δ΄

Τώ οδηγήσαντι πάλαι, τόν Ισραήλ φεύγοντα, εκ τής δουλείας Φαραώ, και εν ερήμω εκθρέψαντι, μελώδημα επινίκιον, άσωμεν τώ λυτρωτή ημών Θεώ, ότι δεδόξασται.

Τών εν όλω τώ Κόσμω κάθισμα Ήχος δ΄

Τών εν όλω τώ Κόσμω Μαρτύρων σου, ως πορφύραν και βύσσον τά αίματα, η Εκκλησία σου στολισαμένη, δι' αυτών βοά σοι Χριστέ ο Θεός, τώ λαώ σου τούς οικτιρμούς σου κατάπεμψον, ειρήνην τή

πολιτεία σου δώρησαι, καί ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Τών πταισμάτων τή ζάλη Ήχος δ'

Τών πταισμάτων τή ζάλη βυθιζόμενος, ως εν κοιλία τού κήτους συνεχόμενος, σύν τώ Προφήτη κραυγάζω σοι. Ανάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου, Κύριε, καί διάσωσόν με.

Χαίροις Άνασσα, μητροπάρθενον Ιαμβικός Ήχος δ'

Χαίροις Άνασσα, μητροπάρθενον κλέος. Άπαν γάρ ευδίνητον εύλαλον στόμα, Ρητρεύον, ου σθένει σε μέλπειν αξίως. Ιλιγγιά δέ νούς άπας σου τόν τόκον Νοείν, όθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Χείρας εκπετάσας Δανιήλ Ήχος δ'

Χείρας εκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, εν λάκκω έφραξε. πυρός δέ δύναμιν έσβεσαν, αρετήν περιζωσάμενοι, οι ευσεβείας ερασταί, Παίδες κραυγάζοντες Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Χοροί Ισραήλ, άνίκμοις ποσί Ήχος δ'

Χοροί Ισραήλ, άνίκμοις ποσί, πόντον ερυθρόν, καί υγρόν βυθόν διελάσαντες, αναβάτας τριστάτας, δυσμενείς ορώντες εν αυτώ υποβρυχίους, εν αγαλλιάσει έμελπον, Άσωμεν τώ Θεώ ημών, ότι δεδόξασται.

Χριστός μου δύναμις Ήχος δ'

Χριστός μου δύναμις, Θεός καί Κύριος, η σεπτή Εκκλησία θεοπρεπώς, μέλπει ανακράζουσα, εκ διανοίας καθαράς, εν Κυρίω εορτάζουσα

Χριστός ο ερχόμενος εμφανώς Ήχος δ'

Χριστός ο ερχόμενος εμφανώς Θεός ημών, ήξει καί ου χρονιεί, εξ όρους κατασκίου δασέος, Κόρης τικτούσης απειράνδρου, Προφήτης πάλαι φησί, Διό πάντες βοώμεν, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ως γενναίον εν Μάρτυσι στιχηρά Ήχος δ'

Ως γενναίον εν Μάρτυσιν, αθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, ευφημούμέν σε, ότι τόν δρόμον τετέλεκας, τήν πίστιν τετήρηκας, καί εδέξω εκ Θεού, τόν τής νίκης σου στέφανον, όν ικέτευε, εκ φθοράς καί κινδύνων λυτρωθήναι, τούς εν πίστει εκτελούντας, τήν αιισέβαστον μνήμην σου.

Ως εμπύχω Θεού κιβωτώ Ήχος δ'

Ως εμπύχω Θεού κιβωτώ, ψαυέτω μηδαμώς χείρ αμυήτων, χείλη δέ πιστών τή Θεοτόκω ασιγήτως, φωνήν τού Αγγέλου αναμέλποντα, εν αγαλλιάσει βοάτω, Χαίρε Κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου.

Ως Ιωνάν τόν προφήτην Ήχος δ'

Ως Ιωνάν τόν προφήτην, ελυτρώσω τού κήτους, Χριστέ ο Θεός, καμέ τού βυθού πταισμάτων, ανάγαγε καί σώσόν με, μόνε φιλάνθρωπε.

Ωφθησαν, αι πηγαί τής αβύσσου Ἦχος δ'

Ωφθησαν, αι πηγαί τής αβύσσου, νοτίδος άμοιροι, και ανεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τά θεμέλια, τή καταιγίδι νεύματι, ταύτης γάρ επετίμησας, περιούσιον λαόν δέ έσωσας, ά δοντα, επινίκιον υμνον σοι Κύριε.

Αγγέλων σύστημα Ἦχος πλ. α'

Αγγέλων σύστημα, ανθρώπων σύλλογος, τόν Βασιλέα και Κτίστην τού παντός, Ιερείς υμνείτε, ευλογείτε Λευίται, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ακήκοα Κύριε, τήν ακοήν Ἦχος πλ. α'

Ακήκοα Κύριε, τήν ακοήν σου και εφοβήθην, κατενόησα τήν οικονομίαν σου, και εδόξασά σε, μόνε φιλόανθρωπε.

Ακήκοα Κύριε, τήν εκ τού τάφου Ἦχος πλ. α'

Ακήκοα Κύριε, τήν εκ τού τάφου σου έγερσιν, και εδόξασά σου, τήν αήττητον δύναμιν.

Άσωμεν τώ Κυρίω Ἦχος πλ. α'

Άσωμεν τώ Κυρίω, τώ ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, εν Ερυθρά θαλάσση, ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται.

Γήν εφ' ήν ουκ έλαμψεν Ἦχος πλ. α'

Γήν εφ' ήν ουκ έλαμψεν, ουκ είδεν ήλιος ποτέ, άβυσσον, ήν ουχ εώρακε γυμνήν, τό κύτος ουρανού, Ισραήλ διώδευσεν αβρόχως Κύριε, και εισήγαγες αυτόν, εις όρος αγιάσματος σου, άδοντα ψάλλοντα, επινίκιον ωδήν.

Δυνάμει τού Σταυρού σου Χριστέ Ἦχος πλ. α'

Δυνάμει τού Σταυρού σου Χριστέ, στερέωσόν μου τήν διάνοιαν, εις τό υμνεΐν, και δοξάζειν σου τήν σωτήριον Ανάληψιν.

Εισακήκοα τήν ακοήν Ἦχος πλ. α'

Εισακήκοα τήν ακοήν, τής δυναστείας τού Σταυρού σου, ως Παράδεισος ηνοιγή δι' αυτού, και εβόησα, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Εκύκλωσέ με άβυσσος Ἦχος πλ. α'

Εκύκλωσέ με άβυσσος, ταφή μοι τό κήτος εγένετο, εγώ δέ εβόησα, προς σέ τόν φιλόανθρωπον, και έσωσέ με η δεξιά σου Κύριε.

Επί τά έθνη Ἦχος πλ. α'

Επί τά έθνη ο Θεός εβασίλευσεν, ο Θεός κάθηται επί θρόνου αγίου αυτού, και ψάλλομεν αυτώ συνετώς, ως Βασιλεί και Θεώ.

Ευλογητός εί ο Θεός Ἦχος πλ. α'

Ευλογητός εί ο Θεός, ο βλέπων άβύσσους, και επί θρόνου δόξης καθήμενος, ο υπερύμνητος, και υπερένδοξος.

Η Κεχαριτωμένη απόστιχα Ἦχος πλ. α'

Η Κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαίς δεήσεσι, καί αίτησαι ταίς ψυχαίς ημών, πλήθος οικτιρμών, καί τόν ιλασμόν, τών πολλών παραπτωμάτων δεόμεθα.

Ησαΐα χόρευε Ἦχος πλ. α΄

Ησαΐα χόρευε, η Παρθένος έσχεν εν γαστρί, καί έτεκεν υιόν τόν Εμμανουήλ, Θεόν τε καί άνθρωπον, ανατολή όνομα αυτώ, όν μεγαλύνοντες, τήν Παρθένον μακαρίζομεν.

Θεοτόκε Παρθένε Ἦχος πλ. α΄

Θεοτόκε Παρθένε, Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου, ευλογημένη, συ εν γυναιξί, καί ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, ότι Σωτήρα έτεκες τών ψυχών ημών.

Ίδετε, ίδετε Ἦχος πλ. α΄

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι Θεός, ο σάρκα ενδυσάμενος, βουλήσει εκουσία, ίνα σώσω τόν Αδάμ, τόν εκ πλάνης πεσόντα, τή παραβάσει διά τού όφews.

Ίδετε, ίδετε, ότι Θεός εγώ ειμι, ο δουλωθέντα τόν λαόν τού Ισραήλ, τώ Μωϋσή δημαγωγείν, εν ερήμω προστάξας, καί σώσας ως δυνατός τή εξουσία μου.

Ίππον καί αναβάτην Ἦχος πλ. α΄

Ίππον καί αναβάτην, εις θάλασσαν Ερυθράν, ο συντρίβων πολέμους, εν υψηλώ βραχίονι, Χριστός εξετίναξεν, Ισραήλ δέ έσωσεν, επινίκιον ύμνον άδοντα.

Κύριε επί Μωϋσέως στιχηρά Ἦχος πλ. α΄

Κύριε, τό ποτήριον τού πάθους σου κάθισμα Ἦχος πλ. α΄

Κύριε, τό ποτήριον τού πάθους σου, οι Αθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τήν τού βίου τερπνότητα, καί γεγόνασι τών Αγγέλων συμμέτοχοι. Αυτών ταίς παρακλήσεσι, παράσχου ταίς ψυχαίς ημών, ιλασμόν αμαρτιών, καί τό μέγα έλεος.

Λάμπει σήμερον κάθισμα Ἦχος πλ. α΄

Λάμπει σήμερον η μνήμη τών Αθλοφόρων, έχει γάρ καί ουρανόθεν απαύγασμα, ο χορός τών Αγγέλων πανηγυρίζει, καί τών ανθρώπων τό γένος συνεορτάζει, διό πρεσβεύουσι τώ Κυρίω, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

Μαινομένην κλύδωνι Ἦχος πλ. α΄

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρω Δέσποτα Χριστέ, τών παθών τήν θάλασσαν κατεύνασον, καί εκ φθοράς, ανάγαγέ με ως εύσπλαγχνος.

Μεγαλύνομεν Χριστέ Ἦχος πλ. α΄

Μεγαλύνομεν Χριστέ, τήν σήν πανάμωμον Μητέρα αγνήν, ότι έτεκέ σε, υπερφυώς κατά σάρκα, πάσης πλάνης καί καταφθοράς, ημάς λυτρωσάμενον.

Ο αναβαλλόμενος Ἦχος πλ. α΄

Ο αναβαλλόμενος φώς ως ιμάτιον, πρὸς σέ ορθρίζω, καί σοί κραυγάζω, Τήν ψυχὴν μου φώτισον, τήν εσκοτισμένην, Χριστέ ως μόνος εὐσπλαγχνος.

Ο εν καμίνω πυρός Ἦχος πλ. α΄

Ο εν καμίνω πυρός, τούς υμνολόγους σώσας Παίδας, ευλογητός ο Θεός, ο τών πατέρων ημών.

Ο πήξας επ' ουδενός Ἦχος πλ. α΄

Ο πήξας επ' ουδενός τήν γήν τή προστάξει σου, καί μετεωρίσας ασχέτως βρίθουσαν, επί τήν ασάλευτον Χριστέ, πέτραν τών εντολών σου, τήν Εκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε αγαθέ καί φιλάνθρωπε.

Ο υπερυψούμενος Ἦχος πλ. α΄

Ο υπερυψούμενος, τών Πατέρων Κύριος, τήν φλόγα κατέσβεσε, τούς Παίδας εδρόσισε, συμφώνως μελωδούντας, Ο Θεός ευλογητός εἶ.

Οι όσιοί σου Παίδες Ἦχος πλ. α΄

Οι όσιοί σου Παίδες, εν τή καμίνω Χριστέ, ανυμνούντες έλεγον. Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Ορθρίζοντες βοώμέν σοι Κύριε Ἦχος πλ. α΄

Ορθρίζοντες βοώμέν σοι Κύριε, Σώσον ημάς, σύ γάρ εἶ Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν.

Όσιε Πάτερ στιχηρά Ἦχος πλ. α΄

Όσιε Πάτερ, καλήν εφεύρες κλίμακα, δι' ής ανήλθες εν τώ ύψει, ήν εύρεν Ηλίας άρμα πυρός, αλλ' εκείνος μέν τήν άνοδον άλλοις ουκ έλιπε, σύ δέ καί μετά θάνατον έχεις τόν στύλόν σου, Ουράνιε άνθρωπε, επίγειε άγγελε, φωστήρ ακοίμητε τής οικουμένης, Συμεων Όσιε, πρέσβευε τού σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Ότι εποίησέ σοι μεγαλεία ο δυνατός Ἦχος πλ. α΄

Ότι εποίησέ σοι μεγαλεία ο δυνατός, Παρθένον αναδείξας σε, Αγνήν μετά τήν κύησιν, ως τεκούσαν ασπόρως, τόν εαυτής ποιητήν, διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Πυρός σβεστήριον Ἦχος πλ. α΄

Πυρός σβεστήριον, τών παιδων η προσευχή, δροσίζουσα κάμινον, κήρυξ τού θαύματος μή φλογίζουσα, μηδέ συγκαίουσα, τούς υμνολόγους Θεού, τών Πατέρων ημών.

Σαλευομένην τήν καρδίαν Ἦχος πλ. α΄

Σαλευομένην τήν καρδίαν μου Κύριε, τοίς κύμασι τού βίου στερέωσον, εις λιμένα εύδιον, καθοδηγών ως Θεός.

Σέ τήν μακαρίαν εν γυναιξί Ἦχος πλ. α΄

Σέ τήν μακαρίαν εν γυναιξί, καί ευλογημένην υπό Θεού, τών

ανθρώπων τό γένος, ύμνοις μεγαλύνομεν.

Σέ τήν υπέρ νούν Ἦχος πλ. α'

Σέ τήν υπέρ νούν, καί λόγον Μητέρα Θεού, τήν εν χρόνω τόν
άχρονον αφράστως κυήσασαν, οι πιστοί ομοφρόνως μεγαλύνομεν.

Σοί τώ παντουργώ Ἦχος πλ. α'

Σοί τώ παντουργώ, εν τή καμίνω Παίδες, παγκόσμιον πλέξαντες,
χορείαν έμελπον, Πάντα τά έργα, τόν Κύριον υμνείτε, καί
υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Στερέωσον ημάς ο Θεός Ἦχος πλ. α'

Στερέωσον ημάς ο Θεός τή σήδυνάμει, καί κατάβαλε Αιρετικών τά
φρυάγματα, καί ανύψωσον τό κέρασ ημών.

Τά έργα τής οικονομίας Ἦχος πλ. α'

Τά έργα τής οικονομίας σου Κύριε, εξέστησαν τόν προφήτην
Αββακούμ, εξήλθες γάρ εις σωτηρίαν λαού σου, τού σώσαι τούς
χριστούς σου ελήλυθας.

Τήν θείαν εννοήσας σου Ἦχος πλ. α'

Τήν θείαν εννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικώς ο Αββακούμ,
Χριστέ εν τρόμω εβόα σοι, εις σωτηρίαν λαού σου, τού σώσαι τούς
χριστούς σου ελήλυθας.

Τήν τάλαιναν ψυχήν μου Ἦχος πλ. α'

Τήν τάλαιναν ψυχήν μου, νυκτομαχούσαν τώ σκότει τών παθών,
προφθάσας οίκτειρον, καί λάμψον νοητέ Ἦλιε, ημεροφαιείς ακτίνας
εν εμοί, τού διατμήξαι τήν νύκτα τό φώς.

Τό ξένον τής Παρθένου κάθισμα Ἦχος πλ. α'

Τό ξένον τής Παρθένου μυστήριον, τώ κόσμω ανεδείχθη σωτήριοι,
εξ αυτής γάρ ετέχθη άνευ σποράς, καί σαρκί ανεδείχθη δίχα
φθοράς, η πάντων χαρά, Κύριε δόξα σοι.

Τό φώς τό αληθινόν Ἦχος πλ. α'

Τό φώς τό αληθινόν, Χριστέ ο Θεός, πρός σέ ορθρίζει τό πνευμά μου
εκ νυκτός, επίφανον επ' εμέ τό πρόσωπόν σου.

Τόν εκ Πατρός πρό αιώνων Ἦχος πλ. α'

Τόν εκ Πατρός πρό αιώνων, γεννηθέντα Υιόν καί Θεόν, καί επ'
εσχάτων τών χρόνων, σαρκωθέντα, εκ Παρθένου Μητρός, ιερείς
υμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν θυρεόν τής πιστεως Ἦχος πλ. α'

Τόν θυρεόν τής πιστεως περιβαλλόμενοι, καί τώ τύπω τού
Σταυρού, εαυτούς διαναστήσαντες, πρός τάς βασάνους ανδρείως
απηυτομόλησαν, καί διαβόλου τήν πλάνην καί τό θράσος
κατήργησαν, οι Άγιοί σου Κύριε. Αυτών ταίς ικεσίαις, ως
παντοδύναμος Θεός, τώ κόσμω τήν ειρήνην κατάπεμψον, καί ταίς
ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Τόν Ποιητήν τῆς κτίσεως Ἦχος πλ. α΄

Τόν Ποιητήν τῆς κτίσεως, ὄν φρίττουσιν Ἄγγελοι, υμνεῖτε λαοί, καί υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Τόν συνάναρχον Λόγον κάθισμα Ἦχος πλ. α΄

Τόν συνάναρχον Λόγον Πατρί καί Πνεύματι, τόν εκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ανυμνήσωμεν πιστοί καί προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ανελθεῖν εν τῷ σταυρῷ, καί θάνατον υπομεῖναι, καί εγείραι τούς τεθνεώτας, εν τῇ ενδόξῳ Αναστάσει αὐτοῦ.

Τού κήτους τόν Προφήτην Ἦχος πλ. α΄

Τού κήτους τόν Προφήτην ελυτρώσω, εμέ δέ εκ βυθοῦ αμαρτημάτων, ανάγαγε Κύριε καί σώσόν με.

Τούς εκ νυκτός Ἦχος πλ. α΄

Τούς εκ νυκτός, προσκυνούντάς σε Χριστέ ελέησον, καί ειρήνην δώρησαι, διότι φῶς καί τά σά προστάγματα, εγένοντο ἰάματα τοῖς δούλοις σου φιλάνθρωπε.

Τῷ Σωτήρι Θεῷ Ἦχος πλ. α΄

Τῷ Σωτήρι Θεῷ, τῷ εν θαλάσῃ λαόν, ποσῖν αβρόχοις οδηγήσαντι, καί Φαραῷ πανστρατιά καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δε δόξασται.

Χαίροις ασκητικῶν ἀληθῶς στιχηρά Ἦχος πλ. α΄

Χαίροις ασκητικῶν ἀληθῶς, αγωνισμάτων τό ευώδες κειμήλιον, σταυρόν γάρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καί τῷ Δεσπότη Χριστῷ, σεαυτόν Παμμάκαρ αναθέμενος, σαρκός κατεπάτησας, τό χαμαίζηλον φρόνημα, ταῖς ἀρεταῖς δέ, τήν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καί πρὸς ἐνθεον, ανεπτέρωσας ἔρωτα, Ὅθεν τήν παναγίαν σου, κυκλούντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλανθρωπίας αιτούμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καί τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Χριστός ἀνέστη εκ νεκρῶν Ἦχος πλ. α΄

Χριστός ἀνέστη εκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καί τοῖς εν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὡς τόν Προφήτην τοῦ θηρός Ἦχος πλ. α΄

Ὡς τόν Προφήτην τοῦ θηρός, ἐρρύσω Κύριε, καμέ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, ανάγαγε δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με, πρὸς Ναόν τόν ἅγιόν σου.

Ἄβυσσος ἐσχάτη Ἦχος πλ. β΄

Ἄβυσσος ἐσχάτη, αμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καί τόν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνάς τῷ Δεσπότη βοῶ σοι, εκ φθοράς με ανάγαγε.

Ἀγγελικαί δυνάμεις Ἦχος πλ. β΄

Αγγελικαί Δυνάμεις επί τό μνήμά σου, καί οι φυλάσσοντες απενεκρώθησαν, καλί ίστατο οι Μαρία εν τώ τάφω, ζητούσα τό άχραντόν σου σώμα. Εσκύλευσας τόν Άδην, μή πειρασθείς υπ' αυτού, υπήντησας τη Παρθένω, δωρούμενος τήν ζωήν, ο αναστάς εκ των νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

Αι Αγγελικαί απόστιχα Ήχος πλ. β΄

Αι Αγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, οιεν Βηθλεέμ, ετοιμάσατε την Φάτνην, ο λόγος γάρ γεννάται, η σοφία προέρχεται, δέχου ασπασμόν η Εκκλησία, εις τήν χαράν τής Θεοτόκου, λαοί είπωμεν, Ευλογημένος ο ελθών, Θεός ημών δόξα σοι.

Ακήκοα Κύριε, τήν ακοήν Ήχος πλ. β΄

Ακήκοα Κύριε, τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, κατενόησα τά έργα σου, καί εξέστην, δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ακήκοεν ο Προφήτης Ήχος πλ. β΄

Ακήκοεν ο Προφήτης, τήν έλευσίν σου Κύριε, καί εφοβήθη, ότι μέλλεις εκ Παρθένου τίκτεσθαι, καί ανθρωποι δείκνυσθαι, καί έλεγεν· Ακήκοα τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Απορεί πάσα γλώσσα Ήχος πλ. β΄

Απορεί πάσα γλώσσα, ευφημείν πρός αξίαν, ιλιγγιά δέ νούς καί υπερκόσμιος, υμνείν σε Θεοτόκε, όμως αγαθή υπάρχουσα, τήν πίστιν δέχου, καί γάρ τόν πόθον οίδας, τόν ένθεον ημών, σύ γάρ χριστιανών εί προστάτις, σέ μεγαλύνομεν.

Αρχαγγελικώς ανυμνήσωμεν στιχηρά Ήχος πλ. β΄

Αρχαγγελικώς ανυμνήσωμεν πιστοί, τήν ουράνιον παστάδα, καί πύλην σφραγισθείσαν αληθώς. Χαίρε δι' ής ανεβλάστησεν ημίν, ο Σωτήρ ο τών απάντων, Χριστός ο ζωοδότης καί Θεός, κατάβαλε Δέσποινα, τούς τυράννους αθέους εχθρούς ημών, τή χειρί σου Άχραντε, η ελπίς Χριστιανών.

Ασπόρου συλλήψεως Ήχος πλ. β΄

Ασπόρου συλλήψεως, ο τόκος ανερμήνευτος, Μητρός ανάνδρου, άσπορος η κύησις. Θεού γάρ η γέννησις καινοποιεί τάς φύσεις, διό σε πάσαι αί γενεαί, ως Θεόνυμφον Μητέρα, ορθοδόξως μεγαλύνομεν.

Άφραστον θαύμα! Ήχος πλ. β΄

Άφραστον θαύμα! ο εν καμίνω ρυσάμενος, τούς οσίους Παίδας εκ φλογός, εν τάφω νεκρός, άπνους κατατίθεται, εις σωτηρίαν ημών τών μελωδούντων. Λυτρωτά ο Θεός, ευλογητός εί.

Βαβύλα Ήχος πλ. β΄

Βοηθός καί σκεπαστής εγένετό Ήχος πλ. β΄

Βοηθός καί σκεπαστής εγένετό μοι εις σωτηρίαν, ούτός μου Θεός,

καί δοξάσω αὐτόν, Θεός τού Πατρός μου καί υψώσω αὐτόν.
ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον Ἦχος πλ. β΄

Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον ειργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Οσίοις
Παισί, τούς Χαλδαίους δέ καταφλέγον πρόσταγμα Θεού, τόν
Τύραννον ἐπεισε βοάν. Ευλογητός εἶ ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Εβόησα, εν ὅλη καρδία μου Ἦχος πλ. β΄

Εβόησα, εν ὅλη καρδία μου, πρὸς τόν οικτίρμονα Θεόν, καί
ἐπήκουσέ μου, ἐξ Ἄδου κατωτάτου, καί ἀνήγαγεν, ἐκ φθορας τήν
ζωήν μου.

Εικόνας χρυσῆς Ἦχος πλ. β΄

Εικόνας χρυσῆς εν πεδίῳ Δεηρά λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες
κατεπάτησαν, αθεωτάτου προστάγματος, μέσον δέ πυρός
εμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψάλλον, Ευλογητός εἶ ο Θεός, ο τών
Πατέρων ημών

Εισακήκοα Κύριε Ἦχος πλ. β΄

Εισακήκοα Κύριε, τῆς οικονομίας σου τό μυστήριον, κατενόησα τά
ἔργα σου, καί ἐδόξασά σου τήν θεότητα

Εκ δεξιῶν τού Σωτήρος στιχηρά Ἦχος πλ. β΄

Εκ δεξιῶν τού Σωτήρος, παρέστη ἡ παρθένος, καί ἀθληφόρος καί
Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τό ἀήττητον, καί
πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καί τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καί
βοώσα πρὸς αὐτόν, εν ἀγαλλιάσει τήν λαμπάδα κατέχουσα, Εἰς
οσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ο Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς
ἀγάπης ἐγώ, μή χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε, Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις
κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ τά ἐλέη σου.

Εκ νυκτός Ορθρίζοντα Φιλάνθρωπε Ἦχος πλ. β΄

Εκ νυκτός Ορθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καί Οδηγήσου
καμέ, εν τοῖς προστάγμασί σου, καί δίδαξόν με ποιεῖν, αεὶ τό
θέλημά σου.

Εκ φλογός τοῖς Οσίοις Ἦχος πλ. β΄

Εκ φλογός τοῖς Οσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καί δικαίου θυσίαν,
ύδατι ἐφλεξας, ἅπαντα γάρ δράς Χριστέ, μόνω τῷ βούλεσθαι. Σέ
υπερυψούμεν ἐν πάντας τούς αἰώνας.

Εκάλυψεν ουρανοῦς Ἦχος πλ. β΄

Εκάλυψεν ουρανοῦς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ, καί τῆς σῆς αινέσεως
Κύριε, τά πάντα πεπλήρωται.

Ἐκστηθι φρίττων ουρανέ Ἦχος πλ. β΄

Ἐκστηθι φρίττων ουρανέ, καί σαλευθήτωσαν τά θεμέλια τῆς γῆς,
ιδού γάρ εν νεκροῖς λογίζεται, ο εν υψίστοις οἰκῶν, καί τάφῳ
σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὄν Παῖδες ευλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός

υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ελπίς τού κόσμου αγαθή Ἦχος πλ. β΄

Ελπίς τού κόσμου αγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τήν σήν καί μόνην φοβεράν προστασίαν αιτούμεν, σπλαγχνίσθητι εις απροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τόν ελεήμονα Θεόν, ρυσθήναι τάς ψυχάς ημών, εκ πάσης απειλής, μόνη ευλογημένη.

Εν αβύσσω πταισμάτων Ἦχος πλ. β΄

Εν αβύσσω πταισμάτων κυκλούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τής ευ σπλαγχνίας σου, επικαλούμαι άβυσσον, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε

Εν τή στερρά τής πίστεώς Ἦχος πλ. β΄

Εν τή στερρά τής πίστεώς σου πέτρα, τόν λογισμόν εδράσας τής ψυχής μου, στερέωσον, Κύριε, σέ γάρ έχω Αγαθέ, καταφυγήν καί στερέωμα.

Επί τήν ασάλευτον Χριστέ Ἦχος πλ. β΄

Επί τήν ασάλευτον Χριστέ, πέτραν τών εντολών σου, την Εκκλησίαν σου στερέωσον.

Η απεγνωσμένη στιχηρά Ἦχος πλ. β΄

Η απεγνωσμένη διά τόν βίον, καί επεγνωσμένη διά τόν τρόπον, τό μύρον βαστάζουσα, προσήλθέ σοι βοώσα. Μή με τήν πόρνην απορρίψης, ο τεχθείς εκ Παρθένου, μή μου τά δάκρυα παρίδης, η χαρά τών Αγγέλων, αλλά δέξαι με μετανουσαν, ήν ουκ απώσω αμαρτάνουσαν Κύριε, διά τό μέγα σου έλεος.

Η τό Χαίρε δι' Αγγέλου δεξαμένη Ἦχος πλ. β΄

Η τό Χαίρε δι' Αγγέλου δεξαμένη, καί τεκούσα τόν Κτίστην τόν ίδιον, Παρθένε σώζε τούς σέ μεγαλύνοντας.

Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν Ἦχος πλ. β΄

Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν ενώπιόν σου, ουδέ συνετηρήσαμεν, ουδέ εποιήσαμεν, καθώς ενετείλω ημίν, αλλά μή παραδώ ης ημάς εις τέλος, ο τών Πατέρων Θεός.

Θεόν ανθρώποις ιδείν Ἦχος πλ. β΄

Θεόν ανθρώποις ιδείν αδύνατον, όν ου τολμά Αγγέλων ατενίσαι τά τάγματα, διά σού δέ Πάναγνε ωράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, όν μεγαλύνοντες, σύν ταίς ουρανίαις Στρατιαίς, σέ μακαρίζομεν.

Θεοφανείας σου Χριστέ Ἦχος πλ. β΄

Θεοφανείας σου Χριστέ, τής πρός ημάς συμπαθώς γενομένης, Ησαίας φώς ιδών ανέσπερον, εκ νυκτός ορθρίσας εκραύγαζεν. Αναστήσονται οι νεκροί, καί εγερθήσονται οι εν τοίς μνημείοις, καί πάντες οι γηγενείς αγαλλιάσονται.

Ίδετε, ίδετε Ἦχος πλ. β΄

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι Θεός, ο μάννα επομβρήσας, καί τό ύδωρ εκ

πέτρας, πηγάσας πάλαι εν ερήμω τώ λαώ μου, τή μόνη δεξιά, καί τή ισχυΐ τή εμή.

Κύματι θαλάσσης Ἦχος πλ. β΄

Κύματι θαλάσσης, τόν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, υπόγην έκρυψαν, τών σεσωσμένων οι Παίδες, αλλ' ημεΐς ως αινεάνιδες, τώ Κυρίω άσωμεν. Ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Κύριε ελέησον ημάς κάθισμα Ἦχος πλ. β΄

Κύριε ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποιθάμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν ως εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ τών εχθρών ημών, σύ γάρ εί Θεός ημών, καί ημεΐς λαός σου, πάντες τό όνομά σου έργα χειρών σου, και επικεκλήμεθα.

Κύριε επί τόν τάφον στιχηρά Ἦχος πλ. β΄

Κύριε, επί τόν τάφον τού τετραημέρου, επί τό μνήμα ήλθες Λαζάρου, καί επί φίλω δάκρυα ράνας, νεκρόν τετραήμερον ήγειρας, ο στάχυς τής ζωής, διό θάνατος εδέθη φωνή, τά σπάργανα ελύθη χερσί, τότε χαράς επληρούτο, τό στίφος τών Μαθητών, καί μία παρά πάντων, ελειτουργείτο συμφωνία, Ευλογημένος εί Σωτήρ, ελέησον ημάς.

Κύριος ών πάντων Ἦχος πλ. β΄

Κύριος ών πάντων, καί Κτίστης Θεός, τό κτιστόν ο απαθής, πτωχεύσας εαυτώ ήνωσε, καί ως βρέφος φερόμενος σαρκί, εν φάτνη πενιχρά προσκυνείται, Φάγετε βοών τό σώμά μου, καί πίστει στερεωθήσεσθε.

Μή εκθαμβή νύν ώ Μήτερ Ἦχος πλ. β΄

Μή εκθαμβή νύν ώ Μήτερ, καθορώσα ως βρέφος, όν εκ γαστρός πρό Εωσφόρου, τέτοκε Πατήρ, αναστήσαι γάρ καί συνδοξάσαι βροτών, πεπτωκυΐαν τήν φύσιν, ελήλυθα σαφώς, τήν εν πίστει καί πόθω, σέ μεγαλύνουσαν.

Μή εποδύρεσθε μάτην Ἦχος πλ. β΄

Μή εποδύρεσθε μάτην, απογνώσεως βρόχοις, αποπνιγόμενοι βροτοΐ, υπεύθυνοι κακών, αλλ' έν κατανύξει ψυχής προσέλθωμεν, τώ καθαίροντι πάντας, ως μόνω καθαρώ, καί διδόντι συγγνώμην διά Βαπτίσματος.

Μή εποδύρου μου Μήτερ Ἦχος πλ. β΄

Μή εποδύρου μου Μήτερ, καθορώσα εν τάφω, όν εν γαστρί άνευ σποράς, συνέλαβες Υϊόν, αναστήσομαι γάρ καί δοξασθήσομαι, καί υψώσω εν δόξη, απαύστως ως Θεός, τούς εν πίστει καί πόθω, σέ μεγαλύνοντας.

Νόμων πατρών Ἦχος πλ. β΄

Νόμων πατρών οι μακαριστοΐ, εν Βαβυλώνι Νέοι

προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, ροσταγής αλογίστου, καί συνημμένοι, ώ ουκ εχωνεύθησαν πυρί, τού κρατούντος επάξιον, ανέμελπον τόν ύμνον. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε,εις πάντας τούς αιώνας.

Ξενίας δεσποτικής Ήχος πλ. β΄

Ξενίας δεσποτικής, καί αθανάτου τραπέζης, εν υπερώω τόπω, ταίς υψηλαίς φρεσί, πιστοί δεύτε απολαύσωμεν, επαναβεβηκότι λόγον, εκ σου μαθόντες, όν μεγαλύνομεν.

Ο αισθητός Φαραώ Ήχος πλ. β΄

Ο αισθητός Φαραώ, κατεποντίσθη πανστρατί, Ισραήλ δέ διελθών, εν μέσω τής θαλάσσης, ανεβόα, Κύριώ τώ Θεώ ημών άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Ο Στρατιαί Ουρανών δοξάζουσι Ήχος πλ. β΄

Ο Στρατιαί Ουρανών δοξάζουσι καί φρίττει τά Χερουβίμ καί τά Σεραφίμ, πάσα πνωά καί κτίσις υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ο τό φώς ανατέλλων τώ κόσμω Ήχος πλ. β΄

Ο τό φώς ανατέλλων τώ κόσμω, Χριστέ, φώτισον τήν καρδίαν μου, εκ νυκτός σοι κραυγάζοντος, καί σώσόν με.

Ο τού φωτός χορηγός Ήχος πλ. β΄

Ο τού φωτός χορηγός, καί τών αιώνων ποιητής Κύριος, εν τώ φωτί τών προσταγμάτων, οδήγησον ημάς, εκτός σου γάρ άλλον Θεόν ου γινώσκομεν.

Ο τών οσίων σου Παίδων Ήχος πλ. β΄

Ο τών οσίων σου Παίδων, τόν ύμνον επακούσας, καί τήν κάμινον καιομένην δροσίσας, ευλογητός εί Κύριε.

Οι μαρτυρήσαντες διά σέ Χριστέ Ήχος πλ. β΄

Οι μαρτυρήσαντες διά σέ Χριστέ, πολλές βασάνους υπέμειναν, καί τέλειον απέλαβον, τόν στέφανον εν ουρανοίς, ίνα πρεσβεύωσιν υπέρ τών ψυχών ημών.

Οι όσιοί σου Παίδες εν τή καμίνω Ήχος πλ. β΄

Οι όσιοί σου Παίδες εν τή καμίνω, τά Χερουβείμ εμιμήσαντο, τόν τρισάγιον ύμνον αναβοώντες. Ευλογείτε υμνείτε, καί υπερυψούτε τόν Κύριον.

Οι Παίδες εν Βαβυλώνι Ήχος πλ. β΄

Οι Παίδες εν Βαβυλώνι, καμίνου φλόγα ούκ έπτηξαν, αλλ΄ εν μέσω φλογός εμβληθέντες, δροσιζόμενοι έψαλλον, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Όλην αποθέμενοι στιχηρά Ήχος πλ. β΄

Όλην αποθέμενοι, εν ουρανοίς τήν ελπίδα, θησαυρόν ασύλητον, εαυτοίς οι Άγιοι εθησαύρισαν, δωρεάν έλαβον, δωρεάν διδούσι, τοίς

νοσούσι τά ιάματα, χρυσόν ή άργυρον, ευαγγελικώς ουκ εκτήσαντο, ανθρωποις τε και κτήνεσι, τάς ευεργεσίας μετέδωκαν, ίνα διά πάντων, υπήκοοι γενομενοι Χριστώ, εν παρρησία πρεσβεύωσιν, υπέρ τών ψυχών ημών.

Ον Στρατιαί, ουρανών δοξάζουσι Ἦχος πλ. β΄

Ον Στρατιαί, ουρανών δοξάζουσι, και φρίττει τά Χερουβείμ, και τά Σεραφείμ, πάσα πνοή και κτίσις, υμνείτε εύλογείτε, και υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ουκ έστιν Άγιος Ἦχος πλ. β΄

Ουκ έστιν άγιος ως σύ, Κύριε ο Θεός μου, ο υψώσας τό κέρας, τών πιστών σου Αγαθέ, και στερεώσας αυτούς, εν τή πέτρα τής ομολογίας σου.

Προκατιδών ο Προφήτης Ἦχος πλ. β΄

Προκατιδών ο Προφήτης, τού μυστηρίου σου τό απόρρητον, Χριστέ προανεφώνει σοι, Έθου κραταιάν, αγάπησιν ισχύος, Πάτερ οικτίρμον, τόν Μονογενή Υιόν γαρ αγαθέ, ιλασμόν εις τόν κόσμον απέστειλας.

Πρός σέ ορθρίζω Ἦχος πλ. β΄

Πρός σέ ορθρίζω, τόν δι' ευσπλαγχνίαν, σεαυτόν τώ πεσόντι, κενώσαντα ατρέπτως, και μέχρι παθών, απαθώς υποκύψαντα, Λόγε Θεού. Τήν ειρήνην παράσχου μοι φιλόανθρωπε.

Πρόσεχε, ουρανέ και λαλήσω Ἦχος πλ. β΄

Πρόσεχε, ουρανέ και λαλήσω, και ανυμνήσω Χριστόν, τόν εκ Παρθένου σαρκί, επιδημησαντα.

Σέ τόν επί υδάτων Ἦχος πλ. β΄

Σέ τόν επί υδάτων, κρεμάσαντα πάσαν τήν γήν ασχέτως, η κτίσις κατιδούσα, εν τώ Κρανίω κρεμάμενον, θάμβει πολλώ συνείχετο. Ουκ έστιν άγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Σήμερον τό προφητικόν κάθισμα Ἦχος πλ. β΄

Σήμερον τό προφητικόν πεπλήρωται λόγιον, ιδού γάρ προσκυνούμεν, εις τόν τόπον, ού έστησαν οι πόδες σου Κύριε, και ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τών εξ αμαρτίας παθών, ελευθερίας ετύχομεν, πρεσβείαις τής Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Στερέωσον ημάς εν σοί Κύριε Ἦχος πλ. β΄

Στερέωσον ημάς εν σοί Κύριε, ο ξύλω νεκρώσας τήν αμαρτίαν, και τόν φόβον σου εμφύτευσον, εις τάς καρδιάς ημών τών υμνούντων σε.

Στερέωσον, Κύριε Ἦχος πλ. β΄

Στερέωσον, Κύριε, επί τήν πέτραν τών εντολών σου, σαλευθείσαν τήν καρδιάν μου, ότι μόνος Άγιος υπάρχεις και Κύριος.

Στήλην κακίας αντιθέου Ἦχος πλ. β΄

Στήλην κακίας αντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δέ φρυαττόμενος, Ἡρώδης θρασύνεται, βουλευέται κενά, κτείνει μελετά, τόν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη, ὄν πάσα Κτίσις ευλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τούς αἰῶνας.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη Ἦχος πλ. β'

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώις Ἰωνάς, σοῦ γάρ τόν τύπον φέρων, τού παθόντος, καί ταφή δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τού θηρός ἀνέθορε, προσεφώνει δέ τή κουστωδία, Οἱ φυλασσόμενοι μάτια καί ψευδή, ἔλεον αυτοίς ἐγκατελίπετε.

Τήν ἐκ Παρθένου Ἦχος πλ. β'

Τήν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορών Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς εβόα. Σύ ἐκ θαιμάν σαρκούμενος, ἤκεις Λυτρωτά, τόν Ἀδάμ ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθα.

Τήν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Τήν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καί προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καί νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γάρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τήν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τήν ἐν Σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν Ἦχος πλ. β'

Τήν ἐν Σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν, προορών Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς εβόα. Σύ δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδι, ὡς Παντοδύναμος.

Τήν πρὸς τό Βάπτισμά Ἦχος πλ. β'

Τήν πρὸς τό Βάπτισμά σου ἔλευσιν, προορών Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς εβόα. Εἰς θάλασσαν τούς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ, ἐπεβίβασας Σώτερ διαταράσσοντας.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ Ἦχος πλ. β'

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Τήν υπέρ ημῶν κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Τήν υπέρ ημῶν Τή ζωαρχική παλάμη τούς τεθνεώτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ Ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστός ὁ Θεός, τήν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φυράματι, ὑπάρχει γάρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καί ζωή, καί Θεός τού παντός.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καί πτωχῶν υπερασπι, στήριξον, συνέτισον τήν καρδίαν μου Δέσποτα. Σύ δίδου μοι λόγον, ὁ τού Πατρός Λόγος, ἰδού γάρ τά χεῖλη μου, οὐ μή κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἐλεήμον, ἐλέησόν με τόν παραπεσόντα.

Τμηθείση τμάται Ἦχος πλ. β'

Τμηθείση τμάται, πόντος Ερυθρός, κυματοτρόφος δέ ξηραίνεται βυθός, ο αυτός ομού, απόλοις γεγονώς βατός, καί πανοπλίταις τάφος, ωδή δέ Θεοτερπής ανεμέλπετο, ενδόξως δεδόξασται, Χριστός ο Θεός ημών.

Τόν εκ Θεού Θεόν Ἦχος πλ. β'

Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον, τόν αρρήτω σοφία ηκόντα καινουργήσαι τόν Αδάμ, βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, εξ αγίας Παρθένου, αφράστως σαρκωθέντα δι' ημάς, οι πιστοί ομοφρόνως, εν υμνός μεγαλύνομεν

Τού βίου τήν θάλασσαν Ἦχος πλ. β'

Τού βίου τήν θάλασσαν, υψουμένην καθορών, τών πειρασμών τώ κλύδωνι, εν ευδίω λιμένι σου προσδραμών, βοώ σοι, Ανάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τριήμερος ανέστης απόστιχα Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ανέστης Χριστέ, εκ τάφου, καθώς γέγραπται, συνεγείρας τόν Προπάτορα ημών, διό σε καί δοξάζει, τό γένος τών ανθρώπων, καί ανυμνεί σου τήν Ανάστασιν.

Τώ θείω φέγγει σου Ἦχος πλ. β'

Τώ θείω φέγγει σου Αγαθέ, τάς τών ορθριζόντων σοι ψυχάς, πόθω καταύγαυσον δέομαι, σέ ειδέναι Λόγε Θεού, τόν όντως Θεόν, εκ ζόφου τών πταισμάτων ανακαλούμενον.

Τώ θρόνω εν ουρανώ κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Τώ θρόνω εν ουρανώ, τώ πώλω επί τής γής, εποχούμενος Χριστέ ο Θεός, τών Αγγέλων τήν αίνεσιν, καί τών Παίδων ανύμνησιν προσεδέξω βοώντων σοι, Ευλογημένος εί ο ερχόμενος, τόν Αδάμ ανακαλέσασθαι.

Τώ κήτει καταποθείς Ἦχος πλ. β'

Τώ κήτει καταποθείς, τώ τής αμαρτίας, κραυγάζω σοι Χριστέ, Ως τόν προφήτην, εκ φθοράς με ελευθέρωσον.

Τώ συνδέσμω τής αγάπης Ἦχος πλ. β'

Τώ συνδέσμω τής αγάπης, συν δεόμενοι ως φιλάδελφοι, τώ δεσπόζοντι τών όλων, τώ κόσμω άγαν αγαπήσαντι, καί δόντι λύτρον Υίόν τόν αγαπητόν, δώμεν δόξαν νέμοντι πάσιν ειρήνην.

Τών Παίδων τήν ωδήν Ἦχος πλ. β'

Τών Παίδων τήν ωδήν, εκμιμούμενος βοώ, συμπάλλων τοίς Παισίν. Ευλογείτε, τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Φοβερός εί Κύριε στιχηρά Ἦχος πλ. β'

Φοβερός εί Κύριε, καί τίς υποστήσεται τήν δικαίαν σου οργήν, ή τίς σε δυσωπήσει, ή τίς παρακαλέσει αγαθέ, υπέρ λαού ημαρτηκότος καί απεγνωσμένου; τά ουράνια τάγματα Άγγελοι, Αρχαί καί

Εξουσίαι, θρόνοι, Κυριότητες, τά Χερουβίμ καί τά Σεραφίμ, υπέρ ημών σοί βοώσιν. Άγιος, Άγιος, Άγιος, εἰ Κύριε, τά έργα τών χειρών σου μή παρίδης αγαθέ, διά σπλάγγνα ελέους, σώζε πολιν κινδυνεύουσαν.

Χειρόγραφον εικόνα κοντάκιον Ἦχος πλ. β΄

Χειρόγραφον εικόνα μή σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφω ουσία θωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρός ἐδοξάσθητε, ἐν μέσῳ δέ φλογός ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεόν ἐπεκαλείσθε, Τάχυνον ὁ Οικτίρμων, καί σπεύσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τήν βοήθειαν ημῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Χριστός μου δύναμις Ἦχος πλ. β΄

Χριστός μου δύναμις, Θεός καί Κύριος, ἡ σεπτή Ἐκκλησία θεοπρεπώς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ εορτάζουσα.

Χριστοῦ τόν Ἱεράρχην Ἦχος πλ. β΄

Χριστοῦ τόν Ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον, ὅτι Ἀρείου τά διδάγματα πάντα κατήργησε, καί τῆς Ἁγίας Τριάδος τό κράτος, εἰς πάντα τόν κόσμον τρανώς καταγγέλλει, ἓνα Θεόν ἐν τρισί προσώποις ἀμέριστον, ὧ καί πρεσβεύει υπέρ ημῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τήν μνήμην αὐτοῦ.

Ψυχή μου ψυχή μου κοντάκιον Ἦχος πλ. β΄

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τό τέλος ἐγγίζει, καί μέλλεις θορυβεῖσθαι. ἀνάνησον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστός ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καί τά πάντα πληρών.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας Ἦχος πλ. β΄

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τόν διώκτην Φαραῶ, καθορών ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ὠδήν, ἐβόα, ἄσωμεν.

Ἀκήκοα τήν ἀκοήν σου Κύριε Ἦχος βαρύς

Ἀκήκοα τήν ἀκοήν σου Κύριε, ὅτι ὠφθης ἐπὶ γῆς, διά τό σῶσαι ἡμᾶς, Διό βοῶ σοι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν Ἦχος βαρύς

Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν, τίς ἐρμηνεύσει βροτῶν; ἀφθόρου τόκου γέννησιν, τίς μή θαυμάσει γηγενῶν, διό σε αἰ φυλαί τῆς γῆς, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄφλεκτος πυρί ἐν Σινά Ἦχος βαρύς

Ἄφλεκτος πυρί ἐν Σινά προσομιλούσα, βάτος Θεόν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καί δυσήχῳ Μωσεῖ καί Παίδας ζήλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρί ὑμνωδούς ἔδειξε, Πάντα τά έργα τόν Κύριον ὑμνεῖτε, καί υπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βυθῷ αμαρτημάτων Ἦχος βαρύς

Βυθώ αμαρτημάτων, περιπεσών Αγαθέ, ως Ιωνάς εκ τού κήτους
βοώ σοι. Ανάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου, καί σώσόν με
φιλάνθρωπε.

Διασκεδάσας τήν νύκτα τών παθών Ἦχος βαρύς

Διασκεδάσας τήν νύκτα τών παθών, λάμψον μοι φώς νοερόν, ο τό
αρχέγονον σκότος, τής αβύσσου διώξας, καί τό πρωτόκτιστον φώς,
καταλάμψας τώ κόσμω, Δημιουργέ τού παντός.

Εκάλυψεν ουρανούς Χριστέ ο Θεός Ἦχος βαρύς

Εκάλυψεν ουρανούς Χριστέ ο Θεός, εν τή σή οικονομία, η αρετή τής
αφράστου, σοφίας σου Φιλανθρωπε.

Επί τού όρους μετεμορφώθης κοντάκιον Ἦχος βαρύς

Επί τού όρους μετεμορφώθης, καί ως εχώρουν οι Μαθηταί σου τήν
δόξαν σου, Χριστέ ο Θεός εθεάσαντο, ίνα όταν σε ίδωσι
σταυρούμενον, τό μέν πάθος νοήσωσιν εκούσιον, τώ δέ κόσμω
κηρύξωσιν, ότι σύ υπάρχεις αληθώς, τού Πατρός τό απαύγασμα.

Εστερεώθη τή πίστει Ἦχος βαρύς

Εστερεώθη τή πίστει, Χριστού η Εκκλησία, καί γάρ απαύστως εν
ύμνοις, βοά μελωδούσα, Άγιος εί Κύριε, καί σέ υμνεί τό πνεύμά
μου.

Κάμινον καιομένην Ἦχος βαρύς

Κάμινον καιομένην, εδρόσισας Σωτήρ, Παίδας δέ διέσωσας,
υμνούντας καί λέγοντας. Ευλογητός εί εις τούς αιώνας Κύριε, ο
Θεός τών Πατέρων ημών.

Κάμινον Παίδες Ἦχος βαρύς

Κάμινον Παίδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολούσαν υπέδειξαν,
ένα Θεόν ανυμνούντες καί λέγοντες, ο υπερυψούμενος, τών
Πατέρων Θεός, καί υπερένδοξος.

Κατανοών ο Προφήτης Ἦχος βαρύς

Κατανοών ο Προφήτης, τήν επ' εσχάτων σου Χριστέ έλευσιν,
ανεβόα, τήν σήν ει σακήκοα Κύριε δυναστείαν, ότι πάντας τού
σώσαι, τούς χριστούς σου ελήλυθας.

Καταφρονήσαντες πάντων στιχηρά Ἦχος βαρύς

Καταφρονήσαντες πάντων τών επί γής, άγιοι Μάρτυρες, καί εν
σταδίω τόν Χριστόν ανδρείως κηρύξαντες, αμοιβάς τών βασάνων
παρ' αυτού εκομίσασθε, αλλ' ως έχοντες παρρησίαν, αυτόν
ικετεύσατε, ως Θεόν παντοδύναμον, τάς ψυχάς ημών σώσαι, τών
εις υμάς προστρεχόντων δεόμεθα.

Κύριε ημείς εσμέν κάθισμα Ἦχος βαρύς

Κύριε ημείς εσμέν λαός σου, καί πρόβατα νομής σου, πλανηθέντας
τή φθορά, επίστρεψον ημάς, σκορπισθέντας ως ποιμήν, συνάγαγε
ημάς, ελέησον τήν ποιμήνην σου, Φιλάνθρωπε σπλαγχνίσθητι,

πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη αναμάρτητε.

Κύριε ο Θεός μου Ἦχος βαρύς

Κύριε ο Θεός μου, ἐκ νυκτός ὀρθρίσας σέ ἱκετεύω, παράσχου μοι ἄφεσιν, τῶν παραπτωμάτων μου, καί πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τάς ὁδοὺς μου εὐθυνον δέομαι.

Μὴ τῆς φθοράς διαπίρα Ἦχος βαρύς

Μὴ τῆς φθοράς διαπίρα κυοφορήσασα, καί παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μήτηρ ἀπειρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχείον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σε μεγαλύνομεν.

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος Ἦχος βαρύς

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος τε κούσα, καί παρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως, ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων, καταξιωθείσάν σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ Ἦχος βαρύς

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν μελημάτων, συμπλῶις ποντούμενος ἀμαρτίαις, καί ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστέ βώ σοι, Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη Ἦχος βαρύς

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἡ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε, ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὠδὴν ἐπινίκιον.

Νύξ ἀφегγῆς τοῖς ἀπίστοις Χριστέ Ἦχος βαρύς

Νύξ ἀφегγῆς τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δέ πιστοῖς φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου, διὰ τοῦτο πρὸς σέ ὀρθρίζω, καί ἀνυμνῶ σου τὴν θεότητα.

Εὐλον ζωῆς Ἦχος βαρύς

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου εβόα Ἦχος βαρύς

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου εβόα. Ἀνάγαγε ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν μου, ἡμεῖς δέ σοι βώμεν. Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς Ἦχος βαρύς

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας, Κύριε Σωτήρ, καί τῷ παντουργῷ καί θείῳ Πνεύματι, πάσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας Ἦχος βαρύς

Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καί τό τῆς γῆς θεμέλιον ἐδράσας, ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τό θέλημά σου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Ὁ Πατρικούς κόλπους μή λιπῶν Ἦχος βαρύς

Ὁ Πατρικούς κόλπους μή λιπῶν, καί καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ

Θεός, τό μυστήριον ακήκοα τής οικονομίας σου, καί εδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο στερεώσας τώ λόγω Ἦχος βαρύς

Ο στερεώσας τώ λόγω σου τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται, στερέωσον καί ημών τήν διάνοιαν, εις τόν φόβον σου Κύριε.

Ο τών Πατέρων καί ημών Θεός Ἦχος βαρύς

Ο τών Πατέρων καί ημών Θεός, ευλογητός εἰ εις τούς αἰώνας.

Οι εν καμίνω τού πυρός Ἦχος βαρύς

Οι εν καμίνω τού πυρός εμβληθέντες όσοι Πα἖δες, τό πύρ εις δρόσον μετέβαλον, διά τής υμνωδίας, ούτω βοώντες, Ευλογητός εἰ Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Οι ορθρίζοντες Λόγε Ἦχος βαρύς

Οι ορθρίζοντες Λόγε, εις δόξαν σήν καί αἶνον, ανυμνούμεν απαύστως, τόν τύπον τού Σταυρού σου, όν έδωκας ημίν, όπλον εις βοήθειαν.

Ορθρίζει τό πνεύμά μου Ἦχος βαρύς

Ορθρίζει τό πνεύμά μου, πρός σέ ο Θεός, διότι φώς εἰ, καί τά σά προστάγματα, εγένοντο ιάματα, τοίς δούλοις σου φιλάνθρωπε.

Ουκ έτι κωλυόμεθα Ἦχος βαρύς

Ουκ έτι κωλυόμεθα ξύλου ζωής, τήν ελπίδα έχοντες τού Σταυρού σου, Κύριε δόξα σοι.

Ουκ έτι φλογίνη ρομφαία κοντάκιον Ἦχος βαρύς

Ουκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τήν πύλην τής Εδέμ, αυτή γάρ επήλθε παράδοξος σβέσις τό ξύλον τού Σταυρού, θανάτου τό κέντρον, καί Αδου τό νίκος ελήλαται, επέστης δέ Σωτήρ μου βοών τοίς εν Άδη, Εισάγεσθε πάλιν εις τόν Παράδεισον.

Πανύμνητε, τών ουρανών υψηλότερα Ἦχος βαρύς

Πανύμνητε, τών ουρανών υψηλότερα, η τόν άναρχον Λόγον ασπόρως συλλαβούσα, καί σεσαρκωμενον Θεόν, τεκούσα τοίς ανθρώποις, ωδαίς πάντες σε πιστοί μεγαλύνομεν.

Πόντω εκάλυψε Φαραώ Ἦχος βαρύς

Πόντω εκάλυψε Φαραώ σύν άρμασιν, ο συντρίβων πολέμους εν υψηλώ βραχίονι, άσωμεν αυτώ, ότι δεδόξασται.

Πρός σέ ορθρίζω Ἦχος βαρύς

Πρός σέ ορθρίζω, τόν τού παντός Δημιουργόν, τήν υπερέχουσιν πάντα νούν ειρήνην, διότι φώς τά προστάγματά σου, εν οίς με καθοδήγησον.

Πυρός φωτεινότερον Ἦχος βαρύς

Πυρός φωτεινότερον, φωτός εναργέστερον, τό έλεος τής χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον αμαρτίας τών ανθρώπων, καί δροσίζον διανοίας αινούντων, τά μεγαλειά σου, Θεοτόκε πανάμωμε.

Σέ τήν άχραντον Ἦχος βαρύς

Σέ τήν άχραντον, Μητέρα καί Παρθένον, τήν τόν αχώρητον Λόγον, εν γαστρί χωρήσασαν, καί τεκούσαν σαρκί, ύμνοις μεγαλύνομεν.

Σήμερον γρηγορεί ο Ιούδας Ἦχος βαρύς

Σήμερον γρηγορεί ο Ιούδας, παραδούναί τόν Κύριον, τόν πρό τών αιώνων Σωτήρα τού Κόσμου, τόν εκ πέντε άρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ο άνομος, αρνείται τόν Διδάσκαλον, μαθητής γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, αργυρίω πέπρακε, τόν μάννα χορτάσαντα τόν άνθρωπον.

Στερέωμά μου γενού Ἦχος βαρύς

Στερέωμά μου γενού ο λόγω στερεώσας τούς ουρανούς καί εδράσας, τήν γήν επί τών υδάτων, καί ρύσαι ο Θεός, πάσης περιστάσεως.

Τήν ένσαρκον παρουσιαν σου Χριστέ Ἦχος βαρύς

Τήν ένσαρκον παρουσιαν σου Χριστέ, πιστούμενος ο Προφήτης, Αββακούμ εκραύγαζε, Δόξα τή δυνάμει σου.

Τήν εξ ύψους δύναμιν Ἦχος βαρύς

Τήν εξ ύψους δύναμιν τοίς Μαθηταίς, Χριστέ, έως άν ενδύσησθε έφης, καθίσατε εν Ιερουσαλήμ, εγώ δέ ως εμέ Παράκλητον άλλον, Πνεύμα τό εμόν τε καί Πατρός αποστελώ, εν ώ στερεωθήσεσθε.

Τήν υπέρ φύσιν Μητέρα Ἦχος βαρύς

Τήν υπέρ φύσιν Μητέρα, καί κατά φύσιν Παρθένον, τήν μόνην εν γυναιξίν Ευλογημένην, άσμασι μυστικούς, οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Τό διά τόν φόβον σου Ἦχος βαρύς

Τό διά τόν φόβον σου ληφθέν Κύριε, εν γαστρί τών Προφητών, καί κληθέν επί τής γής πνεύμα σωτηρίας, αποστολικάς καρδιάς κτίζει καθαράς, καί εν τοίς πιστοίς ευθές εγκαινίζεται, φώς γάρ καί ειρήνη, διότι τά σά προστάγματα.

Τόν μόνον άναρχον Ἦχος βαρύς

Τόν μόνον άναρχον, Βασιλέα τής δόξης, όν ευλογούσιν ουρανών αι Δυνάμεις, καί φρίττουσι τών Αγγέλων αι τάξεις, υμνείτε Ιερείς, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν υπ' Αγγέλων ασιγήτως Ἦχος βαρύς

Τόν υπ' Αγγέλων ασιγήτως, εν υψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οι ουρανοί τών ουρανών, γή καί όροι καί βουνοί καί βυθός, καί πάν γένος ανθρώπων, ύμνοις αυτόν ως Κτίστην, καί Λυτρωτήν ευλογείτε.

Τούς εν καμίνω Παίδας μιμούμενοι Ἦχος βαρύς

Τούς εν καμίνω Παίδας μιμούμενοι, οι τού Πνεύματος τήν δρόσον δεξάμενοι, εν πίστει κραυγάζομεν. Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Τώ εκτινάξαντι Θεώ Ἦχος βαρύς

Τώ εκτινάξαντι Θεώ, τόν Φαραώ εν θαλάσση Ερυθρά, επινίκιον ωδήν άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Τώ συνεργήσαντι Θεώ Ἦχος βαρύς

Τώ συνεργήσαντι Θεώ, Μωϋσή εν Αιγύπτω, εξαγαγείν τόν Ισραήλ, αυτώ μόνω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Τώ συντρίψαντι πολέμους Ἦχος βαρύς

Τώ συντρίψαντι πολέμους, εν βραχίονι αυτου, και αναβάτας τριστάτας βυθίσαντι, άσωμεν αυτώ, ως λυτρωτή ημών Θεώ, ότι δεδόξασται.

Άβυσσος αμαρτιών Ἦχος πλ. δ'

Άβυσσος αμαρτιών, και πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, και προς βυθόν βιαίως συνωθει απογνώσεως, αλλ' αυτός τήν κραταιάν χείρά μοι έκτεινον, ως τώ Πέτρω, και εκ βυθού φθοράς ανάγαγε.

Άγγελοι και ουρανοί Ἦχος πλ. δ'

Άγγελοι και ουρανοί, τόν επί θρόνου δόξης εποχούμενον, και ως Θεόν απαύστως δοξαζόμενον, ευλογείτε, υμνείτε, και υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ακήκοα Κύριε τήν ακοήν Ἦχος πλ. δ'

Ακήκοα Κύριε τήν ακοήν σου και εφοβήθην, οτι αρρήτω βουλή, Θεός ών αίδιος, εκ τής Παρθένου προήλθες σαρκωθείς, Δόξα τή δόξη σου Χριστέ, δόξα τή δυνάμει σου.

Αλλότριον τών μητέρων Ἦχος πλ. δ'

Αλλότριον τών μητέρων η παρθενία, και ξένον ταίς παρθένοις η παιδοποιΐα, επί σοί Θεοτόκε αμφοτέρα ωκονομήθη, Διό σε πάσαι αι φυλαί τής γής, απαύστως μακαρίζομεν.

Αμέτρητος υπάρχει στιχηρά Ἦχος πλ. δ'

Αμέτρητος υπάρχει, τοίς ασώτως βιούσιν η κόλασις, βρυγμός Οδόντων, και κλαυθμός απaráκλητος, γέεννα πυρός, και σκότος εξώτερον, και σκώληξ ακοίμητος, δάκρυα ανενέργητα, και Κριτής ασυμπάθητος. Διά τούτο πρό τού τέλους βοήσωμεν λέγοντες. Δέσποτα Χριστέ, ούς εξελέξω, μετά τών εκλεκτών σου ανάπαυσον.

Ανέστης εκ νεκρών κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Ανέστης εκ νεκρών, η ζωή τών απάντων, και Άγγελος φωτός, ταίς Γυναιξίν εβόα, Παύσασθε τών δακρύων, τοίς Αποστόλοις ευαγγελίσασθε, κράξατε ανυμνούσαι, Ότι ανέστη Χριστός ο Κύριος, ο ευδοκήσας σώσαι ως Θεός, τό γένος τών ανθρώπων.

Απορεί πάσα γλώσσα Ἦχος πλ. δ'

Απορεί πάσα γλώσσα, ευφημείν προς αξίαν, ιλιγγιά δέ νούς, και υπερκόσμιος, υμνείν σε Θεοτόκε, όμως αγαθή υπάρχουσα τήν

πίστιν δέχου, καί γάρ τόν πόθον οίδας, τόν ένθεον ημών, σύ γάρ Χριστιανών εί προστάτις, σέ μεγαλύνομεν.

Αρματηλάτην Φαραώ Ήχος πλ. δ΄

Αρματηλάτην Φαραώ εβύθισε, τερατουργούσα ποτέ, Μωσαϊκή ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καί διελούσα θάλασσαν, Ισραήλ δέ φυγάδα, πεζόν οδίτην διέσωσεν, άσμα τώ Θεώ αναμέλποντα.

Ασεβείας όργανα άλιον μέλος Ήχος πλ. δ΄

Ασεβείας όργανα άλιον μέλος, ευσεβείας δέ αι θεόφθογοι, εκελάδουν φόρμιγγες, Ευλογείτε πάντα τά έργα, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Άσμα αναπέμψωμεν Ήχος πλ. δ΄

Άσμα αναπέμψωμεν λαοί, τώ θαυμαστώ Θεώ ημών, τώ απαλλάξαντι τόν Ισραήλ εκδουλείας, ωδήν επινίκιον, άδοντες καί βοώντες, Άσωμέν σοι τώ μόνω Δεσπότη.

Άσωμεν τώ Κυρίω Ήχος πλ. δ΄

Άσωμεν τώ Κυρίω πάντες λαοί, τώ εν θαλάσση Ερυθρά, τον Φαραώ βυθίσαντι, ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται.

Άσωμεν ωδήν τώ Θεώ Ήχος πλ. δ΄

Άσωμεν ωδήν τώ Θεώ, τώ εκ πικράς δουλείας, τού Φαραώ ρυσαμένω Ισραήλ, καί εν πυρίνω στύλω, καί φωτός νεφέλη καθοδηγήσαντι, ότι δεδόξασται.

Αυλών Ποιμενικών κάθισμα Ήχος πλ. δ΄

Αυλών Ποιμενικών, καταπαυων άσμα, στρατός Αγγελικός, επεφώνει λέγων. Παύσασθε αγραυλούντες, οι τών θρεμμάτων ηγεμονεύοντες, κράξατε ανυμνούντες. Ότι ετέχθη Χριστός ο Κύριος, ο ευδοκήσας σώσαι ως Θεός, τό γένος τών ανθρώπων.

Δεύτε άπαντες πιστοί στιχηρά Ήχος πλ. δ΄

Δεύτε άπαντες πιστοί, προς τήν Παρθένον δράμωμεν, ιδού γάρ γεννάται, η πρό γαστρός προορισθείσα τού Θεού ημών Μήτηρ, τό τής παρθενίας κειμήλιον, ή τού Ααρών βλαστήσασα ράβδος, εκ τής ρίζης τού Ιεσσαί, τών Προφητών τό κήρυγμα, καί τών δικαίων, Ιωακείμ καί Άννης τό βλάστημα, Γεννάται τοίνυν, καί ο κόσμος σύν αυτή ανακαινίζεται, Τίκτεται, καί η Εκκλησία τήν εαυτής ευπρέπειαν καταστολίζεται, ο ναός ο άγιος, τό τής θεότητος δοχείον, τό παρθενικόν όργανον, ο βασιλικός θάλαμος, εν ώ τό παράδοξον τής απορρήτου ενώσεως, τών συνελθουσών επί Χριστού φύσεων, ετελεσιουργήθη μυστήριον, όν προσκυνούντες ανυμνούμεν, τήν τής Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Εισακήκοα Κύριε Ήχος πλ. δ΄

Εισακήκοα Κύριε, τής οικονομίας σου τό μυστήριον, κατενόησα τά έργα σου, καί εδόξασά σου τήν θεότητα.

Εκ σαρκός σου βολίδες Ἦχος πλ. δ'

Εκ σαρκός σου βολίδες θεότητας, εξεπορεύοντο, Προφητών καί Αποστόλων, όθεν οι πρόκριτοι, μέλποντες ανεβόων, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου Ἦχος πλ. δ'

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβούς λαούς εκλόνησε, πνέον απειλής, καί δυσφημίας θεοστυγούς, Όμως τρείς Παίδας ουκ εδειμάτωσε, θυμός θηριώδης, ου πύρ βρόμιον, αλλ' αντηχούντι δροσοβόλω πνεύματι, πυρί συνόντες έψαλλον, ο υπερύμνητος τών Πατέρων καί ημών, Θεός ευλογητός εί.

Εν πεδίω Δειρά Ἦχος πλ. δ'

Εξ όρους κατασκίου Ἦχος πλ. δ'

Εξ όρους κατασκίου, Λόγε ο προφήτης, τής μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκούσθαι, θεοπτικώς κατενόησε καί εν φόβω, εδοξολόγει σου τήν δύναμιν

Εξέστη επί τούτω ο ουρανός Ἦχος πλ. δ'

Εξέστη επί τούτω ο ουρανός, καί τής γής κατεπλάγη τά πέρατα, ότι Θεός, ώφθη τοίς ανθρώποις σωματικώς, καί η γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωρότερα τών Ουρανών, διό σε Θεοτόκε, Αγγέλων καί Ανθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Επέβης εφ' ίππους Ἦχος πλ. δ'

Επέβης εφ' ίππους, τούς αποστόλους σου Κύριε, καί εδέξω χερσί σου, ηνίας αυτών, καί σωτηρία γέγονεν, η ιππασία σου, τοίς πιστώσ μελωδούσι. Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Επταπλασίως κάμινον Ἦχος πλ. δ'

Επταπλασίως κάμινον, τών Χαλδαίων ο Τύραννος, τοίς θεοσεβέσιν εμμανώς εξέκαυσε, δυνάμει δέ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ιδών, τόν Δημιουργόν καί Λυτρωτήν ανεβόα, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Εστερεώθη η καρδιά μου εν Κυρίω Ἦχος πλ. δ'

Εστερεώθη η καρδιά μου εν Κυρίω, υψώθη τό κέρας μου εν Θεώ μου, επλατύνθη επ' εχθρούς μου τό στόμα μου, ευφράνθη εν σωτηρίω σου.

Ευλογείτε Παίδες, τής Τριάδος Ἦχος πλ. δ'

Ευλογείτε Παίδες, τής Τριάδος ισάριθμοι, Δημιουργόν Πατέρα Θεόν, υμνείτε τόν συγκαταβάντα Λόγον, καί τό πύρ εις δρόσον μεταποιήσαντα, καί υπερυψούτε, τό πάσι ζωήν παρέχον, Πνεύμα πανάγιον εις τούς αιώνας.

Ευλογητός Κύριος ο Θεός Ἦχος πλ. δ'

Ευλογητός Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, ο εγείρας κέρας σωτηρίας ημίν, εν οίκω Δαυίδ τού παιδός αυτού, εν οίς επεσκεψατο ημάς,

ανατολή εξ ύψους, καί κατεύθυνεν ημάς, εις οδόν ειρήνης.

Ἐφριξε πάσα Ἦχος πλ. δ'

Ἐφριξε πάσα ακοή, τήν απόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ο Ὑψιστος, εκών κατήλθεν μέχρι καί σώματος, Παρθενικῆς από γαστρός, γενόμενος άνθρωπος, διό τήν άχραντον, Θεοτοκον οι πιστοί μεγαλύνουμεν.

Η κεκομμένη τήν άτομον έτεμε Ἦχος πλ. δ'

Η κεκομμένη τήν άτομον έτεμε, καί είδεν ήλιος γήν, ήν ουκ εθεάσατο, αλάστορα εχθρόν τό ύδωρ Κατεπόντισε, Ικαί άβατον διήλθεν Ισραήλ, ωδή δέ ανεμέλπετο, Τώ Κυρίω άσωμεν, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Η τού στόματός σου απολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Η τού στόματός σου καθάπερ πυρσός εκλάμπασα χάρις, τήν οικουμένην εφώτισεν, αφιλαργυρίας τώ κόσμω θησαυρούς εναπέθετο, τό ύψος ημίν τής ταπεινοφροσύνης υπέδειξεν, Αλλά σοίς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ιωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τώ Λόγω Χριστώ τώ Θεώ, σωθήναι τάς ψυχάς ημων.

Θάλασσαν έπηξας Ἦχος πλ. δ'

Θάλασσαν έπηξας, βυθίσας σύν άρμασι τόν αλαζόνα Φαραώ και λαόν διέσωσας αβρόχως Κύριε, καί εισήγαγες αυτούς εις όρος αγιάσματος, βοώντας, Άσωμέν σοι τώ Θεώ ημών, ωδήν επινίκιον, τώ εν πολέμοις κραταιώ.

Θεού συγκατάβασιν Ἦχος πλ. δ'

Θεού συγκατάβασιν, τό πύρ ηδέσθη εν Βαβυλώνι ποτέ, διά τούτο οι παίδες εν τή καμίνω, αγαλλομένω ποδί, ως εν λειμώνι χορεύοντες έψαλλον, Ευλογητός ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Ίδετε, ίδετε Ἦχος πλ. δ'

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι Θεός, ο πριν γενέσθαι τό πάν, καί πρό τού στήναι τήν γήν καί τόν ουρανό, γινώσκων τά πάντα, ως όλος ών εν Πατρί, καί όλον φέρων εν εμοί.

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι ο Θεός ημών, ο καθιερώσας απαρχήν υμίν δεκτήν, τήν εξ ημερών όλου τού έτους αποδεκάτωσιν, καί ταύτην δούς τώ λαώ μου, εις εκλύτρωσιν παθών, εις σωτηρίας αρχήν.

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι ο Θεός υμών, ο πρό τών αιώνων γεννηθείς εκ τού Πατρός, καί εκ τής Παρθένου επ' εσχάτων, δίχα ανδρός κνηθείς, καί λύσας τήν αμαρτίαν, τού προπάτορος Αδάμ ως φιλάνθρωπος.

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι ο Θεός, ο πάλαι τόν Ισραήλ, εν ερυθρά θαλάσση διαγαγών, καί σώσας καί θρέψας, καί εκ δουλείας πικράς, ελευθερώσας Φαραώ.

Ιλασθητί μοι Σωτήρ Ἦχος πλ. δ'

Ιλασθητί μοι Σωτήρ, πολλάί γάρ αι ανομίαι μου, καί εκ βυθού τών κακών, ανάγαγε δέομαι, πρὸς σέ γάρ εβόησα, καί επάκουσόν μου, ο Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Ἴνα τί με απώσω Ἦχος πλ. δ'

Ἴνα τί με απώσω, ἀπό τοῦ προσώπου σου τό φῶς τό ἄδυτον, καί εκάλυψέ με, τό αλλότριον σκότος τόν δαίλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καί πρὸς τό φῶς τών ἐντολών σου, τάς οδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Κύριε ο Θεός ημών Ἦχος πλ. δ'

Κύριε ο Θεός ημών, εἰρήνην δός ἡμῖν, Κύριε ο Θεός ημών, κτήσαι ἡμᾶς, Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τό ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Κύριε, εἰ καί κριτηρίῳ στιχηρά Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, εἰ καί κριτηρίῳ παρέστης, ὑπό Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τόν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ αλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καί Φιλάνθρωπος.

Κύριε, παρίστατο κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Κυρίως Θεοτόκον Ἦχος πλ. δ'

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ὀμολογοῦμεν, οἱ διά σου σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

Μεγαλύνομέν σε Ἦχος πλ. δ'

Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καί δοξάζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, ὡς Σωτήρα τεκούσαν τών ψυχῶν ἡμῶν

Μουσικῶν ὀργάνων Ἦχος πλ. δ'

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καί λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρά, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τόν Κύριον ἀνύμνου, καί εδοξολόγου, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος Ἦχος πλ. δ'

Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὐ τό τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτουργηται δένδρον, Διό νῦν ὑψουμένου, προσκυνούντες αὐτόν σέ μεγαλύνομεν.

Μυστικῶς ο Προφήτης προορών Ἦχος πλ. δ'

Νικηταί τυράννου Ἦχος πλ. δ'

Νικηταί τυράννου, καί φλογός τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τών ἐντολών σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων, εὐλογεῖτε πάντα τά ἔργα τόν Κύριον, καί ὑπερῦψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις Ἦχος πλ. δ'

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις, παλάμας, Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τό σωτήριον πάθος προ, διετύπου σαφῶς, Ὄθεν

τριήμερος εκδύς, τήν υπερκόσμιον Ανάστασιν υπεζωγράφησε, τού σαρκί προσπαγέντος Χριστού τού Θεού, καί τριημέρω εγέρσει τόν κόσμον φωτίσαντος.

Ο Αγγελός σου Κύριε Ἦχος πλ. δ'

Ο απερίγραπτος Λόγος κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ο απερίγραπτος Λόγος τού Πατρός, εκ σού Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καί τήν ρυπωθείσαν εικόνα εις τό αρχαίον αναμορφώσας, τώ θείω κάλλει συγκατέμιξεν. Αλλ' Ομολογούντες τήν σωτηρίαν, έργω καί λόγω ταύτην ανιστορούμεν.

Ο δι' Αγγέλου Παίδας, εκ πυρός διασώσας, καί τήν βροντώσαν κάμινον, μεταβαλόν εις δρόσον, ευλογητός εί Κύριε ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Ο διά βρώσεως τού ξύλου Ἦχος πλ. δ'

Ο διά βρώσεως τού ξύλου, τώ γένει προσγενόμενος θάνατος, διά Σταυρού κατήρηται σήμερον, τής γάρ Προμήτορος η παγγενής κατάρα διαλέλυται, τώ βλαστώ τής αγνής Θεομήτορος, ήν πάσαι αι Δυνάμεις, τών ουρανών μεγαλυνουσι.

Ο εκ νυκτός αγνοίας Ἦχος πλ. δ'

Ο εκ νυκτός αγνοίας, θεογνωσία φαιδρύνας τά πέρατα, φώτισόν με τώ όρθρω, τής φιλανθρωπίας σου Κύριε.

Ο εν αρχή τήν γήν Ἦχος πλ. δ'

Ο εν Εδέμ Παράδεισος Ἦχος πλ. δ'

Ο εν Εδέμ Παράδεισος ποτέ, τό ξύλον τής γνώσεως, ανεβλάστησεν εν μέσω τών φυτών, η Εκκλησία σου Χριστέ, τόν Σταυρόν σου εξήνθησε, τόν πηγάσαντα τώ κόσμω τήν ζωήν, αλλά τό μέν εθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τόν Αδάμ, τό δέ εξωποίησε, πίστει σωθέντα τόν Ληστήν, ού τής αφέσεως, κοινωνούς ημάς ανάδειξον, Χριστέ ο Θεός, ο τώ πάθει σου λύσας, τήν καθ' ημών μανίαν τού εχθρού, καί αξίωσον ημάς, τής βασιλείας σου Κύριε.

Ο Προφήτης Αββακούμ Ἦχος πλ. δ'

Ο Προφήτης Αββακούμ, τοίς νοεροίς οφθαλμοίς προεώρα Κύριε, τήν παρουσίαν σου, διό καί ανέκραζεν, Από θαιμάν ήξει ο Θεός, Δόξα τή δόξη σου Χριστέ, δόξα τή συγκαταβάσει σου.

Ο στεγάζων εν ύδασι Ἦχος πλ. δ'

Ο στεγάζων εν ύδασι, τά υπερώα αυτού, ο τιθείς θαλάσση όριον ψάμμον, καί συνέχων τό πάν, σέ υμνεί ήλιος, σέ δοξάζει σελήνη, σοί προσφέρει ύμνον πάσα κτίσις, τώ Δημιουργώ καί Κτίστη.

Ο στερεώσας κατ' αρχάς Ἦχος πλ. δ'

Ο στερεώσας κατ' αρχάς, τούς ουρανούς εν συνέσει, καί τήν γήν επί υδάτων εδράσας, εν τή πέτρα με Χριστέ, τών εντολών σου στήριξον, ότι ουκ έστι πλήν σου, άγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Ο στερεώσας λόγω Ἦχος πλ. δ'

Ο στερεώσας Λόγω τούς ουρανοὺς, καί τήν γήν ἐπὶ υδάτων
εδράσας πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας σου
Κύριε.

Ο τούς Παίδας δροσίσας Ἦχος πλ. δ'

Ο τούς Παίδας δροσίσας ἐν καμίνω, καί παρθένον φυλάξας μετὰ
τόκον, τήν σέ τεκούσαν, εὐλογητός εἶ Κύριε, ο Θεός ο τῶν Πατέρων
ημῶν.

Οι ἐκ τῆς Ιουδαίας Ἦχος πλ. δ'

Οι ἐκ τῆς Ιουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες, ἐν Βαβυλώνι ποτέ, τῇ
πίστει τῆς Τριάδος, τήν φλόγα τῆς καμίνου, Κατεπάτησαν
ψάλλοντες, Ο τῶν Πατέρων ημῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Οι θεωρήμονες Παῖδες Ἦχος πλ. δ'

Οι θεωρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνω, σὺν τῷ πυρὶ καί τήν πλάνην,
καταπατοῦντες υπέψαλλον, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Οι Μάρτυρές σου Κύριε ἀπόστιχα Ἦχος πλ. δ'

Οι Μάρτυρές σου Σωτήρ, πολλὰς βασάνους υπέμειναν, τῷ πόθῳ
σου τὰς ψυχὰς, τρωθέντες οἱ Ἅγιοι, τῆς σῆς ορεγόμενοι, αἰδίου
δόξης, καί γλυκείας σου μεθέξεως.

Οι τῆς Χαλδαίας καμίνου Ἦχος πλ. δ'

Οι τῆς Χαλδαίας καμίνου, τήν πανώλεθρον δύναμιν σβέσαντες,
μορφὴ Ἀγγέλου συγκαταβάτος, τῷ Δημιουργῷ Νεανία
εκραύγαζον, Εὐλογητός εἶ καί αινετός, ο Θεός ο τῶν Πατέρων
ημῶν.

Ορθρίζει τό πνεύμά μου Ἦχος πλ. δ'

Ορθρίζει τό πνεύμά μου, πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματα, τῆς παρουσίας σου, ἐν αυτοῖς οὖν καταύγασον, τόν
νούν ημῶν Δέσποτα, καί οδήγησον, ἐν τρίβῳ ζωῆς.

Ορθρίζοντες βοώμέν σοι Ἦχος πλ. δ'

Ορθρίζοντες βοώμέν σοι Κύριε, Σῶσον ημᾶς, σὺ γάρ εἶ Θεός ημῶν,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν

Ὅρους παρήλθες Ἦχος πλ. δ'

Ὅρους παρήλθες τῆς φύσεως, τόν Δημιουργόν συλλαβούσα καί
Κύριον, καί πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας, διό σε Θεοτόκε,
ακαταπαύστως μεγαλυνομεν.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος Ἦχος πλ. δ'

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ο Κύριος, καί οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ο Θεός ημῶν,
ὄν υμνεῖ πάσα κτίσις, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Ουρανίας ἀψίδος Ἦχος πλ. δ'

Ουρανίας ἀψίδος, οροφουργέ Κύριε, καί τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορ,
σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν

πιστών τό στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Παίδες Εβραίων Ἦχος πλ. δ'

Παίδες Εβραίων εν καμίνω, κατεπάτησαν τήν φλόγα θαρσαλέως, καί εις δρόσον τό πύρ, μετέβαλον βοώντες, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός εις τούς αιώνας.

Παίδες θεοσεβείς Ἦχος πλ. δ'

Παίδες θεοσεβείς εν Βαβυλώνι, εικόνη χρυσή ου προσεκύνησαν, αλλ' εν μέσωκαμίνου, πυρός δροσιζόμενοι, τήν ωδήν ανέμελπον λέγοντες. Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Πίστιν Χριστού ωσει θώρακα κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Πίστιν Χριστού ωσει θώρακα, ένδον λαβών εν καρδία σου, τάς εναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καί στέφει ουρανώ εστέφθης αιωνίως, ως αήττητος.

Πρός τόν δυνάμενον σώζειν Ἦχος πλ. δ'

Πρός τόν δυνάμενον σώζειν με Κύριον, εκ βυθού αμαρτιών εβόησα, καί εκ φθοράς ανήγαγε, τήν ζωήν μου ως φιλάνθρωπος.

Ράβδος εις τύπον Ἦχος πλ. δ'

Ράβδος εις τύπον τού μυστηρίου παραλαμβάνεται, τώ βλαστώ γάρ προκρίνει τόν ιερέα, Τή στει ρευουση δέ πρώην, Εκκλησία νύν εξήνθησε, ξύλον Σταυρού, εις κράτος καί στερέωμα.

Σέ τήν απειρόγαμον Ἦχος πλ. δ'

Σέ τήν απειρόγαμον, Θεού Μητέρα τού Υψίστου, σέ τήν υπέρ νούν κυήσασαν, διά λόγου τόν όντως Θεόν, τήν υψηλοτέραν τών αχράντων Δυνάμεων, ασιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Σταυρόν χαράξας Μωσής Ἦχος πλ. δ'

Σταυρόν χαράξας Μωσής, επ' ευθείας ράβδω, τήν Ερυθράν διέτεμε, τώ Ισραήλ πεζεύσαντι, τήν δέ επιστρεπτικώς, Φαραώ τοίς άρμασι, κροτήσας ήνωσεν, επ' εύρους διαγράψας τό αήττητον όπλον, Διό Χριστώ άσωμεν τώ Θεώ ημών, ότι δεδόξασται.

Στερέωσον ημών τόν νούν Ἦχος πλ. δ'

Στερέωσον ημών τόν νούν καί τήν καρδίαν, ο τούς ουρανούς τώ λόγω στερεώσας, εις τό υμνείν καί δοξάζειν σε τόν Σωτήρα, καί λυτρωτήν καί πανοικτίρμονα.

Σύ εί τό στερέωμα Ἦχος πλ. δ'

Σύ εί τό στερέωμα, τών προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ τό φώς, τών εσκοτισμένων, καί υμνεί σε τό πνεύμά μου.

Σύ μου ισχύς, Κύριε Ἦχος πλ. δ'

Σύ μου ισχύς, Κύριε, σύ μου καί δύναμις, σύ Θεός μου, σύ μου αγαλλίαμα, ο πατρικούς κόλπους μή λιπών, καί τήν ημετέραν, πτωχείαν επισκεψάμενος, διό σύν τώ Προφήτη Αββακούμ σοι κραυγάζω, τή δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Συνεχόμενον δέξαι με Ἦχος πλ. δ'

Συνεχόμενον δέξαι με φιλόανθρωπε, εκ πταισμάτων πολλών, προσπίπτοντα τοίς οικτιρμοίς σου, ως τόν Προφήτην Κύριε, καί σώσόν με.

Τή υπερμάχω κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου Θεοτόκε, Αλλ' ως έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον, ίνα κράζω σοι, Χαίρε νύμφη ανύμφευτε.

Τήν αγνήν ενδόξως τιμήσωμεν Ἦχος πλ. δ'

Τήν αγνήν ενδόξως τιμήσωμεν, λαοί Θεοτόκον, τήν τό πύρ τής θεότητος, δεξαμένην εν γαστρί αφλέκτως, εν ύμνοις μεγαλύνωμεν.

Τήν δέησιν εκχεώ Ἦχος πλ. δ'

Την δέησιν εκχεώ πρός Κύριον, καί αυτώ απαγγελώ μου τάς θλίψεις, ότι κακών η ψυχή μου επλήσθη, καί η ζωή μου τώ Άδη προσήγγισε, καί δέομαι ως Ιωνάς, Εκ φθοράς, ο Θεός με ανάγαγε.

Τήν ένδοξον στιχηρά Ἦχος πλ. δ'

Τήν ένδοξον καί άχραντον Θεοτόκον αληθή, ως Μητέρα τού Θεού, ανυμνήσωμεν ευσεβώς, χαιρετίζοντες αυτήν ως ο Άγγελος, Χαίρε Μήτηρ αγία, τού σαρκωθέντος Υιού τού Θεού, χαίρε ενδιαίτημα τού αγίου Πνεύματος, η πρεσβεύουσα αεί υπέρ ημών, εις τό σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Τήν Σοφίαν καί Λόγον κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τήν Σοφίαν καί Λόγον εν σή γαστρί, συλλαβούσα αφράστως Μήτηρ Θεού τώ κόσμω εκύησας, τόν τόν κόσμον κατέχοντα, καί εν αγκαλαις έσχες, τόν πάντα συνέχοντα, καί εκ μαζών εθήλασας, τόν πάντας εκτρέφοντα, Όθεν δυσωπώ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθήναι πταισμάτων μου, όταν μέλλω παρίστασθαι, πρό προσώπου τού Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε αγνή τήν σήν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καί γάρ δύνασαι, όσα θέλεις πανύμνητε.

Τής τών παθών με αχλύος Ἦχος πλ. δ'

Τής τών παθών με αχλύος, ως εκ νυκτός βαθυτάτης λυτρούμενος, ορθρίζειν αξίωσον, τό πνεύμά μου δέομαι, εν φωτί ημέρας, τών σών προσταγμάτων Χριστέ.

Τί υμάς καλέσωμεν στιχηρά Ἦχος πλ. δ'

Τί υμάς καλέσωμεν Άγιοι; Χερουβίμ; ότι υμίν επανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ; ότι απαύστως εδοξάσατε αυτόν. Αγγέλους; τό γάρ σώμα απεστράφητε. Δυνάμεις; ενεργείτε εν τοίς θαύμασι. Πολλά υμών τά ονόματα, καί μείζονα τά χαρίσματα, πρεσβεύσατε, τού σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Τό ασάλευτον στήριγμα κάθισμα Ἦχος πλ. δ΄

Τό ασάλευτον στήριγμα, τό τῆς πίστεως, καί σεβάσμιον δώρημα, τών ψυχών ημών, τήν Θεοτόκον εν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαίρε η τήν πέτραν τῆς ζωῆς, εν γαστρί σου χωρήσασα, χαίρε τών περάτων η ελπίς, θλιβομένων αντίληψις, χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Τό προσταχθέν μυστικώς κάθισμα Ἦχος πλ. δ΄

Τό προσταχθέν μυστικώς, λαβών εν γνώσει, εν τή σκηνή του Ἰωσήφ, σπουδή επέστη, ο Ασωματος λέγων τή Απειρογάμω, ο κλίνας τή καταβάσει τούς ουρανοῦς, χωρεῖται αναλλοιώτως ὅλος εν σοί. Ὅν καί βλέπων εν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφήν, εξίσταμαι κραυγάζειν σοι, χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε!

Τόν εν ὀρει, αγίω δοξασθέντα Ἦχος πλ. δ΄

Τόν εν ὀρει, αγίω δοξασθέντα, καί εν βάτω, πυρί τό τῆς Παρθένου, τώ Μωϋσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον υμνεῖτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αἰώνας.

Τόν άναρχον Βασιλέα τῆς δόξης Ἦχος πλ. δ΄

Τόν άναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὄν φρίττουσι στρατιαί τών Αγγέλων, υμνεῖτε ιερεῖς, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αἰώνας.

Τόν άόρατον μορφή Ἦχος πλ. δ΄

Τόν άόρατον μορφή, θεϊκή δεξαμένη, απειρόγαμε Παρθένε καί Μήτηρ, ὕμνοις τόν τόκον σου μεγαλύνωμεν

Τόν Βασιλέα τών ουρανών Ἦχος πλ. δ΄

Τόν Βασιλέα τών ουρανών ὄν υμνούσι, στρατιαί τών Αγγέλων υμνεῖτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αἰώνας.

Τόν εκ νυκτός αγνωσίας Ἦχος πλ. δ΄

Τόν εκ νυκτός αγνωσίας, επί τήν ψυχάλωτον οδόν αεί πλανώμενον, φωτί τῆς γνώσεώς σου Κύριε, ποδηγών με εν τή τρίβω τών εντολών σου καθοδήγησον.

Τόν εν ὀρει αγίω δοξασθέντα Ἦχος πλ. δ΄

Τόν εν ὀρει αγίω δοξασθέντα, καί εν βάτω πυρί τό τῆς Αειπαρθένου, τώ Μωϋσή μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον υμνεῖτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αἰώνας

Τόν ζόφον τῆς ψυχῆς μου Ἦχος πλ. δ΄

Τόν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον, φωτοδότα Χριστέ ο Θεός, τό αρχέγονον σκότος διώξας τῆς αβύσσου, καί δώρησαί μοι τό φώς τών προσταγμάτων σου Λόγε, ίνα ορθρίζων δοξάζω σε

Τόν Ιωνάν εν τώ κῆτει Κύριε Ἦχος πλ. δ΄

Τόν Ιωνάν εν τώ κῆτει Κύριε, μονώτατον κατώκισας, εμέ δέ τόν πεπεδημένον, εν άρκυσι τού εχθρού, ὡς εκ φθοράς εκείνου δ

ιάσωσον.

Τόν προδηλωθέντα Ἦχος πλ. δ'

Τόν προδηλωθέντα εν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, εν πυρί καί βάτῳ τόκον τόν τῆς Αειπαρθένου, εις ημών τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ασιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Τόν φόβον σου Ἦχος πλ. δ'

Τόν φόβον σου Κύριε, εμφύτευσον ταίς καρδίαις τῶν δούλων σου, καί γενού ημῖν στερέωμα, τοίς σέ εν ἀληθείᾳ, επικαλουμένους.

Τῷ εκτινάξαντι Ἦχος πλ. δ'

Τῷ εκτινάξαντι Θεῷ, τόν Φαραῷ εν θαλάσῃ Ερυθρά, επινίκιον ὠδήν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται

Τῷ συντρίψαντι πολέμους Ἦχος πλ. δ'

Τῷ συντρίψαντι πολέμους, εν βραχίονι αὐτοῦ, καί διαβιβάσαντι, τόν Ἰσραήλ εν Ερυθρά θαλάσῃ, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῆ ημών Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τῶν Αποστόλων τό κήρυγμα κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τῶν Αποστόλων τό κήρυγμα, καί τῶν Πατέρων τά δόγματα, τῇ Εκκλησίᾳ μίαν τήν πίστιν εκράτουνεν, ἢ καί χιτῶνα φορούσα τῆς ἀληθείας, τόν υφαντόν εκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καί δοξάζει, τῆς ευσεβείας τό μέγα Μυστήριον.

Τῶν Χαλδαίων η κάμινος Ἦχος πλ. δ'

Τῶν Χαλδαίων η κάμινος, πυρί φλογιζομένη, εδροσίζετο Πνεύματος, Θεοῦ ἐπιστασία, οἱ Παῖδες υπέψαλλον, Ευλογητός ο Θεός ο τῶν Πατέρων.

Υγράν διοδεύσας Ἦχος πλ. δ'

Υγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καί τήν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγῶν, ο Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καί Θεῷ ημών ἄσωμεν.

Φώτισον ημάς Ἦχος πλ. δ'

Φώτισον ημάς, τοίς προστάγμασί σου Κύριε, καί τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τήν σὴν εἰρήνην, παράσχου ημῖν φιλάνθρωπε.

Χιτῶνά μοι παράσχου Ἦχος πλ. δ'

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ο ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ο Θεός ημών.

Ὡ τού παραδόξου θαύματος στιχηρά Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τού παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινού! ὦ φρικτῆς εγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, εν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεπεν, εν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὄν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν, ἐκλαιε κρᾶζουσα, Οἶμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος καί ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! Ἦχος πλ. δ'

Ω τρισμακάριστον ξύλον! εν ώ ετάθη Χριστός, ο Βασιλεύς και Κύριος, δι' ού πέπτωκεν ο ξύλω απατήσας, τώ εν σοί δελεασθείς, Θεώ τώ προσπαγέντι σαρκί, τώ παρέχοντι, τήν ειρήνην ταίς ψυχαίς ημών.

Ως απαρχάς τής φύσεως κοντάκιον Ήχος πλ. δ'

Ως απαρχάς τής φύσεως, τώ φυτουργώ τής κτίσεως, η οικουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τούς θεοφόρους Μάρτυρας, ταίς αυτών ικεσίαις, εν ειρήνη βαθεία, τήν Εκκλησίαν σου, διά τής Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Ως τόν Προφήτην ερρύσω Ήχος πλ. δ'

Ως τόν Προφήτην ερρύσω, εκ βυθού κατωτάτου, Χριστέ ο Θεός, καμέ τών πταισμάτων μου, ρύσαι ως φιλόανθρωπος, και κυβέρνησον τήν ζωήν μου δέομαι.

Ως ύδατα θαλάσσης φιλόανθρωπε Ήχος πλ. δ'

Ως ύδατα θαλάσσης φιλόανθρωπε, τά κύματα τού βίου χειμάζει με, αλλ' ώσπερ τόν Ιωνάν εκ τού κήτους, ανάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου, εύσπλαγχνε Κύριε.